

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ต่อการดำเนินการการจัดการผลัังงานในอาคารของภาครัฐ

นายบูรณ์ศักดิ์ มาดหมาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2550

**The Attitude of Officers in Ministry of Industry Toward the Energy
Management Implementation at Government Buildings**

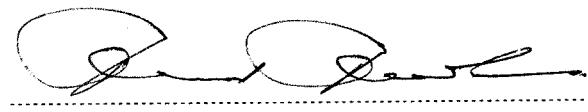
Mr.Buranasak Madmai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University
2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ต่อการดำเนินการ การจัดการผลิตงานในอาคารของภาครัฐ

ชื่อและนามสกุล นายบูรณะศักดิ์ นาคหมาย
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1.รองศาสตราจารย์ชนชัย ยมจินดา
2.รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ สุทธิประสิทธิ์
3.รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ชนวิญญาลย์ชัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

 ประธานกรรมการ

(อาจารย์ไชยศ ไชยมั่นคง)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ชนชัย ยมจินดา)

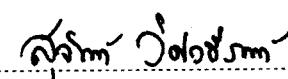
 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ สุทธิประสิทธิ์)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ชนวิญญาลย์ชัย)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชา
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

ประธานกรรมการบันทึกศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวะรานนท์)

วันที่ 13 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ชื่อวิทยานิพนธ์ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ

การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ผู้วิจัย นายบูรณะศักดิ์ มาศหมาย ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ชนชัย ยมจินดา (2) รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ สุทธิประสิทธิ์

(3) รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ศักดิ์ ชนวิญญุลย์ชัย ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1)ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและความจำเป็น ตลอดจนผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ(2)ศึกษาปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ(3)ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการพลังงานกับผลกระทบที่ได้รับจากการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐและ(4)ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมและสอดคล้องของการจัดการพลังงานสามารถนำมาดำเนินการเพื่อวางแผนการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินการกิจกรรมการประหยัดพลังงาน และเป็นบุคคลหลักที่ดำเนินการโครงการประหยัดพลังงาน จำนวน 60 คน โดยใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ การทดสอบอef การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ไคสแควร์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า (1) ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยและเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กัน พบว่าเจ้าหน้าที่เห็นด้วยต่อด้านความสำคัญและจำเป็นของการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ด้านการดำเนินการ ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ ด้านผลกระทบที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่หน่วยงานได้รับจากการดำเนินการ ด้านการพัฒนาการดำเนินการ และด้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการตามลำดับ (2) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า มีเพียง ปัจจัยระดับค่าแทนที่เท่านั้น ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษาสาขา ค่าแทน่งงานที่ทำงานปัจจุบัน ระยะเวลาที่รับราชการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3)ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการจัดการพลังงานกับผลกระทบ ที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ พบว่า มีเพียงด้านการพัฒนาการดำเนินการและด้านการดำเนินการ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัจจัยด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและจำเป็นและด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

คำสำคัญ ทัศนคติ การจัดการพลังงานในอาคาร กระทรวงอุตสาหกรรม

Thesis title: The Attitude of Officers in Ministry of Industry toward the Energy Management Implementation at Government Buildings

Researcher: Mr Buranasak Madmai; **Degree:** Master of Business Administration;

Thesis advisors: (1) Thanachai Yomjinda, Associate Professor; (2) Dr. Narongsakdi Thanavibulchai, Associate Professor; (3) Dr. Prasert Suttiprasit, Associate Professor;
Academic year: 2007

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the attitude of officers in Ministry of Industry in term of the information, significance and necessity and also effects toward the energy management implementation at government buildings;(2) to study factors relating to the success of the implement;(3) to study relationship between energy management factors and effects of the implementing;and(4) to study suggestion relating best practical energy management in order to apply the efficient energy plan at government building

This study was descriptive research. The studied samples used were 60 officers in Ministry of Industry who had the key role of energy conservation projects by using the questionnaires. The statistics used included percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, least significant difference(LSD), Chi-Square and content analysis.

The result of the study revealed that:(1)the overall attitude of officers toward the energy management implementation at government buildings was at the “agree” level. After analyzing relating factors, it has been discovered that opinions regarding the the critical and necessity in the energy management implementation at government buildings was the most significance followed by implementation of energy management activities, the success of such energy management ,and opinion regarding effects from these implements, development of the energy management activities ,and news and information of these implements respectively; (2) factors relating to the success of the implement was only level of position had a very large variation on attitude at the statistically significant level of .05. However, sex, age, marriage, status, level of eduction, major of study, the current position, and the length of working time in Ministry of Industry did not have any variations on attitude at level of significance of .05.: (3)the correlation of Energy management factors related to effects toward the energy management implementation at government buildings was that there was only the opinion regarding development and implementation the energy management activities which were found to be significantly related at the .05 level of confidence. However, information, significance and necessity and effects toward the energy management implementation at government buildings did not significantly related at the .05 level of confidence. (4)the study suggestion was that the governments must be promote news and information,knowledge,energy management policies, and push continuous implementation of energy conservation projects ,set up the standard energy management manual, create the working group and clarified the structure of energy management team, action plan and clearness evaluation.

Keywords: Attitude, Building energy management, Ministry of Industry

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์นี้ผู้ศึกษาต้องอาศัยแรงจูงใจ และความวิริยะอุตสาหะ ที่สำคัญที่สุดคือ การได้รับคำปรึกษาแนะนำ และข้อชี้แนะต่างๆจากที่อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งผู้ศึกษาได้รับความกรุณาจากการของศาสตราจารย์ธนชัย ยมจินดา รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐสุทธิประสิทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธนวันุลล์ชัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช ที่กรุณามอบเวลาในการให้คำแนะนำติดตามอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอดและมีส่วนผลักดันให้ผู้ทำการศึกษาเกิดความมั่นใจในการศึกษาอย่างต่อเนื่องจนสามารถพัฒนาอุปสรรค นานัปการทำให้การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ คุณนฤมล สุทธารี ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็นบุคคลคนแรกในเส้นทางชีวิตการทำงานรับราชการ ของผมและผู้บริหารท่านอื่นที่เกี่ยวข้องในการให้ความกรุณาอนุเคราะห์ให้ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลและการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำการศึกษาครั้งนี้ ตลอดจนข้าราชการที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและกำลังใจที่ดีเป็นอย่างดีในการทำการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

และที่ขาดเสียไม่ได้ คือมารดาและครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนมาโดยตลอด ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ ในกลุ่mvิทยานิพนธ์ทุกท่านที่เคยให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลและสนับสนุน เรื่องที่เกี่ยวข้องการทำการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติต่างๆ และให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณให้ผู้สนใจศึกษาทั่วโลก

บูรณ์ศักดิ์ มาดหมาย
สิงหาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๖
กรอบแนวคิดการวิจัย	๗
สมมติฐานการวิจัย	๘
ขอบเขตการวิจัย	๘
นิยามศัพท์เฉพาะ	๙
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๐
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๑
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	๑๑
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการพลังงาน	๒๖
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๑
สรุปเอกสารและรายงานการวิจัยเข้าสู่ประเด็นในการวิจัย	๕๙
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๖๐
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๖๐
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๑
การดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๒
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	67
ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุดสาหกรรมต่อการดำเนินการ	70
การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ	
ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	85
ส่วนที่ 4 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการ	98
การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ จากกลุ่มตัวอย่าง	
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
สรุปการวิจัย	105
อภิปรายผล	112
ข้อเสนอแนะ	118
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	127
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	128
ข ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	140
ค พระราชบัญญัติ การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	150
ง ศักยภาพที่จะอนุรักษ์พลังงานในแต่ละภาคส่วน	169
จ แนวทางปฏิบัติตามมาตรการประหยัดพลังงานภาครัฐ	172
ฉ (ร่าง) ข้อแนะนำในการตรวจประเมินระบบการจัดการพลังงาน	176
ช (ร่าง) ระบบการจัดการพลังงาน: ข้อกำหนด	192
ช ข้อมูลรายงานการใช้ไฟฟ้าปีงบประมาณ 2548-2550	204
ประวัติผู้วิจัย	211

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตารางขั้นตอนในการตรวจประเมิน	37
ตารางที่ 2.2 ตารางกำหนดการประเมินภายใน	38
ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละข้อมูลน้ำจัํบส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	68
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร	71
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับความสำคัญ และจำเป็น	72
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับการพัฒนา การดำเนินการ	74
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับ การดำเนินการ	75
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	77
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ	81
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของ ผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ	83

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐโดยจำแนกตามเพศ	85
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐโดยจำแนกตามอายุ	86
ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามสถานภาพการสมรส	87
ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	88
ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาสาขา	89
ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของ โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง	90
ตารางที่ 4.15 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่คี่วิธี least significant difference (LSD) ทัศนคติ ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ที่มีต่อค่าน้ำสารซึ่งมูล โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง	92

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.16 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD)ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อด้านการพัฒนาการดำเนินการโดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง	93
ตารางที่ 4.17 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง	94
ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน	95
ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม	96
ตารางที่ 4.20 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการจัดการพลังงานทั้ง 5 ด้านที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่ต่างกัน	97
ตารางที่ 4.21 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ผลกระทบที่เจ้าหน้าที่และองค์กรจะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ นำเสนอตามลำดับความถี่มากไปหน้าอย	98
ตารางที่ 4.22 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ นำเสนอตามลำดับความถี่มากไปหน้าอย	100

สารบัญตาราง(ต่อ)**หน้า**

ตารางที่ 4.23 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ แนวทางที่ จำเป็นในการดำเนินการ ด้านการจัดการพลังงานในอาคาร หน่วยงานราชการ นำเสนอตามลำดับความถี่มากไปหนาน้อย	101
ตารางที่ 4.24 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ นำเสนอตามลำดับความถี่มากไปหนาน้อย	103

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 การประชุมผู้บริหารระดับสูงของทุกหน่วยงาน	4
ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ภาพที่ 2.1 ภาพรวมและองค์ประกอบในการจัดระบบการจัดการพลังงาน	27
ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างหนังสือเชิญประชุมทบทวนการจัดระบบการจัดการพลังงาน	30
ภาพที่ 2.3 4 ขั้นตอนสู่การบริหารพลังงานสมบูรณ์แบบ	44
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างคณะกรรมการ/กลุ่มอนุรักษ์พลังงาน	46

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลัจงานถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศไทยมีแหล่งผลัจงานหลายประเภทด้วยกันแต่มีปริมาณค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ผลัจงานหลักที่ใช้คือ น้ำมัน ทั้งเพื่อใช้ในผลิตไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง ตลอดจนเป็นวัตถุคุณภาพดีของการผลิตของอุตสาหกรรมหลากหลายประเทศ ทุกครั้ง เมื่อเกิดวิกฤติการณ์ของโลก เช่น สงครามในตะวันออกกลาง การลดกำลังการผลิตของผู้ส่งออก น้ำมัน ความต้องการที่เพิ่มขึ้นในฤดูหนาวของประเทศไทยในแต่ละวันตกล หรือแม้แต่ความผันผวน ของราคาน้ำมันในตลาดโลกอย่างในปัจจุบัน ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งทาง ด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ เพราะ ประเทศไทยยังต้องพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันจาก ต่างประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมากหมายเหตุ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในสองช่วงทศวรรษที่ผ่านมาตั้งแต่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2520- 2540 เป็นต้นมาทำให้ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความรุนแรงทางการ แข่งขันและระบบการเงินเกิดความผันผวนต่อเนื่องทั้งขาขึ้นและขาลงตลอดจนเห็นได้ชัดกับสภาวะ ที่ผ่านมาจากเรื่องดังกล่าวส่งผลต่อการใช้ผลัจงานของประเทศไทยมีการขยายตัวขึ้นสูงในอัตรา เคลื่อนที่ร้อยละ 10-15 ต่อปี โดยในปี 2540 ความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของประเทศไทยมีปริมาณ เท่ากับ 14,506 เมกะวัตต์และคาดการณ์ว่าจะว่าในปี 2554 ความต้องการใช้ไฟฟ้าของประเทศไทย จะเพิ่มขึ้น 30,587 เมกะวัตต์ และจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึง ในปี 2560 นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมในการปล่อยก๊าซcarbon dioxide ให้ออกไปในอากาศ (ณรุนนท์ ทีสี ,2548) ขณะเดียวกัน ปัญหาราคาค่าน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องขณะที่ปัจจุบันไทย ได้ใช้ผลัจงานเชิงพาณิชย์สูงถึง 1.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านผลัจงาน ถึงร้อยละ 15 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและโดยที่ราคาผลัจงานที่สูงถึงกว่า 50 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ทำให้การใช้ผลัจงานนับว่าเป็นสัดส่วนที่สูงเทียบเท่ากับ GDP ได้รับ การเพิ่มสูงขึ้นมากที่เดียว ประเทศไทยเป็นผู้นำเข้าน้ำมัน และสามารถผลิตใช้ได่องค์กรภายในประเทศ เพียงร้อยละ 10 ที่เหลือ

เป็นการนำเข้ามาถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นจากราคาน้ำมันที่สูงในปีที่ผ่านมา ไทยจึงต้องนำเข้าน้ำมัน มีมูลค่าสูงถึง 550,000 ล้านบาท สำคัญเป็นสัดส่วนต่อ GDP แล้วคิดถึงประมาณร้อยละ 8 ก็ต้องถือว่า เป็นตัวเลขที่ค่อนข้างจะสูงมาก

สัดส่วนของการใช้พลังงานในประเทศไทยแบ่งตามแต่ละภาคเศรษฐกิจกิจ พนวณว่า การใช้พลังงานในภาคชนส่างมีมากถึงร้อยละ 38 ภาคที่อยู่อาศัยและภาคธุรกิจอัตราเรื้อร้อยละ 35.5 ภาคอุตสาหกรรมอัตราเรื้อร้อยละ 20.3 ภาคการเกษตรอัตราเรื้อร้อยละ 5.7 และเหลือของแร่และการก่อสร้าง อัตราเรื้อร้อยละ 0.54 ตามลำดับ จากการประเมินการใช้พลังงานในประเทศไทย พนวณว่ามีศักยภาพที่ จะอนุรักษ์พลังงานในส่วนของการขนส่งได้ถึง 56% สาขาอุตสาหกรรมได้ประมาณ 30% สำหรับ ในส่วนของที่พักอาศัยและภาคธุรกิจประมาณ 6% และ 7% ตามลำดับ เกิดจากการใช้เชื้อเพลิง 4 ประเภท คือ ก๊าซโซลิน (28%) ไฟฟ้า (23%) เชื้อเพลิงเจ็ท (15%) และน้ำมันดีเซล (12%) จะเห็น ได้ว่า 3 ใน 4 ประเภทของพลังงานนี้เป็นแหล่งพลังงานของการขนส่ง สำหรับศักยภาพในการ อนุรักษ์พลังงานไฟฟ้านั้น ภาคอุตสาหกรรมจะมีศักยภาพสูงสุดที่ประมาณ 54% รองลงมาคือ ภาคธุรกิจที่ 30% และที่พักอาศัยที่ 17% ตามลำดับ ดังนั้นการสนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์พลังงาน ในภาคอุตสาหกรรมจะมีความสำคัญที่จะดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ต้องมีปัจจัย หลายอย่างที่จะเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้การดำเนินการนี้ประสบความสำเร็จ (กรมพัฒนาพลังงาน ทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, 2547)

หน่วยงานภาครัฐเองได้มีการใช้ไฟฟ้าปีละประมาณ 5,400 ล้านหน่วย หรือประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ ของการใช้ไฟฟ้าทั้งประเทศคิดเป็นเงินประมาณ 13,500 ล้านบาทต่อปี รวมทั้งการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงประมาณ 700 ล้านลิตรต่อปี หรือประมาณ 3.5 เปอร์เซ็นต์ของการใช้น้ำมันทั้งประเทศ คิดเป็นเงินประมาณ 14,000 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายทางด้านพลังงานในหน่วยราชการ โดยรวมแล้วประมาณ 27,500 ล้านบาทต่อปีนี้ เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของค่าสาธารณูปโภคซึ่ง ใช้อยู่ประมาณ 100,000 ล้านบาท ที่หน่วยราชการได้รับงบประมาณนั้นก็คิดเป็นประมาณ 26 เปอร์เซ็นต์ของค่าสาธารณูปโภค ของหน่วยราชการทั้งหมด

จากปัญหาการใช้พลังงานข้างต้นภาครัฐภาครัฐโดย กระทรวงพลังงาน ได้ออก พระราชบัญญัติ การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยในหมวด ๒ เรื่องการอนุรักษ์ พลังงานในอาคาร โดยกำหนดให้อาคารต่างๆนั้น ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการอนุรักษ์ พลังงาน ตัวอย่างเช่น มาตราที่ 17 ได้แก่ (1) การลดความร้อนจากแสงอาทิตย์ที่เข้ามาในอาคาร (2) การปรับอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรักษาอุณหภูมิภายในอาคาร ให้อยู่ในระดับที่

หมายเหตุ (3) การใช้วัสดุก่อสร้างอาคารที่จะช่วยอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนการแสดงคุณภาพของวัสดุก่อสร้างนั้น ๆ (4) การใช้แสงสว่างในอาคารอย่างมีประสิทธิภาพ (5) การใช้และการติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่ก่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (6) การใช้ระบบควบคุมการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ (7) การอนุรักษ์พลังงานโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

นอกจากนี้ แนวทางการประยัดพลังงานในอาคารของรัฐ ตามที่คณะกรรมการได้มีมติให้หน่วยราชการ ต้องลดการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในหน่วยงานลง อีกทั้งให้มีคณะกรรมการทำงานในการกำหนดแผนงาน นโยบาย และเป้าหมายในการลดการใช้พลังงานลงอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการกำหนดท่องเที่ยวสำหรับหน่วยงานที่ฝ่าฝืน หรือไม่สามารถลดการใช้พลังงานได้ตามเป้าหมายที่ผ่านมาการประยัดพลังงาน บางครั้งก็ถูกเหมือนว่าเป็นเรื่องที่ขับข้อนำสำหรับคนที่ไม่คุ้นเคย อีกทั้งบางครั้งถูกเหมือนว่ายังขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ ในสำนักงานอย่างถูกวิธี และความเข้าใจถึงความสำคัญของการนำร่องรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

แต่อย่างไรก็ตาม การที่จะสามารถบรรลุถึงการประยัดพลังงานได้ บุคลากรในหน่วยงาน มีส่วนสำคัญยิ่งที่จะทำให้การประยัดพลังงานในหน่วยงานประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ทัศนะคติในการอนุรักษ์พลังงานและจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมเป็นส่วนสำคัญยิ่งหากเราเริ่มแรงร่วมใจกันปรับพฤติกรรมที่เคยใช้พลังงานสิ้นเปลือง ลด ละ เลิกการใช้อุปกรณ์ไม่ถูกวิธีหมั่นนำร่องรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ และมีสำนึกรักในการมีส่วนร่วม

ดังนี้ ภาครัฐ จึงให้ความสำคัญกับอาคารของหน่วยงานราชการในการร่วมกันลดการใช้พลังงานให้น้อยลง ร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ ความมุ่งมั่นที่จะแม้จะเป็นสัดส่วนที่ไม่สูงมากแต่รู้จักทุกอย่างทุกสิ่งที่ให้ความสำคัญเพื่อให้หน่วยราชการเป็น典范นำเป็นตัวอย่างที่ดีกับภาคอื่นในการบริหารจัดการ ใช้เงินงบประมาณไปเพื่อเป็นค่าพลังงานทั้งไฟฟ้าและน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2548 ได้เห็นชอบยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาด้านพลังงานของประเทศไทย โดยมีมาตรการให้ทุกหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจลดใช้พลังงานลงร้อยละ 10-15 เทียบกับปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของปีงบประมาณ 2546 และกำหนดเป็นตัวชี้วัดผลงาน(Key Performance Indicator: KPI)ของทุกหน่วยงาน เริ่มจากปีงบประมาณ 2549 โดยสำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานราชการ หรือ KPI ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2549 มองหมาย รัฐมนตรีปลัดประจำแต่

คณะกรรมการ เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย หน่วยงานที่ลดใช้พลังงานได้สามารถนำเงินที่ประหยัดได้ ไปเป็นรางวัลในหน่วยงานนั้น โดยมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นผู้นำและกำกับดูแลการประหยัดพลังงานในการราชการ/ธุรกิจ และมอบหมายให้ กระทรวงพลังงาน โดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน สรุปผลรายงานคณารัฐมนตรี ทราบอย่างต่อเนื่อง เป็นรายไตรมาส

เพื่อให้การปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด กระทรวงพลังงาน โดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน จึงได้จัดประชุมและสัมมนาเชิงปฏิบัติการขึ้น ดังนี้

1. ประชุมผู้บริหารระดับสูงของทุกหน่วยงาน เพื่อทราบนโยบายและมีความเข้าใจตรงตามเจตนาของคณารัฐมนตรีในมาตรการดังกล่าว
2. สัมมนาเชิงปฏิบัติการคณะทำงานลดใช้พลังงานของทุกหน่วยงาน เพื่อให้มีความเข้าใจในมาตรการดังกล่าว พร้อมปฏิบัติการลดใช้พลังงาน โดยทันทีและอย่างเคร่งครัด ได้ผลตามเป้าหมาย

**ภาพที่ 1.1 การประชุมผู้บริหารระดับสูงของทุกหน่วยงาน ดร.วิษณุ เครืองาม
รองนายกรัฐมนตรี กล่าวปาฐกถา**

นอกจากนั้นยังได้จัดสัมมนา "รวมพลังราชการไทย ลดใช้พลังงาน" เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์พลังงานแก่บุคลากรของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ตลอดจนผู้ตรวจสอบราชการประจำกระทรวงต่างๆ เพื่อมุ่งผลักดันหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจให้เป็นผู้นำที่ดีของภาคประชาชนและภาคธุรกิจในการประหยัดพลังงาน โดยกำหนดเป้าหมายลดใช้พลังงานในหน่วยงานราชการลง 10 - 15% หรือประมาณ 2,500 ล้านบาท และกำหนดเป็น KPI ในปี 2549 ของทุกหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยราชการที่สามารถประหยัดพลังงานได้ตามเป้าหมาย

การมอบมีมาตรการให้ทุกหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจลดใช้พลังงานลงร้อยละ 10-15 เพียงกับปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของปีงบประมาณ 2546 ที่เกิดขึ้น ย่อมเกี่ยวข้องกับผู้บริหาร และข้าราชการและลูกจ้างย่อมมีปัญหาในการทำงานซึ่งจะต้องมีงานเพิ่มเติมเข้ามายากการทำงานในหน้าที่ปกติ ซึ่งหน่วยงานราชการแต่ละหน่วยมักมีขนาดจำนวนบุคลากรไม่เท่ากัน การจัดการพลังงานในอาคารหน่วยงานราชการที่กำหนดไว้นั้น ข้าราชการและลูกจ้างในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบาย โดยมากนักเข้าใจว่าการจัดการพลังงานนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไร ทำไปแล้วดีหรือไม่ จึงมีทัศนคติไม่ดีในการดำเนินการการจัดการพลังงานในหน่วยงานและท้ายสุดแล้วให้ความร่วมมือในเฉพาะช่วงเริ่มต้นเท่านั้น แต่ท้ายสุดก็มิได้ปฏิบัติหรือให้ความร่วมมือตามแผนที่วางไว้ ทัศนคติของข้าราชการและลูกจ้างในหน่วยงานราชการจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญมากในการดำเนินการจัดการพลังงานในองค์กร หากทุกคนมีทัศนคติที่ดี เห็นความสำคัญและความจำเป็น การพัฒนาและดำเนินการ ตลอดจนผลกระทบที่หน่วยงานได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ จะก่อให้เกิดจิตสำนักหรือทัศนคติที่ดีเกิดความร่วมมือร่วมใจ ในการทุ่มพลังกาย พลังใจและพลังความคิด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลดพลังงานมิใช่แต่ขององค์กรเท่านั้น แต่ยังช่วยลดการใช้พลังงานของชาติและโลกอีกด้วย

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของเรื่องดังกล่าว เพื่อสนับสนุนนโยบายการลดการใช้พลังงานในราชการ ที่จะมุ่งเพื่อลดผลกระทบด้านเศรษฐกิจประเทศซึ่งเป็นต้องมีการดำเนินการเพื่อจะผ่อนคลายและแก้ปัญหาการขาดดุลการค้า การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและเงินเฟ้อ และเหตุผลการใช้พลังงานที่เพิ่มสูงขึ้นประกอบกับการเพิ่มขึ้นของเชื้อเพลิง จึงขอเสนอการทำรายงานการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยได้เลือกกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการมองถึงทัศนคติของผู้ปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว ในหน่วยงานราชการว่าเป็นอย่างไร เพื่อสามารถนำผลของการวิจัยใช้วางแนวทางในการดำเนิน

การการลดการใช้พลังงานในอาคารของหน่วยงานภาครัฐและปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการพลังงานให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อไป

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษากรณีของอาคารหน่วยงานราชการ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ กำหนดนโยบายและแนวทางในการวางแผนดำเนินการ และปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดการ ดำเนินการการจัดการพลังงาน หรือทำความเข้าใจให้ความรู้แก่ข้าราชการและลูกจ้างในส่วน ที่ยังเป็นปัญหาและความไม่เข้าใจต่อความสำเร็จต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐ และผลการวิจัยยังนำเสนอเป็นแนวทางให้กับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำาคัญและความจำเป็น ตลอดจนผลกระทบที่จะได้รับจากการ ดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการพลังงานกับผลกระทบที่ได้รับ จากการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

2.4 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมและสอดคล้อง ของการจัดการพลังงานสามารถนำมากำหนดเป็นแผนงานการดำเนินการการจัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ(Independent Variable)

ปัจจัยด้านบุคคล

1. อายุ
2. เพศ
3. สถานภาพการสมรส
4. ระดับการศึกษา
5. สาขาวิชาที่เรียน
6. ระดับตำแหน่ง
7. ตำแหน่งงาน
8. ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงาน
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ปัจจัยการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

1. ด้านข่าวสารข้อมูลของการดำเนินการ
การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ
2. ด้านความสำคัญและจำเป็นของการ
ดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของ
ภาครัฐ
3. ด้านการพัฒนาการดำเนินการการจัด
การพลังงานในอาคารของภาครัฐของเจ้าหน้าที่
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
4. ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน
ในอาคารของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
5. ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัด
การพลังงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ

ตัวแปรตาม(Dependent Variable)

ผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนิน
การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐต่างกัน

4.2 ปัจจัยของการจัดการพลังงานมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินการกิจกรรมการประยุกต์พัฒนา โดยเดือดศึกษาจากเจ้าหน้าที่ในสังกัด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 60 คน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีการดำเนินการด้านกิจกรรม การประยุกต์พัฒนา ตามนโยบายการประยุกต์พัฒนาของกระทรวงอุตสาหกรรม

5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในดำเนินการศึกษาภายใน 12 เดือน

5.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรตาม(Dependent Variable) ได้แก่ ปัจจัยการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

1. ผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ตัวแปรอิสระ(Independent Variable) "ได้แก่"

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1 อายุ
- 1.2 เพศ
- 1.3 สถานภาพการสมรส
- 1.4 ระดับการศึกษา
- 1.5 สาขาวิชาการศึกษา
- 1.6 ระดับตำแหน่ง
- 1.7 ตำแหน่งงาน
- 1.8 ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

2. ปัจจัยการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

- 2.1 ด้านข่าวสารข้อมูลของการดำเนินการ การจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ
- 2.2 ด้านความสำคัญและจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ
- 2.3 ด้านการพัฒนาการดำเนินการการจัด การจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 2.4 ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน การจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 2.5 ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมประสบผลลัพธ์เรื่อง

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

6.2 การจัดการพลังงาน (Energy Management) หมายถึง การจัดระบบการจัด การพลังงานเป็นการกำหนดนโยบายด้านพลังงาน และโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการนำไปปฏิบัติใช้จะต้องมีการวางแผนที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานและข้อกำหนด

ต่างๆด้านพลังงาน และมีการติดตามผลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถจัดการพลังงานได้อย่างเรียบร้อยราบรื่น มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และดำเนินการได้อย่างยั่งยืน

6.3 การประหยัดพลังงาน (Energy Saving) หมายถึง แนวทางการดำเนินกิจกรรมด้านพลังงานที่สามารถทำให้หน่วยการใช้พลังงานลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยการใช้พลังงานก่อนหน้า

6.4 อาคารภาครัฐ (Government Buildings) หมายถึง อาคาร สำนักงานของหน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและกรมโรงงานอุตสาหกรรม

6.5 เจ้าหน้าที่ (Officers) หมายถึง เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่มีการควบคุม การบังคับบัญชาและการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดการพลังงาน ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

6.6 บุคลากรหลัก(Key Persons) หมายถึง เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่มีการดำเนินการกิจกรรมการประหยัดพลังงาน และเป็นบุคลากรหลักที่ดำเนินการโครงการประหยัดพลังงานตามนโยบายการประหยัดพลังงาน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารของหน่วยงานราชการ แต่ละหน่วยในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการวางแผนดำเนินการ การจัดการพลังงาน

7.2 เป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดดำเนินการการจัดการพลังงาน หรือทำความเข้าใจให้ความรู้แก่ข้าราชการและลูกจ้างในส่วนที่ยังเป็นปัญหาและความไม่เข้าใจต่อความสำเร็จของการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

7.3 ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการพลังงานกับผลกระทบที่ได้รับจากการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ และเป็นข้อมูลในการพิจารณานโยบายและเป้าหมายในการดำเนินการจัดการพลังงานให้มีความเหมาะสมสมต่อไป

7.4 ผลการวิจัยเป็นแนวทางให้กับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาและการทำวิจัยขั้นสูง สืบเนื่องต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุดสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพัฒางานในอาคารของภาครัฐ ผู้วิจัยได้จัดทำโดยอาศัยแนวคิดเชิงทฤษฎี วรรณกรรม และเอกสารทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ สามารถทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องออกมาระบุเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการพัฒางาน
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. สรุปเอกสารและรายงานการวิจัยเข้าสู่ประเด็นในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

1.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวหนึ่งทาง จิตวิทยา สังคม และ การสื่อสาร และมีการใช้ คำนึงกันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่า ทัศนคติ นั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

โรเจอร์ (Roger ,1978 : 208 – 209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร,2533 :122) ได้กล่าวถึง ทัศนคติ ว่า เป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้น คิดและรู้สึกอย่างไร กับคนรอบข้าง วัตถุหรือ สิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดย ทัศนคติ นั้นมีรากฐานมาจาก ความเชื่อที่อาจส่งผล ถึงพฤติกรรม ในอนาคต ได้ ทัศนคติ จึงเป็นเพียง ความพร้อม ที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติ ของการประเมิน เพื่อแสดงว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็น การสื่อสารภายใน บุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระบวนการจาก การรับสาร อันจะมีผลต่อ พฤติกรรม ต่อไป

โรสเนบิร์ก และหอยฟ์แลนด์ (Rosenberg and Hovland ,1960 :1) ได้ให้ความหมายของ ทัศนคติ ไว้ว่า ทัศนคติ โดยปกติสามารถนิยามว่า เป็นการจูงใจต่อแนวโน้มในการตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เกลเลอร์ (Howard H. Kendler,1963 :572) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของบุคคล ที่จะ แสดงพฤติกรรม ออกมาน ในทางสนับสนุน หรือ ต่อต้านบุคคลสถาบัน สถานการณ์ หรือ แนวความคิด

คาร์เตอร์ วี. กูด (Carter V. Good ,1959 :48) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อม ที่จะ แสดงออก ในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ที่เป็น การสนับสนุน หรือ ต่อต้านสถานการณ์ บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด ๆ

นิวคอมบ์ (Newcomb,1854 :128) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทัศนคติ ซึ่งมีอยู่ในเฉพาะคนนี้ จึงกับ สิ่งแวดล้อม อาจ แสดงออก ในพฤติกรรม ซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะชอบหรือพึงพอใจ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิด ความรักใคร่ อย่างไก่ชิดสิ่งนั้น ๆ หรืออีก ลักษณะหนึ่ง แสดงออก ในรูปความไม่พอใจ เกลียดชัง ไม่อยากใกล้สิ่งนั้น

นอร์เเมน แอลด มูน (Norman L.Munn ,1971:71) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก และ ความคิดเห็น ที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้ บุคคลพร้อม ที่จะ แสดงปฏิกิริยา ตอบสนอง ด้วยพฤติกรรม อย่างเดียวกันตลอด

จี เมอร์ฟี , แอลด เมอร์ฟี และ ที นิวคอมบ์ (G. Murphy , L. Murphy and T. Newcomb , 1973 : 887) ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ หมายถึง ความชอบ หรือ ไม่ชอบพึงใจ หรือ ไม่พึงใจที่บุคคลแสดงออกมาต่อสิ่งต่าง ๆ

เดโซ สาวนานนท์ (2512 :28) กล่าวถึง ทัศนคติ ว่า เป็นบุคคลภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้และเป็น แรงจูงใจ ที่กำหนด พฤติกรรม ของบุคคล ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ศักดิ์ สุนทรเสถี (2531 :2) กล่าวถึง ทัศนคติ ที่เชื่อมโยงไปถึง พฤติกรรมของบุคคล ว่า ทัศนคติ หมายถึง

1. ความสัมชัญชนของความรู้สึก หรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อม ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามประสบการณ์ของบุคคลนั้น ที่ได้รับมา
2. ความโน้มเอียง ที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือ ต่อต้าน สิ่งแวดล้อม ที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด
3. ในด้าน พฤติกรรม หมายถึง การเตรียมตัว หรือความพร้อมที่จะตอบสนอง จากคำจำกัดความต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่า มีประเด็นร่วมที่สำคัญดังนี้คือ

1. ความรู้สึกภายใน

2. ความพร้อม หรือ แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทัศนคติ เป็นความสัมพันธ์ที่ควบคู่กันระหว่างความรู้สึก และความเชื่อ หรือการรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่จะมี พฤติกรรม โต้ตอบ ในทางใดทางหนึ่งต่อ เป้าหมายของ ทัศนคติ นั้น

โดยสรุป ทัศนคติ ในงานที่นี้เป็นเรื่องของจิตใจ ท่าที ความรู้สึกนึกคิดและความโน้มเอียงของบุคคล ที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร และการเปิดรับ รายการกรองสถานการณ์ ที่ได้รับมา ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ทัศนคติ มีผลให้มีการแสดงออก ผลิตภัณฑ์ ออกมา จะเห็นได้ว่า ทัศนคติ ประกอบด้วย ความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนี้ ออกมาโดยทางพฤติกรรม

1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

จากความหมายของ ทัศนคติ ดังกล่าว ชิมบาร์โด และ เอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen ,1970 อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ ,2531 : 49) สามารถแยกองค์ประกอบของ ทัศนคติ ได้ 3 ประการคือ

1.2.1 องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคล ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ขอบ และไม่ขอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่า สิ่งใดดี มักจะมี ทัศนคติ ที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมี ทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

1.2.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้อง กับอารมณ์ที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตาม บุคลิกภาพ ของคนนั้น เป็นลักษณะ ที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

1.2.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการ องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิดและความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมี ทัศนคติ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากการ บุคคลมีความเชื่อใจ มีความรู้สึก หรือมี แนวความคิด แตกต่างกันนั่นเอง

ดังนั้น ส่วนประกอบทาง ด้านความคิด หรือ ความรู้ ความเชื่อใจ จึงนับได้ว่า เป็นส่วนประกอบ ขึ้นพื้นฐานของทัศนคติและส่วนประกอบนี้ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึก ของบุคคล อาจออกมารูปแบบแตกต่างกัน ทั้งในทางบวก และทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้

1.3 การเกิดทัศนคติ (Attitude Formation)

กอร์ดอน อัลพอร์ท (Gordon Allport , 1975) ได้ให้ความเห็นเรื่อง
ทัศนคติว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1) เกิดจากการเรียนรู้เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรม
และประเพณีจากบิดามารดาทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่
แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2) เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดีไม่ดี เช่น
ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3) เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมี
ทัศนคติไม่ดีต่อครู เพราะเคยตໍาหนินแต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้น เพราะเคยเชยชม
ตนเสมอ

4) เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอา ทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจ
รับทัศนคติของบิดามารดาหรือครูที่ตนนิยมชอบมาเป็นทัศนคติของตนได้

เครช และ ครัชฟิลด์ (Krech and Crutchfield ,1948) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติ
อาจเกิดขึ้นจาก

1) การตอบสนองความต้องของบุคคล นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของ
ตนได้บุคคลนั้นก็มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้บุคคลนั้น
ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2) การได้เรียนรู้ความจริงต่าง ๆ อาจโดยการอ่านหรือจากคำบรรยายเดலอกผู้อื่นก็ได้
ฉะนั้น บางคนจึงอาจเกิดทัศนคติไม่ดีต่อผู้อื่นจากการฟังคำติชมที่ใจร้ายมากออกไว้ก่อนก็ได้

3) การเข้าไปเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งคนส่วนมากมักยอมรับ
เขา ทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตนหากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนกินไป

4) ทัศนคติ ส่วนสำคัญกับบุคคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย คือ ผู้ที่มีบุคคลิกภาพ
สมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงข้าม คือ มักมองว่ามีคนเคย
อิจฉาริษยาหรือคิดร้ายต่าง ๆ ต่อตน

ประภาเพญ สุวรรณ (2520 : 64 – 65) กล่าวถึงการเกิด ทัศนคติว่า ทัศนคติเป็น
สิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งทัศนคติ (Source of Attitude) ต่าง ๆ ที่อยู่มากมาย และ
แหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญคือ

- 1) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิด ทัศนคติ ต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดี หรือไม่ดี จะทำให้เกิด ทัศนคติ ต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เข้าเคยมีประสบการณ์มาก่อน
- 2) การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิด ทัศนคติ จากการรับรู้จากสารต่าง ๆ จากผู้อื่น ได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่จะเกิด ทัศนคติ ต่อการกระทำการต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา
- 3) ลิตเทิร์นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิด ทัศนคติ ขึ้นได้ เช่น เด็กที่崇拜英雄 ใจฟังฟ้องแม่ จะเลียนแบบการแสดงท่าของ หรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย
- 4) ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติ หลายอย่างของ บุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

1.4 การก่อตัวของ ทัศนคติ (The Formation of Attitude)

ธงชัย สันติวงศ์,2539 : 166 – 167) กล่าวว่า ทัศนคติ ก่อตัวเกิดขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ด้วยกัน คือ

1.4.1 ทัศนคติ จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้บุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบสนองตาม ความต้องการ หรือแรงผลักดันทางร่างกายตัวบุคคลจะสร้าง ทัศนคติ ที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของ ที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตน ได้

1.4.2 ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติ จะมีพื้นฐานมาจากชนิดและ ขนาด ของข่าวสารที่ได้รับรวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสาร ด้วยกลไกของการเลือก เพื่อนในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่าง ๆ (Selective Perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้า มาสู่บุคคลนั้นจะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิด และสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

1.4.3 การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติ บางอย่างอาจมาจากการ กลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้ง โดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมีการ ถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้าง ทัศนคติ ขึ้นได้โดยเฉพาะครอบครัว และกลุ่มเพื่อนร่วมงานเป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (Primary Group) ที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติ ให้แก่บุคคลได้

1.4.4 ประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อม เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ต่อสิ่งที่เขาได้มี ประสบการณ์มากน้อยเป็นทัศนคติได้

1.4.5 ลักษณะท่าทาง (Personality) ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วน ทางอ้อมที่สำคัญในการสร้าง ทัศนคติ ให้กับตัวบุคคล

ปัจจัยต่าง ๆ ของการก่อตัวของ ทัศนคติ เท่าที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ในความเป็นจริง จะมีได้มีการเรียงลำดับตามความสำคัญแต่ย่างใดเลย ทั้งนี้ เพราะปัจจัยแต่ละทาง เหล่านี้ ตัวไหนจะ มีความสำคัญต่อการก่อตัวของ ทัศนคตินากหรือน้อยย่อมสุดแล้วแต่ว่าการพิจารณาสร้างทัศนคติ ต่อสิ่งดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดมากที่สุด

1.5 ประเภทของ ทัศนคติ บุคคลสามารถแสดงทัศนคติออกได้ 3 ประเภทด้วยกัน

1.5.1 ทัศนคติทางเชิงบวก เป็น ทัศนคติ ที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์ จากสภาพจิตใจ โต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวนั่ง รวมทั้ง หน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การอื่น ๆ เช่น กลุ่มชาวเกย์ตรรรย์ย้อม มีทัศนคติทางบวกหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อสหกรณ์การเกษตรและให้ความสนับสนุนร่วมมือด้วย การเข้าเป็นสมาชิกและร่วมในกิจกรรมต่าง ๆอยู่เสมอ เป็นต้น

1.5.2 ทัศนคติทางลบ หรือ ไม่คือ คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทาง เสื่อมเสียไม่ได้รับความเชื่อถือหรือ ไว้วางใจอาจมีความเคลื่อนแคลงแรงลงสัย รวมทั้งเกลียดชัง ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหานั่งหรือหน่วยงานองค์การสถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การและอื่น ๆ เช่น พนักงาน เจ้าหน้าที่บังคับ อาจมีทัศนคติเชิงลบ ต่อริษัทก่อให้เกิดอคติขึ้นในจิตใจของเขา จนพยายามประพฤติและปฏิบัติต่อต้านกฎระเบียบ ของบริษัทอยู่เสมอ

1.5.3 ประเภทที่สาม ซึ่งเป็นประเภทสุดท้าย คือ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความ คิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหานั่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์การและอื่น ๆ โดยสิ่นเชิง เช่น นักศึกษาบางคนอาจมี ทัศนคติ นิ่งเฉยอย่าง ไม่มีความคิดเห็น ต่อปัญหาโดยเดียง รืองกฎระเบียบว่า ด้วยเครื่องแบบของนักศึกษา

ทัศนคติ ทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียวหรือหลายประการ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือค่านิยมอื่น ๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์

1.6 หน้าที่หรือกลไกของทัศนคติ (The Function of Attitude)

แดลเนียล แคทซ์ (Daniel Katz , 1960 : 163 – 191) ได้อธิบายถึง หน้าที่หรือกลไก ของ ทัศนคติ ที่สำคัญไว้ 4 ประการ ดังนี้คือ

1.6.1 เพื่อใช้สำหรับการปรับตัว (Adjustment) หมายความว่า ตัวบุคคลทุกคนจะ อาศัย ทัศนคติ เป็นเครื่องมือ สำหรับการปรับ พฤติกรรม ของ ตน ให้เป็นไปใน ทางที่จะ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเองสูงที่สุด และให้มีผลเสียน้อยที่สุด ดังนี้ ทัศนคติ จึงสามารถเป็นกลไก ที่ จะสะท้อน ให้เห็น ถึง เป้าหมายที่พึงประสงค์และที่ไม่พึงประสงค์ของเข้า และด้วยถึงเหล่านี้เอง ที่ จะทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไป ในทางที่ ต้องการ มากที่สุด

1.6.2 เพื่อป้องกันตัว (Ego – Defensive) โดยปกติในทุกขณะ คนทั่วไปมักจะมี แนวโน้มที่จะ ไม่ยอมรับความจริงในสิ่งซึ่งเป็นที่ขัดแย้ง กับ ความนึกคิดของตน (Self – Image) ดังนี้ ทัศนคติ จึงสามารถ สะท้อนออกมายเป็น กลไกที่ป้องกันตัว โดย การแสดงออก เป็นความรู้สึกดูถูก เหี้ยดหยาด หรือคิดในทางลบ นี่ และขณะเดียวกัน ก็จะยกตนเองให้สูงกว่าด้วยการ มีทัศนคติ ที่ถือว่าตนนั้นเหนือกว่าผู้อื่น

การก่อตัวที่เกิดขึ้นมาของทัศนคติ ในลักษณะนี้จะมีลักษณะแตกต่างจากการ มีทัศนคติเป็นเครื่องมือในการปรับตัวดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ ทัศนคติ จะมิใช่พัฒนาขึ้น มาจากการมี ประสบการณ์กับสิ่งนั้น ๆ โดยตรง หากแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในตัวผู้นั้นเองและ สิ่งที่เป็น เป้าหมายของการแสดงออกมายังทัศนคติ นั้นก็เป็นเพียงสิ่งที่เขาผู้นั้นหวังใช้เพียงเพื่อการ ระบายน้ำรู้สึก เท่านั้น

1.6.3 เพื่อการแสดงความหมายของค่านิยม (Value Expressive) ทัศนคติ นั้นเป็น ส่วนหนึ่งของค่านิยมต่าง ๆ และด้วย ทัศนคติ นี้เอง ที่จะใช้สำหรับสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมต่าง ๆ ในลักษณะที่จำเพาะเจาะจงยิ่งขึ้น ดังนั้น ทัศนคติ จึงสามารถใช้สำหรับ บรรยาย ธรรมชาติ ความเกี่ยวกับ ค่านิยม ต่าง ๆ ได้

1.6.4 เพื่อเป็นตัวจัดระเบียบเป็นความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ จะเป็นมาตรฐานที่ ตัวบุคคลจะสามารถใช้ประเมิน และทำความเข้าใจ กับ สภาพแวดล้อม ที่มีอยู่รอบตัวเขา ด้วยกลไก ดังกล่าวที่ เอง ที่ทำให้ตัวบุคคลสามารถรู้ และเข้าใจถึงระบบ และระบบของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใน รอบตัวเขาได้

1.7 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change)

เชอร์เบริท ซี. เคลมэн (Herbert C.Kelman , Compliance ,1967 :469) ได้อธิบายถึง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่าทัศนคติ อย่างเดียวก็อาจเกิดในด้วยกันเอง ด้วยวิธีที่ ต่างกันจากความคิดนี้ เชอร์เบริท ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติออกเป็น 3 ประการ คือ

1.7.1 การยินยอม การยินยอม จะเกิดได้เมื่อ บุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และมุ่งหวังจะได้รับ ความพอใจ จากบุคคล หรือ กลุ่มนบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่บุคคลยอมกระทำ ตามสิ่งที่ อยากให้เขากระทำนั้น ไม่ใช่ เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะเขารู้สึกหวังว่า จะได้รับ รางวัล หรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วย และกระทำการ ดังนั้น ความพอใจ ที่ ได้รับจาก การยอมกระทำการ นั้น เป็นผลมาจากการ อิทธิพลทางสังคม หรือ อิทธิพลของสิ่งที่ ก่อให้เกิด การยอมรับนั้น กล่าวได้ว่า การยอมกระทำการนี้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ซึ่งจะมีพลังผลักดัน ให้บุคคลยอม กระทำการมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวนหรือ ความรุนแรงของ rangle และการลงโทษ

1.7.2 การเลียนแบบ การเลียนแบบ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้ เป็นผลมาจากการที่บุคคล ต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือที่พอดีระหว่าง ตนเองกับผู้อื่น หรือกลุ่มนบุคคลอื่น จากการเลียนแบบนี้ ทัศนคติ ของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือ น้อย ขึ้นอยู่กับ สิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบ กล่าวได้ว่า การเลียนแบบ เป็นกระบวนการ การเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ซึ่งพลังผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าโน้มน้าวใจ ของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอา บทบาท ทั้งหมด ของคนอื่น มาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อ ในสิ่งที่ตัวเอง เลียนแบบ แต่ไม่รวมถึงเนื้อหาและรายละเอียดในการเลียนแบบ ทัศนคติของบุคคล จะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ สิ่งเร้าที่ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลง

1.7.3 ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน เป็นกระบวนการ การที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับ สิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่าซึ่งตรงกับความต้องการภายใน ค่านิยม ของเขารูปแบบที่เปลี่ยนไป ใน ลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยม ที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจ ที่ได้จะขึ้นอยู่กับ เนื้อหา รายละเอียด ของพฤติกรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว ถ้าความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใด ก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ลักษณะของข่าวสาร ตลอดจน ช่องทางในการสื่อสาร ล้วนแล้วแต่ มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ ทัศนคติ ของบุคคล เมื่อเกิดขึ้นแล้ว แม้จะคงทน แต่ก็จะสามารถเปลี่ยนได้โดยตัวบุคคล สถานการณ์ ข่าวสาร การชวนเชื้อ และสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่ แต่จะต้องมี ความสัมพันธ์ กับค่านิยม ของบุคคลนั้น นอกจากนี้อาจเกิดจาก การยอมรับโดยการบังคับ เช่น กฎหมาย ข้อบังคับ

1.8 การเปลี่ยน ทัศนคติ มี 2 ชนิด คือ

1) การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติ ของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะเพิ่มมากขึ้น ในทางบวก ด้วย และ ทัศนคติ ที่เป็นไป ในทางลบ ก็จะเพิ่มมากขึ้น ในทางลบด้วย

2) การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยน ทัศนคติ เดิมของบุคคล ที่เป็นไปในทางบวก ก็จะลดลงไป ในทางลบ และถ้าเป็นไป ในทางลบ ก็จะกลับเป็นไปในทางบวก เมื่อพิจารณาเหล่าที่มาของ ทัศนคติ แล้ว จะเห็นว่า องค์ประกอบสำคัญที่เข้มโยง ให้บุคคลเกิด ทัศนคติ ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่คือ การสื่อสาร ทั้งนี้ เพราะไม่ว่า ทัศนคติ จะเกิดจาก ประสบการณ์เฉพาะอย่าง การสื่อสารกับผู้อื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่าง หรือความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ภัย ก็จะมีการสื่อสารแทรกอยู่เสมอ กล่าวไว้ว่า การสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างมากที่มีผลทำให้บุคคลเกิด ทัศนคติ ต่อสิ่งต่าง ๆ

ทัศนคติ เกี่ยวข้องกับ การสื่อสาร ทั้งนี้ เพราะ โรเจอร์ส (Rogers ,1973) กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการคือ

- 1) การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร
- 2) การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ของผู้รับสาร
- 3) การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร

การแสดงพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประการนี้ จะเกิดในลักษณะ ต่อเนื่องกัน กล่าวคือ เมื่อผู้รับสาร ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องนั้น และการเกิดความรู้ความเข้าใจนี้ มีผลทำให้เกิด ทัศนคติ ต่อเรื่องนั้นและสุดท้ายก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำต่อเรื่องนั้น ๆ ตามมา

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับพฤติกรรม (Attitude and Behavior) ทัศนคติกับ พฤติกรรมมีความสัมพันธ์ มีผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ทัศนคติมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ในขณะเดียวกัน การแสดงพฤติกรรมของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลด้วย

อย่างไรก็ตาม ทัศนคติ เป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ทั้งนี้ เพราะ เทรียนดิส (Triandis,1971) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคล เป็นผลมาจากการ ทัศนคติบรรทัดฐาน ของสังคม นิสัย และผลที่คาดการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ โดย การสื่อสาร (Attitude Change: Communication)

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 หน้า 5) กล่าวว่า ทัศนคติ ของบุคคลสามารถถูก ทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจโดยการ ได้รับข้อมูล ข่าวสารจากผู้อื่น หรือจากสื่อต่าง ๆ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบของ ทัศนคติ ในส่วนของการรับรู้ เชิงแนวคิด (Cognitive Component) และเมื่องค์ประกอบส่วนได้ส่วนหันเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบ ส่วนอื่น จะมีแนวโน้ม ที่จะ เปลี่ยนแปลงด้วย กล่าวคือ เมื่องค์ประกอบของทัศนคติ ในส่วนของการรับรู้ เชิงแนวคิดเปลี่ยนแปลง จะทำให้องค์ประกอบ ในส่วนของอารมณ์ (Affective Component) และองค์ประกอบในส่วนของพฤติกรรม (Behavioral Component) เปลี่ยนแปลงด้วย การเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ โดย การสื่อสาร พิจารณาจากแบบจำลอง การสื่อสาร ของลัสเวล (Lasswell,1948) ซึ่ง ได้วิเคราะห์ กระบวนการสื่อสาร ในรูปของ โครงสร้าง ไคร พูดอะไร กับใคร อย่างไร และ ได้ผลอย่างไร ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นตัวแปรต้นและตัวแปรตาม กล่าวคือ ไคร (ผู้ส่งสาร) พูดอะไร (สาร) กับใคร (ผู้รับสาร) อย่างไร (ตื่อ) ก็คือตัวแปรต้น ส่วนได้ผลอย่างไร (ผลของการสื่อสาร) ก็คือ ตัวแปรตาม

ตัวแปรต้นทั้ง 4 ประการ ซึ่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ มีลักษณะดังนี้
ผู้ส่งสาร (Source) ผลของสารที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ของบุคคลขึ้นอยู่ กับผู้ส่งสาร ลักษณะของผู้ส่งสารบางอย่าง จะสามารถ มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นมากกว่าลักษณะอื่น ๆ เช่น ความน่าเชื่อถือ (Credibility) ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการคือ ความเชี่ยวชาญ (Expertness) และความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) ผู้ส่งสารที่มีความน่าเชื่อถือสูง จะสามารถชักจูงใจได้ ดีกว่า ผู้ส่งสารที่มี ความน่าเชื่อถือต่ำ นอกจากนี้บุคลิกภาพ (Personality) ของผู้ส่งสารก็มี ความสำคัญต่อการยอมรับสาร (Message) ลักษณะของสารจะมีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ของบุคคล ถ้าเตรียมเนื้อหาสารมาเป็นอย่างดีผู้รับสารก็อย่างพึง ดังนั้นการเรียงลำดับของเนื้อหา ความชัดเจนของเนื้อหาสาร ความกระชับ เป็นต้น จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญ ต่อการสื่อสาร ที่มี ประสิทธิภาพสื่อ (Channel) หรือช่องทางการสื่อสาร เป็นเรื่องของประเภทและชนิดของสื่อที่ใช้ ผู้รับสาร (Receiver) องค์ประกอบของผู้รับสารที่จะทำให้เกิดการจูงใจที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ สถิติปัญญา ทัศนคติ ความเชื่อ ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีส่วนร่วม การผูกมัด เป็นต้น

แมคไกร์ (McGuire อ้างใน อรวรรณ ปีลันธน์ โวหาท, 2537) กล่าวว่า ตัวแปรทั้ง 4 ประการข้างต้นนี้ ก่อให้เกิดตัวเปรตาม คือผลของการสื่อสารเป็นไปตามลำดับขั้น 5 ขั้นหลัก คือ ความตั้งใจ/ความสนใจ (Attention)

- 1) ความเข้าใจ (Comprehension)
- 2 การยอมรับต่อสาร (Yielding)
- 3) การเก็บจำสารไว้ (Retention)
- 4) การกระทำ (Action)

โดยผู้รับสารต้องผ่านไปที่ละขั้น เพื่อที่การสื่อสารจะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ครบถ้วนตามกระบวนการซึ่งในสภาพการณ์ปกติ ขั้นตอนแรก จะต้องเกิดขึ้นก่อน เพื่อที่ขั้นตอนต่อ ๆ ไปจะเกิดขึ้นได้

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยใช้อิทธิพลทางสังคม (Attitude Change: Social Influence) อิทธิพลทางสังคม มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการตัดสินใจ เพราะในขณะตัดสินใจย่อมมีกลุ่มนบุคคลที่มีความสำคัญต่อผู้ป่วยเข้ามายิ่งขึ้นได้แก่ บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง เป็นต้น

แนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ

แมคไกร์ และมิลแมน (McGuire and Millman, 1965) กล่าวว่าแนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยใช้อิทธิพลทางสังคมเกิดจากความเชื่อที่ว่าบุคคลจะพัฒนาทัศนคติของตนเองในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้รับจากผู้อื่นในสังคมสิ่งที่มี อิทธิพลทางสังคม แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1) กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) หมายถึง กลุ่มนบุคคลที่เราใช้เป็นมาตรฐานสำหรับประเมิน ทัศนคติ ความสามารถของเราหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยทั่วไปบุคคลจะใช้กลุ่มอ้างอิงเพื่อประเมินทัศนคติของตนและตัดสินใจว่าทัศนคติของตนถูกต้องเพราะคิดว่าคนส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ทัศนคติเช่นเดียวกับตน

วัตสันและ จอห์นสัน (Watson and Johnson ,1972) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของ กลุ่มอ้างอิงที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ไว้ดังนี้

- 1) ทัศนคติ ของบุคคลจะมีผลอย่างมากจากกลุ่มที่เขามีส่วนร่วมและกลุ่มที่เขาต้องการจะร่วมด้วย
 - 2) ถ้าทัศนคติของบุคคลสอดคล้องกับมาตรฐานหรือบรรทัดฐานของกลุ่มจะเป็นการเสริมแรง(Reinforcement)ให้กับทัศนคตินั้นมากขึ้นในทางตรงข้ามจะเป็นการลงโทษ(Penalty)ถ้าบุคคลนั้นมีทัศนคติไม่ตรงกับมาตรฐานหรือบรรทัดฐานของกลุ่ม
 - 3) บุคคลที่ขึ้นอยู่กับกลุ่ม หรือติดอยู่กับกลุ่มมากจะเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ยากที่สุดถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นความพยายามของบุคคลภายนอก
 - 4) การสนับสนุนหรือเห็นด้วยกับทัศนคติบางอย่างของสมาชิกในกลุ่มแม้เพียง 1 คนเท่านั้นก็สามารถลดอิทธิพลของกลุ่มใหญ่ที่มีต่อทัศนคติของสมาชิกในกลุ่มได้
 - 5) แม้เป็นเพียงสมาชิก 2 คนในกลุ่มเท่านั้นที่ยืดมั่นในความคิดหรือทัศนคติบางอย่างก็จะมีอิทธิพลต่อสมาชิกในกลุ่มได้
 - 6) การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่มและการตัดสินใจกลุ่มจะช่วยลดการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทัศนคติถ้ากลุ่มตัดสินใจยอมรับทัศนคติใหม่สมาชิกในกลุ่มก็จะยอมรับทัศนคติด้วย
 - 7) ถ้าบุคคลเปลี่ยนแปลงกลุ่มอ้างอิงของตนทัศนคติของบุคคลก็มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วย
2. บุคคลอ้างอิง (Reference Individuals) หมายถึง บุคคลที่เราใช้เป็นมาตรฐานเพื่อประเมินทัศนคติความสามารถของเราหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอิทธิพลของผู้อื่นที่มีต่อทัศนคติของบุคคลตรงกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เรียกว่าการเดียนแนบ(Identification)ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลรับเอาคุณสมบัติของผู้อื่น เช่น ความคิด ทัศนคติ พฤติกรรม เป็นต้นมาเป็นของตน
- ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของทัศนคติในส่วนของการรับรู้เชิงแนวคิด(Cognitive Component)และเมื่อองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบส่วนอื่นจะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยบุคลากรทางการแพทย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารต้องมีความเชี่ยวชาญ (Expertise) และความน่าไว้วางใจ(Trustworthiness) จะทำให้มีความน่าเชื่อถือสูง สามารถซักจุ่งใจได้ดีอีกด้วย บุคลิกภาพ (Personality) ดีก็จะมีความสำคัญต่อการยอมรับ นอกจากนี้หากข้อมูลข่าวสาร มีการเตรียมมาเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหา การเรียงลำดับ ความชัดเจนตลอดจนมีความกระชับและมีช่องทางในการส่งที่เหมาะสม ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้รับสารก็อย่างพึงและมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ตามคำแนะนำ หรือซักจุ่ง

1.9 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP)

ทฤษฎีนี้ เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และ การยอมรับปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสารอันอาจมีผลกระทบต่อสังคม ต่อไป จากการรับสารนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงทั้งสามประเภทนี้ จะเกิดขึ้น ในลักษณะต่อเนื่อง กัน คือ เมื่อผู้รับสารได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้น ก็จะไปมีผลทำให้เกิด ทัศนคติ และขั้นสุดท้าย คือ การก่อให้เกิดการกระทำ ทฤษฎีนี้อธิบาย การสื่อสาร หรือ สื่อมวลชน ว่า เป็นตัวแปรต้นที่สามารถ เป็นตัวนำ การพัฒนาเข้าไปสู่ชุมชน ได้ ด้วยการอาศัย KAP เป็นตัวแปร ตามใน การวัดความสำเร็จ ของ การสื่อสาร เพื่อการพัฒนา (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533: 118) จะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญใน การนำข่าวสารต่าง ๆ ไปเผยแพร่เพื่อให้ประชาชนใน สังคม ได้รับทราบว่า ขณะนี้ในสังคมมีปัญหาอะไร เมื่อประชาชนได้รับทราบ ข่าวสารนั้น ๆ ย่อม ก่อให้เกิด ทัศนคติ และเกิดพฤติกรรมต่อไป ซึ่งมีลักษณะ สัมพันธ์ กันเป็นลูกโซ่ เป็นที่ยอมรับกันว่า การสื่อสารมีบทบาทสำคัญ ในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ การที่คนเดินเท้ามีพฤติกรรมการปฏิบัติตาม กฎหมาย ได้ ก็ต้องอาศัย การสื่อสาร เป็นเครื่องมืออัน สำคัญใน การเพิ่มพูนความรู้ สร้าง ทัศนคติ ที่ดีและเกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปในทางที่ เหมาะสม โดยผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ ไปยังประชาชน กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งต้องประกอบด้วย (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 :120-121)

ความรู้ (Knowledge) เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมาก จะได้รับผ่าน ประสบการณ์ โดย การเรียนรู้ จาก การตอบสนองต่อสิ่ง外界 (S-R) แล้วจัด ระบบเป็นโครงสร้าง ของ ความรู้ ที่ผสมผสานระหว่าง ความจำ (ข้อมูล) กับ สภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ ความรู้จึงเป็นความจำ ที่เลือกสรร ซึ่งสอดคล้อง กับ สภาพจิตใจ ของตนเอง ความรู้ จึงเป็น กระบวนการภายใน อย่างไร ก็ตามความรู้ก็อาจ ส่งผลต่อ พฤติกรรม ที่ แสดงออกของมนุษย์ได้ และผลกระทบที่ผู้รับสารเชิง ความรู้ใน ทฤษฎีการสื่อสาร นั้นอาจปรากฏ ได้จากสาเหตุ 5 ประการคือ

1) การตอบข้อสงสัย (Ambiguity Resolution)

การสื่อสารมักจะสร้างความ สับสนให้สมาชิกในสังคม ผู้รับสาร จึงมักแสวงหา สารสนเทศ โดยการอาศัยสื่อ ทั้งหลาย เพื่อตอบ ข้อสงสัย และความสับสนของตน

2) การสร้างทัศนคติ (Attitude Formation)

ผลกระทบเชิงความรู้ ต่อ การปลูกฝังทัศนคติ นั้น ส่วนมากนิยมใช้กับสารสนเทศ ที่เป็นวัตกรรม เพื่อสร้าง ทัศนคติ ให้คนยอมรับ การแพร่ นวัตกรรมนั้น ๆ (ในฐานะความรู้)

3) การกำหนดภาระ (Agenda Setting) เป็นผลกระทบเชิงความรู้ที่สื่อกระจายออกไปเพื่อให้ ประชาชนตระหนักและผูกพันกับประเด็นภาระที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับภูมิหลังของปัจจัยชน และค่านิยมของสังคมแล้ว ผู้รับสารก็จะเลือกสารสนเทศนั้น

4) การพอกพูนระบบความเชื่อ (Expansion of Belief System)

การสื่อสารสังคมมักกระชาดความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ด้านต่างๆ ไปสู่ ประชาชน จึงทำให้ ผู้รับสาร รับทราบระบบความเชื่อถือ หลากหลาย และลึกซึ้งไว้ใน ความเชื่อของตนมากขึ้นไปเรื่อยๆ

5) การรู้แจ้งต่อค่านิยม (Value Clarification)

ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยมและอุดมการณ์เป็นภาวะปกติของสังคม สื่อมวลชน ที่นำเสนอข้อเท็จจริงในประเด็นเหล่านี้ ย่อมทำให้ ประชาชน ผู้รับสารเข้าใจถึงค่านิยมเหล่านั้น แจ้งชัดขึ้น

การเตอร์ วี กูด(Carter V.Good, 1973: 325) อ้างใน โสภิตสุดา มงคลเกย์,
2539:42)กล่าวว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (facts) ความจริง (truth) เป็นข้อมูลที่มนุษย์ได้รับและเก็บ รวบรวมจากประสบการณ์ต่างๆ การที่บุคคลยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้อย่างมีเหตุผล บุคคลควรจะต้องรู้เรื่อง เกี่ยวกับสิ่งนั้น เพื่อประกอบการตัดสินใจ นั่นก็คือบุคคลจะต้องมีข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ต่างๆที่สนับสนุนและให้คำตอบข้อสงสัยที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งจะให้บุคคลเกิดความเข้าใจ และทศนคติที่ดีต่อเรื่อง ได้เรื่องหนึ่งรวมทั้งเกิดความตระหนักร่วมกับความเชื่อและค่านิยมต่างๆ ด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 16) กล่าวว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียน เพียงแต่จำได้อาจจะ โดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็นหรือได้ยินจำได้ความรู้ขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความหมายข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหา เหล่านี้ บนจามิน เอส บลูม (Benjamin S.Bloom, 1967: 271) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่าความรู้ เป็นสิ่งที่ เกี่ยวข้องกับ การระลึกถึง เนื้อหาเรื่อง หรือเรื่องทั่วๆไป ระลึกถึงวิธี กระบวนการหรือ สถานการณ์ต่างๆโดยเน้นความจำ

1) ความรู้ ทำให้ทราบถึงความสามารถในการจำและการระลึกถึงเหตุการณ์หรือ ประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้ว แบ่งออกเป็น

1.1) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ

1.2) ความรู้เกี่ยวกับวิธีและการดำเนินการที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.3) ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและ โครงสร้าง

- 2) ความเข้าใจ ทำให้ทราบถึงความสามารถในการใช้สติปัญญาและทักษะเบื้องต้น
- 3) การนำไปใช้
- 4) การวิเคราะห์
- 5) การสังเคราะห์
- 6) การประเมินค่า

แพทริก เมเดริต (Patrick Meredith, 1961:10) ได้พูดถึงความรู้ว่าจำเป็นต้องมี องค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความเข้าใจ (Understanding) และการคงอยู่ (Retaining) เพราะ ความรู้ หมายถึง ความสามารถจำได้ในบางสิ่งบางอย่างที่เราเข้าใจมาแล้ว

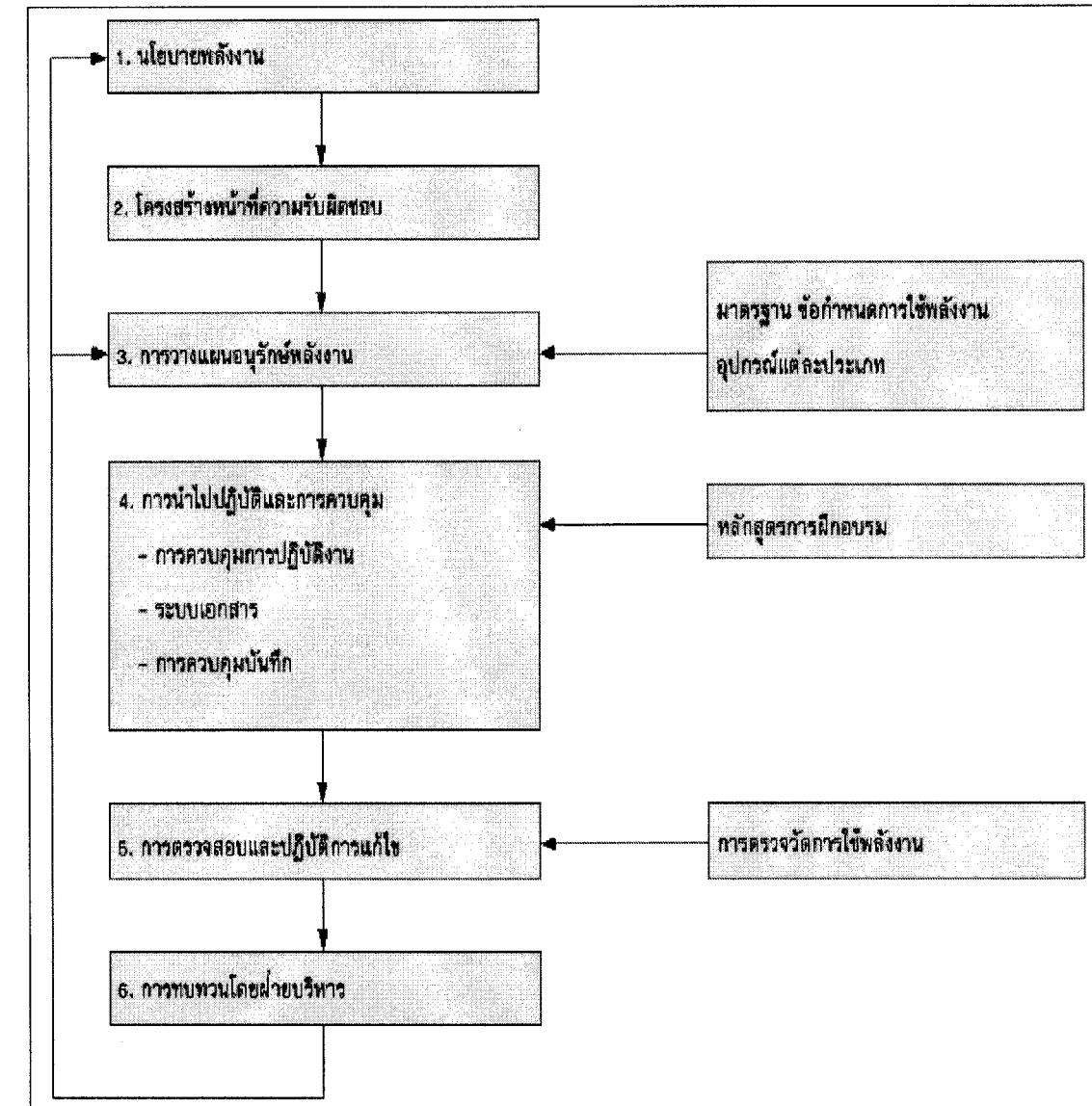
เบอร์กุน (Burgoon, 1974: 64) และ ริเวอร์, ปีเตอร์สัน และ เจนเซ่น (River, Peterson and Jensen 1971: 283 ถึงใน ปรมะ ศตวรรษที่ 2540: 116-117) ได้กล่าวถึงการศึกษา หรือความรู้ (Knowledge) ว่าเป็นลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารดังนั้นคนที่ได้รับ การศึกษาในระดับที่ต่างกันในยุคสมัยที่ต่างกันในระบบการศึกษาที่ต่างกันในสาขาวิชาที่ต่างกันจึง ย่อมมีความรู้สึกนึกคิดอุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกันไปคนที่มีการศึกษา สูงหรือมีความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมากในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะคนเหล่านี้ มีความรู้ กว้างขวาง ในหลายเรื่อง มีความเข้าใจ ศพท์มาก และมีความเข้าใจสาร ได้ดีแต่คนเหล่านี้มักจะ เป็นคนที่ไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ การเกิดความรู้ไม่ว่าระดับใดก็ตามย่อมมีความสัมพันธ์ กับ ความรู้สึกนึกคิดซึ่งเชื่อมโยงกับการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้นเองรวมไปถึงประสบการณ์และ ลักษณะทาง ประชากร (การศึกษา เพศ อายุ ฯลฯ) ของแต่ละคนที่เป็นผู้รับข่าวสาร ถ้าประกอบกับ การที่บุคคลมีความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น มีการศึกษา มีการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับกฎหมาย ก็มีโอกาสที่จะมีความรู้ในเรื่องนี้และสามารถเชื่อมโยงความรู้นั้นเข้ากับสภาพแวดล้อม ได้สามารถ ระลึกได้รวมสาระสำคัญ เกี่ยวกับ กฎหมาย รวมทั้งสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ รวมทั้ง ประเมินผลได้ต่อไปและเมื่อประชาชนเกิดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามถึงที่ เกิดตามมา ก็คือทัศนคติ ความคิดเห็นในลักษณะต่างๆ (ควรารรณ ศรีสุกไส, 2542:41)

ส่วนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการพลังงาน

การจัดระบบการจัดการพลังงาน หมายถึง การกำหนดนโยบายด้านพลังงาน และ โครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ ในกรณีไปปฏิบัติให้จะต้องมีการวางแผนที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐาน และข้อกำหนดต่างๆ ด้านพลังงาน และมีการติดตามผลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถจัดการพลังงานได้อย่างเรียบร้อยราบรื่น มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และดำเนินการได้อย่างยั่งยืน เป็นที่มาของระบบการจัดการพลังงาน

ในการจัดระบบการจัดการพลังงาน สิ่งสำคัญประการแรกที่ต้องมีคือนโยบายพลังงาน ซึ่งกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้รับผิดชอบดูแลพลังงาน เพื่อที่จะ ได้นำนโยบายที่กำหนดขึ้นนี้ไปประกาศให้ทราบและถือปฏิบัติทั่วองค์กร

ประการสอง คือต้องมีการกำหนดโครงสร้างหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการวางแผนอนุรักษ์พลังงาน โดยผู้รับผิดชอบดำเนินการพลังงาน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ ดำเนินการทั่วหมดของโครงการ จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการอนุรักษ์พลังงานเป็นอย่างดีและต้องร่วมรวมมาตรฐานและข้อกำหนดต่างๆ ในการอนุรักษ์พลังงานของอุปกรณ์แต่ละประเภท เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนด และดำเนินการอนุรักษ์พลังงาน เมื่อวางแผนอนุรักษ์ พลังงาน เป็นที่เรียบร้อยแล้วก็นำไปปฏิบัติ โดยมีการตรวจสอบและปฏิบัติการแก้ไข ซึ่งต้องมี การตรวจวัดการใช้พลังงานที่ถูกต้อง และนำบทสรุปของการดำเนินการทั่วหมดมาทบทวน ปรับปรุง เพื่อนำไปวางแผนและกำหนดนโยบายพลังงานใหม่ จึงจะก่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงาน ที่ยั่งยืน ในที่สุดเป็นที่มาของระบบการจัดการพลังงานว่าจะต้องมีโครงสร้างและองค์ประกอบ อย่างไร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังรูป

ภาพที่ 2.1 ภาพรวมและองค์ประกอบในการจัดระบบการจัดการพลังงาน

โครงสร้างและองค์ประกอบ ของระบบการจัดการพลังงาน

1. ข้อกำหนดในการจัดระบบการจัดการพลังงาน

ในการจัดระบบการจัดการพลังงานเราจำเป็นจะ ต้องมีข้อกำหนดในการดำเนินงาน ที่ชัดเจน เพื่อสร้างระบบ และเพิ่มความเป็นระเบียบให้กับการนำระบบไปใช้ ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าว แบ่งเป็นหัวข้อใหญ่ๆ ได้ดังนี้

- 1) การใช้งาน กำหนดค่าใช้งานอย่างไร จึงจะถูกวิธี โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้งานและความปลอดภัยเป็นหลัก
- 2) การพิจารณาปรับปรุง กำหนดให้มีดำเนินการ ปรับปรุง โดยจะต้องมีความคุ้มและความเหมาะสมในการลงทุนปรับปรุง
- 3) การตรวจสอบและบำรุงรักษา กำหนดให้มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและยืดอายุการใช้งานของอุปกรณ์ ตลอดจนสามารถแก้ไขปรับปรุงได้ทันในกรณีที่พบเห็นสิ่งปกติ

แต่ถ้าหากเราสามารถที่จะดำเนินการได้ตั้งแต่ต้น ก็สามารถพิจารณาได้ 4

ขั้นตอนดังนี้

- 1) การเลือกซื้ออุปกรณ์ให้ประยุกต์พัฒงาน
- 2) การติดตั้งอุปกรณ์ให้ประยุกต์พัฒงาน
- 3) การใช้อุปกรณ์ให้ประยุกต์พัฒงาน
- 4) การบำรุงรักษาให้ประยุกต์พัฒงาน

2. นโยบายพัฒงาน

ผู้บริหารระดับสูงต้องกำหนดนโยบายพัฒงาน เพื่อใช้ในการ สร้างจิตสำนึกร้านการอนุรักษ์พัฒงานและเป็น แนวทางสำหรับการดำเนินงานของพนักงานภายในองค์กร ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักดังนี้

2.1 กำหนดนโยบายพัฒงาน ตัวอย่างการกำหนดนโยบายพัฒงานของ บริษัท พ.พลัง

“รัก พ.พลัง รักชาติ รักคุณภาพ รักษารักษา ”

บริษัท พ.พลัง จำกัด ดำเนินธุรกิจผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ โดยยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์พัฒงาน ปรับปรุงการจัดการด้านพัฒงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พัฒงาน
- 2) พัฒนาและปรับปรุงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พัฒงานในทุกด้าน
- 3) ลดความสูญเปล่าในการใช้พัฒงาน ประจำ ณ วันที่ 1 มกราคม 2546

2.2 การเผยแพร่นโยบายพลังงาน

ทางหน่วยงานต้องสร้างความเข้าใจในนโยบายพลังงานให้พนักงานทุกคนทุกระดับแล้วให้นำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เช่น

- 1) แต่งนโยบายพลังงานต่อพนักงานทุก 4 เดือน
- 2) ปฐมนิเทศพนักงานใหม่ทุกคนเกี่ยวกับนโยบายพลังงาน
- 3) ติดป้ายประกาศนโยบายพลังงานหน้าประตูทางเข้าโรงงาน
- 4) ประกาศนโยบาย และอธิบายเทคนิคการประหยัดพลังงานทุกวันจันทร์ พุธ และศุกร์ เวลา 15.00 น.

2.3. การติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย พลังงาน

ผู้บริหารระดับสูงต้องมีมาตรการในการติดตาม และการปฏิบัติตามนโยบาย พลังงานซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น

- 1) สอบถามความเข้าใจพนักงาน
- 2) พิจารณาการดำเนินงานของพนักงาน

3. โครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ

เราสามารถกำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบได้ โดยมีหลักปฏิบัติดังนี้

- 1) ผู้บริหารจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการวางแผนดำเนินงาน และตรวจติดตามการใช้พลังงานให้เป็นไปตามนโยบายพลังงาน และข้อกำหนดการใช้พลังงาน
- 2) คณะผู้บริหารจะต้องมีการแต่งตั้งตัวแทนมาดำรงตำแหน่งตัวแทนฝ่ายบริหาร ด้านพลังงาน (Energy Management Representative : EGR) เพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 2.1) ดูแลและตรวจสอบระบบการจัดการพลังงาน
- 2.2) รายงานต่อกลุ่มผู้บริหารถึงสภาพความเป็นจริงของระบบ
- 2.3) กระตุ้นจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์พลังงานกับพนักงานทั้งองค์กร มีขั้นตอนคือ โครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

- 1) จัดทำผังองค์กรแสดงภาพรวมของสายการบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ รับผิดชอบ
- 2) จัดทำใบบรรยายหน้าที่งาน แสดงอำนาจหน้าที่ และหน้าที่ความรับผิดชอบ ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านพลังงาน ตลอดจนความสัมพันธ์ของงานภายในองค์กร
- 3) แต่งตั้งคณะกรรมการด้านพลังงานและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

- 4) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับบริหารเป็นตัวแทนฝ่ายบริหารด้านพลังงาน (EGR) ซึ่งควรพิจารณาจากผู้มีคุณสมบัติตั้งตัวอย่างต่อไปนี้
- 4.1) เป็นที่ยอมรับภายในองค์กร
 - 4.2) มีความสามารถในการประสานงานกับผู้อื่น
 - 4.3) มีความเป็นผู้นำ
 - 4.4) มีความสามารถในการผลักดันการดำเนินกิจกรรมต่างๆ
 - 4.5) เข้าใจมาตรฐานการจัดการด้านพลังงาน

ไฟล์สืบเรียนประชุมทบทวนระบบการจัดการพลังงาน	
วันที่ออกหนังสือเรียน :	
เดือน.....	
1.....	4.....
2.....	5.....
3.....	
ขอเรียนเชิญเข้าร่วมประชุมทบทวนระบบการจัดการด้านพลังงานของฝ่ายบริหารครั้งที่..... ในวันที่.....	
เวลา..... น. ห้อง.....	
โดยมีหัวข้อการประชุมดังนี้ :	
1.....
2.....
3.....
จังหวะเรียนมาเพื่อโปรดเตรียมตัวเข้าร่วมประชุมในวันและเวลาดังกล่าว	
.....	
EGR	

ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างหนังสือเรียนประชุมทบทวนการจัดระบบการจัดการพลังงาน

4. การวางแผนการอนุรักษ์พลังงาน คณำทำงานกำหนดระยะเวลาเบี่ยงปฏิบัติเพื่อวางแผน การอนุรักษ์พลังงาน โดย

4.1. ต้องจัดทำระเบียบปฏิบัติ (Procedure) ระบุลักษณะการใช้พลังงาน และผลกระทบต่อคุณภาพ ในการระบุลักษณะการใช้พลังงานและผลกระทบต่อคุณภาพอาจใช้เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

4.1.1) Energy Process Chart และ Energy Layout เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์ ลักษณะการใช้พลังงานภายในสถานประกอบการ เพื่อให้เห็นภาพในการเปลี่ยนแปลงส่วนต่างๆ พลังงานจากลักษณะหนึ่งไปอีกลักษณะหนึ่ง

4.1.2) Q.C. Process Chart เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์ผลกระทบต่อความต้องการด้านคุณภาพ เพื่อให้เห็นชุดวิกฤตต่างๆ หากวางแผนการการอนุรักษ์พลังงานจะมีผลกระทบต่อคุณภาพหรือไม่

4.1.3) Material Handling Process Chart และ Material Handling Layout เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์รูปแบบการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ชิ้นส่วน วัตถุคิดภายนอกสถานประกอบการ

4.2. รวบรวมข้อมูลมาตรฐานการใช้พลังงานอุปกรณ์แต่ละประเภท

เพื่อเปรียบเทียบการใช้พลังงานของอุปกรณ์ภายในสถานประกอบการกับข้อกำหนดการใช้พลังงาน ของอุปกรณ์แต่ละประเภท เช่น หน้าจอ เครื่องอัดอากาศ เครื่องปรับอากาศค่าตัว ประกอบคำลังและค่าตัวประกอบโหลด เช่น มาตรฐานกำหนดให้การใช้พลังงานแสงสว่าง กำหนดไว้สำหรับอาคารทั่วไป 16 W/m^2 อาคารขายสินค้า 23 W/m^2

4.3. กำหนดค่าต่ำสุดประจำศักราชและเป้าหมายในการอนุรักษ์พลังงานซึ่งจะต้องสนอง ต่อนโยบายพลังงานที่กำหนดออกนั้นในการดำเนินการจะต้องสามารถลดผลกระทบความสำเร็จ ของเป้าหมายในเชิงปริมาณได้

4.3.1) จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้พลังงานภายในสถานประกอบการและ เปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือข้อกำหนดการใช้พลังงานอุปกรณ์แต่ละประเภท ทำให้สามารถ กำหนดหัวข้อในการปรับปรุงการใช้พลังงาน

4.3.2) ศึกษาความเป็นไปได้ทางเทคนิค

4.3.3) ศึกษาความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ (ศึกษาการคืนทุน)

4.3.4) กำหนดค่าต่ำสุดประจำศักราชและเป้าหมายการอนุรักษ์ พลังงาน ซึ่งจะต้องสามารถ วัดค่าได้ในเชิงปริมาณ ตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ : ลดการใช้พลังงานแสงสว่างหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์

เป้าหมาย : กำหนดให้บริเวณที่เป็นจุดปฏิบัติงานใช้พลังงานแสงสว่าง $15-18 \text{ W/m}^2$ ส่วนบริเวณที่ไม่ใช่จุดปฏิบัติงาน (เช่นทางเดิน) ใช้พลังงาน 5 W/m^2

4.4 กำหนดแผนงาน โครงการปรับปรุงด้านการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งจะต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ และมีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานที่ชัดเจน

- 1.) จัดทำแผนงานด้านพลังงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- 2.) กำหนดหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

และเป้าหมาย

3.) ดำเนินงานตามแผนการจัดการพลังงาน

4.) ติดตามการดำเนินงานตามแผนงานฯ

5.) ทบทวนและปรับปรุงแผนงานด้านพลังงาน

5. แนวทางปฏิบัติในการดำเนินงาน

5.1 การควบคุมการปฏิบัติงาน (Implementation)

5.1.1) การปฏิบัติตามแผนงานโครงการปรับปรุงด้านการอนุรักษ์พลังงาน

5.1.2) การกำหนดผู้รับผิดชอบ เปิด-ปิด อุปกรณ์ใช้พลังงานโดย

- 1) ควรจัดทำป้ายชื่อผู้รับผิดชอบ เปิด-ปิด ติด ไว้ที่ตัวอุปกรณ์
- 2) ชี้แจงผู้รับผิดชอบและกำหนดระยะเวลาเปิด-ปิด หรือขั้นตอนวิธีการเปิด-ปิด
- 3) ในกรณีที่อุปกรณ์นั้นๆ มีขั้นตอนการเปิด-ปิด ที่ ซับซ้อน สถานประกอบการควรจัดทำคู่มือวิธีการเปิด-ปิด อุปกรณ์ดังกล่าว

5.1.3) การซ่อมบำรุงเครื่องจักรต้นกำลังและเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้พลังงาน

5.1.4) การดำเนินการในกรณีแหล่งพลังงานขัดข้อง ขั้นตอนย่อ

1) ต้องมีระเบียบปฏิบัติรองรับสถานการณ์เมื่อแหล่งพลังงานเกิดเหตุขัดข้อง

เช่น ไฟฟ้าดับ

2) กำหนดหน้าที่รับผิดชอบของพนักงานแต่ละคน เมื่อเกิดเหตุขัดข้อง

3) ทบทวนและปรับปรุงแก้ไขระเบียบปฏิบัติงานหลังเกิดเหตุจริง

5.2 การควบคุมเอกสาร (Document Control)

5.2.1) การอนุมัติเอกสารก่อนแจกจ่าย

5.2.2) การทบทวนแก้ไขและการอนุมัติอีกครั้ง

5.2.3) การให้มั่นใจว่ามีเอกสารอยู่ในจุดที่จำเป็นต้อง ใช้งาน

5.2.4) เอกสารที่ไม่ใช้งานแล้วมีการนำออกจากจุดปฏิบัติงานทันที ขั้นตอนหลัก

1) ขั้นตอนการเบียบปฏิบัติและกำหนดยำนาคหน้าที่ในการจัดทำ ทบทวน อนุมัติเปลี่ยนแปลง ยกเลิกและแจก--จ่ายเอกสาร

2) ขั้นตอนบัญชีควบคุมแสดงสถานะของเอกสารที่อนุมัติแล้ว และเป็นปัจจุบัน และบัญชีผู้ถือครองสำเนา

3) ดำเนินการแจกจ่ายเอกสาร ไปยังจุดปฏิบัติงานและต้องเป็นสำเนาเอกสารฉบับที่เป็นปัจจุบัน สำหรับสำเนาที่ไม่ใช้แล้ว/ยกเลิกแล้วจะต้องนำออกจากจุดปฏิบัติงานทันทีในกรณีที่ต้องการจัดเก็บเอกสารที่ยกเลิกแล้วไว้ในจุดปฏิบัติงานต้องซึ่งบังให้ชัดเจน

5.3 การควบคุมบันทึกผลการปฏิบัติงาน (Record Control)

สถานประกอบการจะต้องมีระเบียบปฏิบัติในการจัดเก็บบันทึกและกำจัดบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านพลังงาน

ขั้นตอนหลัก

1) จัดทำรายการบันทึกด้านพลังงาน ซึ่งควรครอบคลุมบันทึกต่างๆ ดังนี้

2) บันทึกการประชุม

3) บันทึกกระบวนการใช้พลังงาน แผนงาน/โครงการด้านพลังงาน

4) การฝึกอบรม เช่น แผนการฝึกอบรม ประวัติการฝึกอบรม เป็นต้น

5) ผลการติดตามและตรวจสอบด้านพลังงาน

6) บันทึกการแก้ไขด้านพลังงาน ฯลฯ

7) การจัดเก็บต้องกำหนดสารบัญบันทึกที่ต้องจัดเก็บ (Indexing) เนื่องจากบันทึกที่จัดเก็บจะมีมากกว่า 1 เรื่องและมากกว่า 1 ฉบับ เพื่อความสะดวกในการค้นหา

8) กำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น 6 เดือน

1 ปี หรือ 3 ปี

9) การกำจัดบันทึกต้องกำหนดผู้มีอำนาจอนุมัติในการกำจัดบันทึกต่างๆเมื่อครบอายุเพื่อป้องกันการทำลายบันทึกก่อนหมดอายุ อีกทั้งเป็นการลดจำนวนบันทึกที่ต้องจัดเก็บการกำจัดอาจใช้วิธีการย่อยทึ่งหรือประทับตรายกเลิกและนำไป Reuse เป็นต้น

6. แนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบ และปฏิบัติการแก้ไข

6.1 การติดตามและวัดผลการดำเนินงาน

สถานประกอบการต้องมีระบบปฏิบัติในการเฝ้าติดตาม และวัดผลการดำเนินงาน ด้านการจัดการพลังงาน โดยเทียบกับผลผลิตการเฝ้าติดตามการดำเนินงานการจัดการพลังงาน มีขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดค่าพลังงานที่ต้องมีการเฝ้าติดตาม/ตรวจสอบ โดยค่าพลังงานที่เฝ้าติดตาม/ตรวจสอบ โดยค่า พลังงานที่เฝ้าติดตามและตรวจสอบต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการใช้พลังงาน และค่าที่ต้องตรวจ และตรวจสอบติดตาม ดังเช่น ค่าความต้องการพลังงานไฟฟ้า (Peak Demand) ค่าตัวประกอบกำลัง (Power Factor) ค่าจำนวนหน่วยการใช้ไฟฟ้า (Unit : kWh) อุณหภูมิก๊าซเสีย (ในระบบเตาเผา)

2) จัดทำแผนการเฝ้าติดตามและตรวจสอบ

3) ดำเนินการเฝ้าติดตามและตรวจสอบตามแผนที่กำหนดไว้

4) ดำเนินการวิเคราะห์และรายงานผลการเฝ้าติดตามและตรวจสอบให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

5) กรณีที่ผลการเฝ้าติดตามและตรวจสอบไม่เป็นไป ตามที่กำหนดไว้ให้ดำเนินการตามหัวข้อ การแก้ไขและป้องกันความสูญเปล่าด้านพลังงาน

6.2 การแก้ไขและป้องกันความสูญเปล่าด้านพลังงาน

- 1) จัดให้มีการบันทึกความสูญเปล่าด้านพลังงานเป็นลายลักษณ์อักษร
- 2) กำหนดผู้รับผิดชอบและมีอำนาจในการดำเนินงาน
- 3) จัดให้มีการจัดทำสาเหตุที่แท้จริง และกำหนดมาตรการป้องกันความสูญเปล่า
- 4) ดำเนินการแก้ไขตามระยะเวลาที่กำหนดหลังจากพบสาเหตุกรณีที่เป็นปัญหา
- 5) ทบทวนการแก้ไขที่ได้กระทำไปแล้ว

ขั้นตอน

1. ต้องจัดทำระบบปฏิบัติในการแก้ไขและป้องกันความสูญเปล่าด้านพลังงาน โดยประเภทของความสูญเปล่า อาจแบ่งเป็น
 - 1.1) ความสูญเปล่า หรือความไม่เป็นไปตามเป้าหมายจากการตรวจติดตามระบบการจัดการพลังงาน (Energy Management Audit)
 - 1.2) ผลกระทบจากการเพื่อติดตามและตรวจสอบด้านพลังงาน ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
 - 1.3) พนักงานผู้ดูแลความสูญเปล่าด้านพลังงาน
 - 1.4) ความไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดของระบบการจัดการพลังงาน
2. จัดทำแบบฟอร์มเพื่อใช้สำหรับบันทึกปัญหา
3. ผู้ตรวจพบความสูญเปล่าและความไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดข้างต้น จะต้องบันทึกสิ่งที่พบรอยในแบบฟอร์ม และส่งให้กับ EGR เพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบแก้ไข
4. ผู้รับผิดชอบแก้ไข จะต้องค้นหาและวิเคราะห์สาเหตุที่แท้จริง ซึ่งควรใช้เทคนิคทางวิศวกรรมอุตสาหการ เช่น ผังก้างปลา (Cause and Effect Diagram) Process Control Chart ผังการกระจาย (Scatter Diagram)
5. ดำเนินการแก้ไขและป้องกันตามสาเหตุที่แท้จริง โดยกำหนดเวลาแล้วเสร็จ
6. บันทึกและสรุประยุทธ์อีกดของปัญหาเพื่อนำไปพิจารณาในการประชุมทบทวนโดยฝ่ายบริหารต่อไป

7. การนำเอกสารไปสู่การปฏิบัติ

บริษัทต้องนำเอกสารในระบบการจัดการพลังงาน ที่ได้จัดทำขึ้น ซึ่งได้แก่ระบบปฏิบัติงาน และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปใช้จริงให้เกิดผล ซึ่งโดยทั่วไปเอกสารต่างๆ จะแล้วเสร็จไม่พร้อมกัน ดังนั้น จึงสามารถทยอยนำเอกสารที่ผ่านการอนุมัติแล้วเริ่มไปปฏิบัติ โดยจำเป็นต้องรอให้เอกสารทุกฉบับเสร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้ระบบปฏิบัติการดังกล่าวเป็นขั้นตอนหลักที่จะเปลี่ยนอื่นจะต้องนำหลักการไปใช้

ขั้นตอนหลัก

1. จัดทำเอกสาร/อบรม/พนักงานผู้ปฏิบัติงาน

จัดทำเอกสารให้สอดคล้องกับข้อกำหนดระบบ การจัดการพลังงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะยังไม่เคยปฏิบัติหรือถึงที่ปฏิบัติตอยู่ในปัจจุบันกับสิ่งที่เขียนอาจไม่ตรงกัน ดังนั้น จึงต้องมีการอบรม หรือทำความเข้าใจในเอกสารระบบการจัดการพลังงานที่ได้จัดทำขึ้นใหม่กับผู้ปฏิบัติงาน เสียก่อน โดยการอบรมซึ่งสามารถทำได้ทั้งในลักษณะการอบรมในห้อง (Classroom Training) หรือการสอนงาน (On The Job Training-OJT) ทั้งนี้ การอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานจะต้องให้ความสำคัญกับการทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจถึงแนวคิด และเหตุผลที่ต้องดำเนินการตามเอกสารในระบบ การจัดการพลังงาน ประโยชน์ที่จะได้รับ 2. ปฏิบัติ เมื่อผ่านการอบรมแล้ว ก็นำไปปฏิบัติจริงตามเอกสารที่ได้จัดทำขึ้นตลอดจนบันทึกผลการปฏิบัติงานไว้ด้วย หากนำไปปฏิบัติจริงแล้ว อาจจะพบปัญหาและข้อขัดข้องต่างๆ ก็ให้ปรับปรุงแก้ไขในเอกสารต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าเอกสารต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

หลักการและวิธีการตรวจติดตามระบบการจัดการพลังงาน

วัดดูประสิทธิภาพ

- 1) เพื่อหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องของระบบ
- 2) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข วิเคราะห์เป็นการจับผิดการทำงานของตัวบุคคล

ลักษณะของการตรวจติดตามการจัดการพลังงาน แบ่งเป็น 2 ประเภท

- 1) การตรวจติดตามภายใน (Internal Energy Audit)

ในข้อกำหนดระบบการจัดการพลังงาน มีข้อหนึ่งได้ระบุให้องค์กรมีระบบการตรวจติดตามภายใน ซึ่งเป็นบุคลากรขององค์กรเป็นผู้ประเมิน โดยสถาบันที่รายงานกันภายในองค์กร ตรวจประเมิน โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเป็นเอกเทศเพื่อประเมิน

1.1) สมรรถนะของระบบการจัดการพลังงาน

1.2) กิจกรรมในการวางแผนงานและกำหนดเป้าหมาย ได้ดำเนินเป็นไปตาม

แผนหรือไม่

- 1.3) กิจกรรมที่มีการใช้พลังงาน ได้มีการนำทรัพยากรพลังงานในรูปแบบต่างๆ ไปใช้อย่างคุ้มค่าหรือไม่ และเป็นไปตามมาตรฐานการใช้พลังงานแต่ละอุปกรณ์
- 1.4) เพื่อพัฒนาปรับปรุงระบบการใช้พลังงานขององค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย และเป้าหมายที่วางไว้

2) การตรวจสอบโดยบุคคลภายนอก (External Energy Audit)

เป็นการประเมินโดยผู้ตรวจสอบตามจากสถาบันที่ออกใบรับรองฯ โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้

- 2.1) เพื่อขอรับรองมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน
- 2.2) เพื่อหาข้อบกพร่องของความสูญเปล่าด้านพลังงานและระบบ

การจัดการพลังงาน

3) พัฒนาปรับปรุงระบบฯ อย่างต่อเนื่อง

คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบตาม

- 3.1) เข้าใจมาตรฐานระบบการจัดการพลังงานฯ เป็นอย่างดี
- 3.2) เข้าใจมาตรฐานการใช้พลังงานแต่ละอุปกรณ์เป็นอย่างดี
- 3.3) พิจารณาอยู่เสมอว่า คณะผู้ตรวจสอบประเมินมีหน้าที่ช่วยเหลืองานที่เข้าประเมิน ค่าน้ำ Energy Loss มิใช่การเข้าไปประเมินเพื่อจับผิดการทำงานของบุคคล
- 3.4) จับประเด็นได้เร็ว และจับประเด็นที่เป็นนัยสำคัญได้
- 3.5) เป็นผู้กดลักษณะและถือข้อความได้ดี
- 3.6) มีบุคลิกเป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือ
- 3.7) เป็นผู้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับผู้ถูกประเมิน
- 3.8) ต้องมีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการประเมิน โดยมีการเตรียม ใบตรวจประเมิน (Check List) ครอบคลุมวัตถุประสงค์เป้าหมายข้อกำหนดทุกข้อ และ ทุกกิจกรรมที่ตรวจประเมิน

2. แนวทางในการตรวจสอบ มีลำดับขั้นตอน

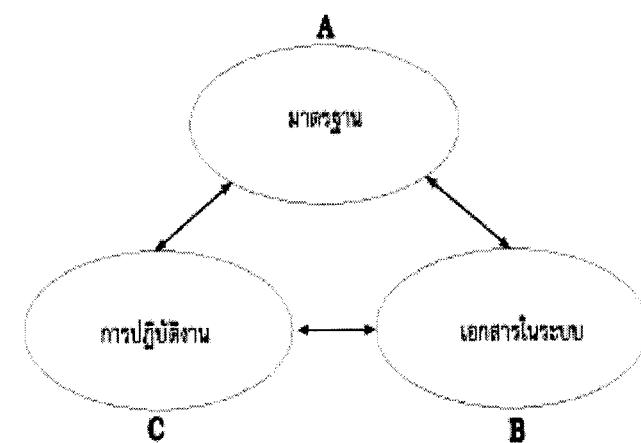
1) ตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารเทียบกับมาตรฐาน $B \geq A$?

2) ตรวจสอบการปฏิบัติงานเทียบกับเอกสาร $C \geq B$?

ถ้า $B \geq A$ และ $C = B$ ดังนั้น $C \geq A$

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดหน่วยงานที่จะประเมิน

ตัวแทนฝ่ายบริหารค้านพลังงาน (EGR) เป็นผู้วางแผนในการประเมินภายใน โดยกำหนดให้มีการประเมินทุกแผนกทุกกรรม อย่างน้อยทุก 1 ปี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
1) กำหนดหน่วยงานหรือกิจกรรมที่จะประเมิน	EGR
2) กำหนดผู้เข้าร่วมที่จะทำกิจกรรม	EGR
3) ประเมินคุณภาพของข้อมูลเพื่อวางแผนและจัดทำ <i>Check List</i>	ผู้นำกิจกรรมผู้ดูแลฯ
4) ดำเนินการประเมิน	คณะกรรมการประเมิน
5) รายงานสรุปผลการประเมิน	ผู้นำกิจกรรมผู้ดูแลฯ
6) พิจารณาและรับผิดชอบแก้ไข	EGR
7) ปั้นมาตรฐานและ EGR	หน่วยงาน

ตารางที่ 2.1 ตารางขั้นตอนในการตรวจประเมิน

กิจกรรม	วันที่	ผู้นำการกระจายศักยภาพ	ผู้คาดคะเน
1) สำนักงานมาตรฐานคุณภาพและส่วนบุเดนช์	1-2/1/46	ข้างสวัสดิ์	ข้างเพ็ชร์, คุณอุทัยรัชัย
2) สำนักเครื่องจักร	1-3/3/46	ข้างเพ็ชร์	ข้างสวัสดิ์, คุณเอลิมีนา
3) สำนักเครื่องพิมพ์	2-4/4/46	ศุภมงคล	คุณอุทัยรัชัย
4) สำนักงานภายนอก	4-6/6/46	คุณอุทัยรัชัย	ข้างเพ็ชร์

ตารางที่ 2.2 ตารางกำหนดการประเมินภายใน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดเจ้าหน้าที่จะทำการประเมิน

ตัวแทนฝ่ายบริหาร (EGR) เป็นผู้คัดเลือกเจ้าหน้าที่ผู้จะทำการประเมินมีเกณฑ์ดังนี้

- 1) ต้องเป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการจัดการผลิตงาน
- 2) ต้องเป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจติดตามการจัดการผลิตงาน
- 3) เป็นผู้ไม่สังกัดหน่วยงานที่จะเข้าประเมิน
- 4) เป็นผู้มีบุคลิกน่าเชื่อถือ
- 5) เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี กล้าadam ถือความหมายได้ดี

คณะผู้ประเมินชุดหนึ่งไม่ควรเกิน 3 คน ใช้เวลาในการประเมิน 1-2 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่

กับขนาดของหน่วยงาน

ขั้นตอนที่ 3 การประชุมคณะกรรมการผู้ตรวจ

ก่อนที่จะมีการประชุม คณะผู้ตรวจแต่ละท่านจะต้องศึกษาขั้นตอนปฏิบัติงาน

ระเบียบปฏิบัติ (Procedure) วิธีปฏิบัติงาน หน่วยงานที่จะเข้าทำการประเมินให้เข้าใจก่อนประชุม

วิธีการประเมิน

- 1) แบ่งงานผู้ตรวจแต่ละท่านรับผิดชอบโดยกำหนดขอบเขตและหน้าที่ให้ชัดเจน

2) จัดทำ Check List

ประเภทของคำ adam

1) คำ adam ที่ไวไป ซึ่งใช้ adam ได้ทุกหน่วยงาน

2) คำ adam เคพะหน่วยงานหรือเคพะกิจกรรมนั้นๆ

ลักษณะของคำ adam

คำ adam ปลายเปิดเพื่อให้ได้ข้อมูลกว้างขวาง เช่น ทำ ไม่? อย่างไร?

คำ adam ปลายปิด เช่น ใช่หรือไม่ (พยายาม ใช้เท่าที่จำเป็น)

- 3) จัดทำกำหนดเวลา (Agenda) ของการตรวจ
- 4) แจ้งหน่วยงานที่จะตรวจ โดยจะต้องส่งเอกสารกำหนดการเพื่อยืนยัน
ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการประเมิน
- 1) เปิดประชุม (Opening Meeting : 10 -15 นาที)
 - 1.1) แนะนำตัวผู้ตรวจประเมิน (Auditor)
 - 1.2) ชี้แจงวัตถุประสงค์
 - 1.3) ยืนยันกำหนดการตรวจประเมิน
 - 2.) ดำเนินการตรวจประเมินตามแผนที่วางไว้
 - 2.1) สำรวจผู้ที่เกี่ยวข้องตามขอบเขตการประเมิน เพื่อประเมินความเข้าใจของผู้ปฏิบัติและความถูกต้องในการปฏิบัติ โดยเทียบกับเอกสาร
 - 2.2) ตรวจสอบว่าเอกสารที่ใช้ในการทำงาน ได้แก่ การบันทึกเอกสาร ในแบบฟอร์มต่างๆ เพื่อยืนยันการทำงาน
 - 2.3) ตรวจสอบการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามข้อกำหนดระบบฯ และมาตรฐาน
การใช้พัลังงานอุปกรณ์ต่างๆ หรือไม่

ข้อควรปฏิบัติระหว่างการตรวจประเมิน

 - (1) สร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นทางการ
 - (2) อ่าย่าทะเลาะ
 - (3) ผู้นำคณะต้องควบคุมสถานการณ์
 - (4) อ่าย่าทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนถูกจับผิด
 - (5) ตั้งใจฟังคำตอบ
 - (6) บันทึกข้อมูลและขอหลักฐาน
 - (7) ตรงต่อเวลา
 - (8) ฯลฯ
 - 3) การประชุมคณะตรวจประเมิน
คณะตรวจประเมินจะต้องประชุมกันเพื่อสรุปการประเมินที่ได้พบเพื่อเตรียมรายงานให้กับหน่วยงานทราบ โดยการเขียนรายงานผลดังนี้
 - (1) ใช้แบบฟอร์มการรายงานผล
 - (2) แบบหลักฐานประกอบ (ถ้าเป็นไปได้)

(3) ระบุรายละเอียดและตำแหน่งที่พบข้อบกพร่อง ไม่เป็นไปตามมาตรฐานระบบ หรือมาตรฐานการใช้พลังงานอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อช่วยในการแก้ไข

4) ประชุมปิด (Closing Meeting)

เป็นการประชุมร่วมกันทั้งคณะผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน เพื่อสรุปผลให้กับผู้ถูกประเมินทราบ ซึ่งเรื่องที่ประชุมประกอบด้วย

- (1) เริ่มด้วยการกล่าวขอบคุณ
 - (2) ชี้แจงเกติกา
 - (3) ทบทวนวัตถุประสงค์ของการประเมิน (เน้น Zero Energy Loss)
 - (4) สรุปข้อดี
 - (5) สรุปข้อเสียความไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ข้อผิดพลาดที่ตรวจพบ
 - (6) จบด้วยการขอบคุณ
- ขั้นตอนที่ 5 รายงานสรุปผลการประเมิน
เมื่อคณะตรวจประเมินสรุปเรียบร้อยแล้ว ก็จัดทำรายงานเสนอ EGR เพื่อรับทราบ และดำเนินการติดตามแก้ไขสิ่งที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานต่อไป การสรุปผลการประเมินสำคัญมาก เพราะเป็นการสรุปปัญหาที่ตรวจพบ ต้องให้หน่วยงานยอมรับข้อผิดพลาดนั้นๆ สิ่งที่ไม่เป็นไปตามกำหนด แบ่งเป็น 2 ประเภท

(1) การไม่เป็นไปตามข้อกำหนดแบบหลัก (Major Non Conformance) ได้แก่การที่ระบบโดยรวมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน และข้อกำหนดการใช้พลังงานอุปกรณ์ต่างๆ

(2) การไม่เป็นไปตามข้อกำหนดแบบรอง (Minor Non Conformance) ได้แก่ การไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่องค์กรกำหนดหรือไม่เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐาน
ขั้นตอนที่ 6 พิจารณาและแจ้งผู้เกี่ยวข้อง

เมื่อตัวแทนฝ่ายบริหารด้านพลังงาน (EGR) ได้รับรายงานสรุปผลการประเมินแล้ว เมื่อมีข้อบกพร่องที่ทางคณะผู้ประเมินแจ้งให้มีการปรับปรุงแก้ไข EGR จะต้องพิจารณาผู้เป็นต้นเหตุ ของปัญหานั้นและส่ง Energy Car ให้ดำเนินการแก้ไขและ EGR จะต้องติดตามการแก้ไขโดยใช้ทะเบียนคุณ Energy Car

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

เมื่อผู้เป็นต้นเหตุของปัญหา เมื่อรับ Energy Car มาแล้วจะต้องดำเนินการแก้ไขใน การแก้ไขนั้นมีทั้งมาตรการแก้ไขเบื้องต้น และการแก้ไขเชิงป้องกันปัญหาการสูญเสียของพลังงาน ที่อาจจะเกิดขึ้น ในระยะเวลาโดยต้องกำหนดระยะเวลาการแก้ไขปัญหาไว้ เมื่อถึงกำหนดการ ดำเนินการแก้ไขเสร็จจะมีการประเมินผลการแก้ไขปัญหา โดยคณะ ผู้ประเมินในครั้งถัดไป

การเตรียมตัวก่อนรับการประเมิน

- 1) มีระบบในรูปแบบของเอกสาร
 - 2) ระบบต้องสอดคล้องกับมาตรฐาน ระบบการจัดการพลังงาน
 - 3) การใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นไปตามมาตรฐาน
 - 4) มีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับเอกสาร
 - 5) ระบบถูกนำมาใช้ระบบหนึ่งแล้ว (มีหลักฐาน การบันทึกผลการดำเนินงาน)
 - 6) มีการแก้ไขข้อกพร่องในอดีต
- สิ่งที่พึงปฏิบัติของผู้ถูกประเมิน
- 1) แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานทราบถึงกำหนดการประเมิน
 - 2) พึงระดีกอยู่เสมอว่า คณะผู้ประเมินมาช่วยค้นหา Energy Loss มิได้มากับผิด
 - 3) จัดเตรียมพื้นที่ให้เป็นระเบียบ เอกสารต่างๆ ให้หยิบง่าย
 - 4) ตั้งใจฟังคำถามอย่างระมัดระวัง
 - 5) ตอบคำถามเฉพาะที่ถูกถาม และตอบให้ตรงประเด็นตอบตามความจริง
 - 6) อย่าอธิบายในส่วนที่ตนไม่ได้รับผิดชอบ
 - 7) ยอมรับในความผิดพลาด (อย่างเต็มถ้าผิดจริง)
 - 8) อย่ามีอารมณ์โกรธ
 - 9) ให้ความร่วมมือกับผู้ตรวจสอบประเมิน
 - 10) อย่าหลบเลี่ยงคำถาม เมื่อไม่ทราบต้องตอบตามความจริง

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (2545:2-3) กล่าวไว้ว่าระบบการจัดการพลังงาน มีภาพรวมและองค์ประกอบของระบบการจัดการพลังงานมีขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ได้แก่

1) นโยบายพลังงาน คือผู้บริหารจะต้องกำหนดนโยบายพลังงานเพื่อใช้สร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์พลังงานและประกาศให้ทราบกันทั่วองค์กร

2) โครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ คือ ผู้บริหารต้องตั้งคณะกรรมการและตัวแทนบริหารในการวางแผนการจัดการพลังงานและตัวแทน ฝ่ายบริหารในการวางแผนการจัดการพลังงาน

3) การวางแผนการจัดการพลังงาน คือ คณะกรรมการและตัวแทนฝ่ายบริหารศึกษาลักษณะการใช้พลังงาน ภายในองค์กรและสถานประกอบการและทำการตรวจสอบกับข้อกำหนดการใช้พลังงานอุปกรณ์แต่ละชนิด

4) การนำไปปฏิบัติและการควบคุม คือ คณะกรรมการต้องกำหนดคู่มือการปฏิบัติงานในการควบคุมการใช้พลังงานให้เกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งความสูญเปล่าด้านพลังงาน

5) การตรวจสอบและปฏิบัติการแก้ไข คือ คณะกรรมการต้องติดตามและวัดผลการดำเนินงานด้านการจัดการพลังงานและการดำเนินเปรียบเทียบการใช้พลังงานกับผลผลิตที่ได้แล้ว

6) การทบทวน โดยฝ่ายบริหาร คือ ฝ่ายองค์กรจะต้องทบทวนผลการดำเนินงานด้านพลังงานและกำหนดนโยบายตลอดจนวัตถุประสงค์และเป้าหมายการอนุรักษ์พลังงานให้คณะกรรมการดำเนินการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2546:21-30) กล่าวไว้ว่า ระบบจัดการพลังงาน สมบูรณ์แบบ คือการบริหารจัดการด้านพลังงานอย่างครบวงจร โดยเน้นความร่วมมือจากบุคลากรในองค์กรทุกฝ่าย รวมไปถึงผู้เชี่ยวชาญเชิงลึกหลากหลายสาขา ร่วมมือกันในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นพลวัตร โดยมีแนวคิดหลัก คือ

1) การไม่จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดพลังงานหรือทดแทนพลังงานอย่างชัดเจ็บและโดยตรงเท่านั้น คือ การไม่จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดพลังงานหรือทดแทนพลังงานอย่างชัดเจ็บและโดยตรงเท่านั้น

2) มีหลายวัตถุประสงค์และหลายผลลัพธ์ เช่น การลดต้นทุน ขยายกำลังการผลิต ลดเวลาการผลิต ลดของเสีย

3) เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการปรับปรุงและพัฒนาการผลิตและการดำเนินธุรกิจโดยรวม

4) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง มากกว่าการปรับปรุงการผลิตหรือ เพิ่มอุปกรณ์เป็นครั้งคราว

5) เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ทางธุรกิจของบริษัท

6) ไม่ใช่เป็นเฉพาะเรื่องทางเทคนิค แต่เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการลงทุนเป็นเรื่องของทัศนคติและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและวัฒนธรรมองค์กร

7) เกิดจากความร่วมมือของบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในระดับสูง เช่น วิศวกรนักเทคโนโลยี และผู้จัดการทางเทคนิค มากกว่าเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องพัฒงาน

8) โครงสร้างอย่างเป็นทางการหรือกึ่งทางการ ที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ จัดความสามารถในองค์กรเพื่อการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการออกแบบเห็นและมีกระบวนการที่จะนำความเห็นดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ได้จริง

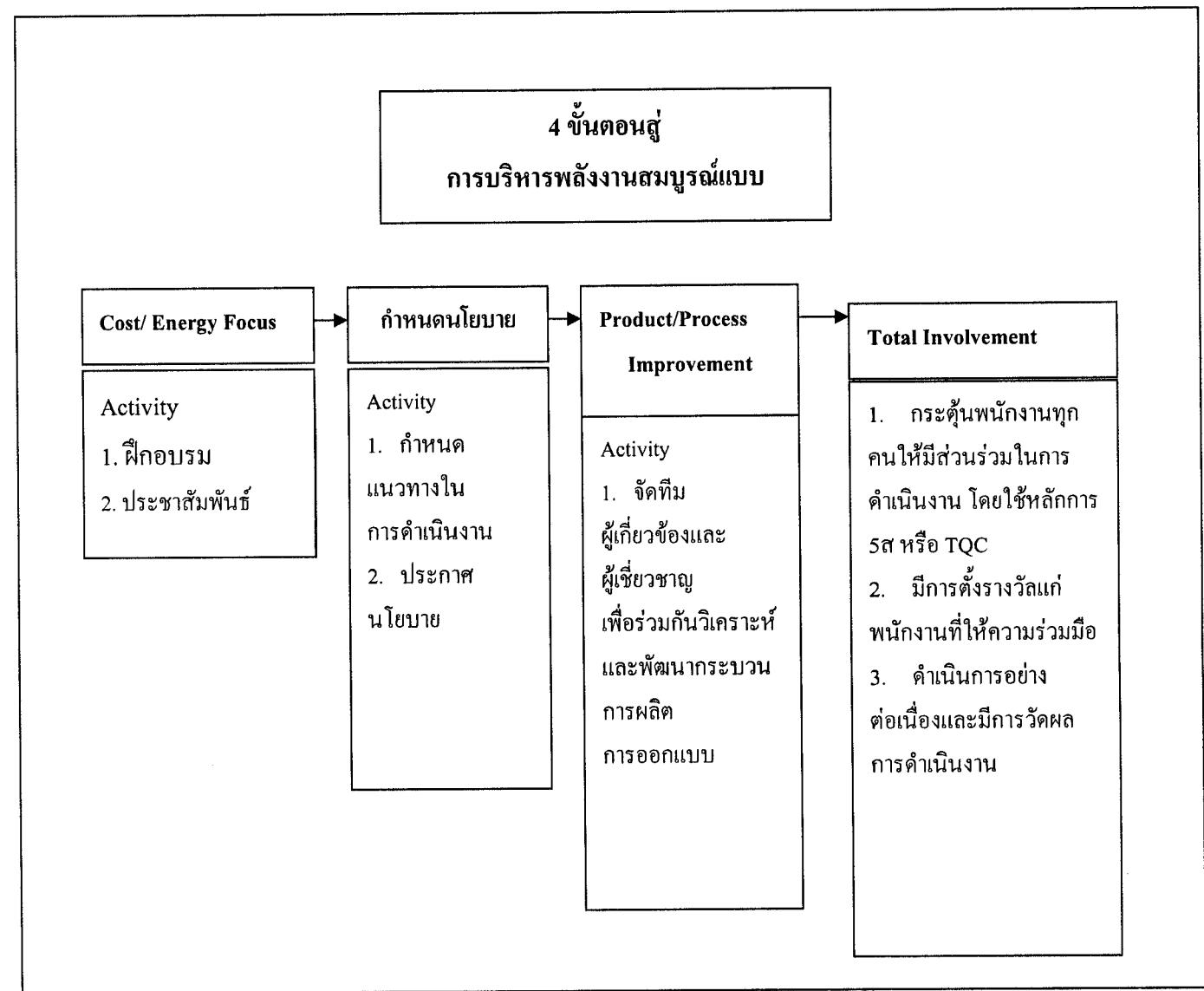
4 ขั้นตอนสู่การปฏิบัติ

1. Cost/Energy Focus ปรับเปลี่ยนทัศนคติเรื่องการประหยัดพลังงาน ว่าไม่ใช่เรื่องของพลังงานเท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องของการลดต้นทุน และเพิ่มศักยภาพทางการแปร่งขัน ซึ่งทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยกระบวนการนี้จะปรับเปลี่ยนทัศนคติของทุกส่วน นับแต่ผู้บริหารไปจนถึงพนักงานระดับล่าง หากการปรับเปลี่ยนทัศนคตินี้ไม่เป็นผล การดำเนินงานในขั้นตอนอื่นๆย่อมไม่สามารถทำได้ ซึ่งการปรับเปลี่ยนทัศนคติของพนักงานเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการประชาสัมพันธ์ และฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

2. การกำหนดนโยบาย แผนงาน และ แผนการปฏิบัติ โดย ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง และ ผู้บริหารระดับล่าง ตามลำดับ โดยผู้บริหารจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและทิศทางขององค์กรที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้บริหารระดับกลางและล่างสามารถนำไปประยุกต์เป็น Action Plan ได้อย่างสอดคล้องกัน

3. Product/Process Improvement โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Optimization of Resource Usage) โดยขั้นตอนนี้จะมีจุดมุ่งหมายพื้นฐานสูงสุดเสียที่เกิดจากการออกแบบและการผลิต (Process) โดยอาจมีการพิจารณาการลงทุนในเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ หรือ การดัดแปลงปรับปรุงกระบวนการผลิต วัตถุคุณภาพ และ ผลิตภัณฑ์ โดยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญในหลายสาขา (ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาเพียงคนเดียว) เช่น วิศวกรโรงงาน วิศวกรพัฒนา ผู้บริหาร

4. Total Involvement ผู้บริหารและพนักงานทุกคนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อพัฒนา และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การปรับโครงสร้างเพื่อให้อี๊อต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น การวางแผนการดำเนินงานเป็นส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจและการกำหนดนโยบายในการดำเนินการที่ชัดเจน

ภาพที่ 2.3 4 ขั้นตอนสู่การบริหารพัฒนางานสมบูรณ์แบบ

บูรณาศักดิ์ มาดหมาย(2545:109-112)การบริหารการจัดการพลังงาน

(Energy Management) คือ แนวคิดเพื่อให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถลดค่าใช้จ่ายทางด้านพลังงานได้ โดยการมุ่งบริหารจัดการเพื่อที่สามารถลดต้นทุนของธุรกิจหรือลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน ไม่ว่าจะเป็น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าเชื้อเพลิง ฯลฯ ในกระบวนการผลิตและการทำงานของ SMEs โดยการบริหารจัดการด้านพลังงานที่ดี จะต้องมีส่วนช่วยในการลดปัญหา/molพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย ฉะนั้น ถ้าคิดเริ่มต้นการนำระบบการบริหารการจัดการพลังงานมาใช้ในองค์กร ต้องเริ่มต้นตามขั้นตอนต่อไปนี้

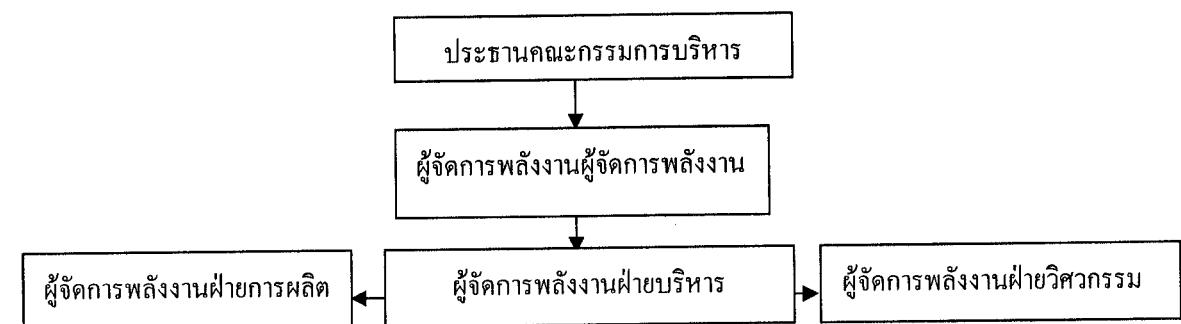
1. เริ่มจากนโยบายที่ชัดเจน

เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่สุด ในการผลักดันให้เกิดกิจกรรม การประยัดพลังงานขึ้น ในโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการเนื่องจากเห็นว่าเป็นงานที่พนักงานและคนงานจะต้องทำเพิ่มขึ้นมา ซึ่งก็ยังได้รับค่าตอบแทนเท่าเดิม แต่ยังเห็นอยู่อีกด้วย ป้อยครึ้งที่มีการเกิดการต่อต้านกันขึ้นมาเมื่อมีการประกาศนโยบายเรื่องการประยัดพลังงานขึ้นมา นอกเหนือจากนั้นผู้บริหารระดับสูงสุดยังเห็นความสำคัญของเรื่องการประยัดและอนุรักษ์พลังงาน เป็นส่วนที่จะต้องดำเนินการในลำดับหลัง ๆ หรือน้อยมาก แต่หากคิดไม่ว่า มีการสูญเสียเกิดขึ้น โดยเราสามารถที่จะดำเนินการจัดการให้มีประสิทธิภาพ สามารถลดต้นทุนทางด้านพลังงานได้ ฉะนั้น ผู้บริหารจะต้องทราบถึงความสำคัญในเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน ให้เกิดขึ้นในธุรกิจของตน โดยการกำหนดเป็นนโยบายของหน่วยงานด้วย

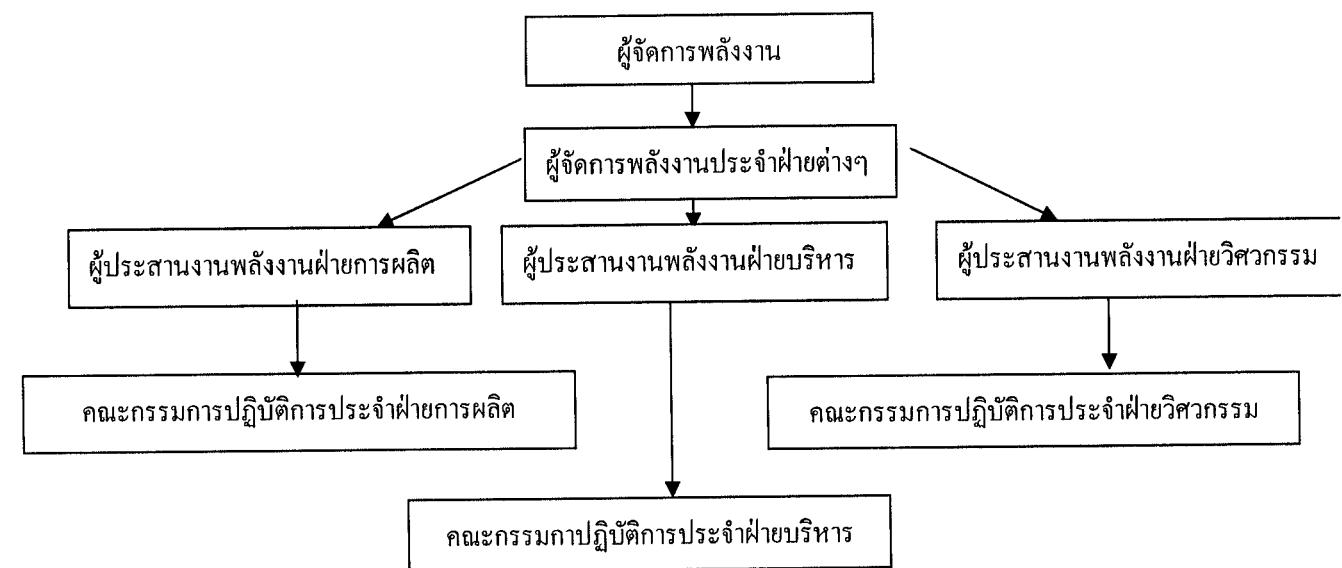
2. การจัดตั้งคณะกรรมการ/กลุ่มอนุรักษ์พลังงานให้เกิดขึ้น

การจัดตั้งคณะกรรมการเป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดผลเรื่อง การบริหารการจัดการด้านพลังงานเป็นรูปธรรม ทำหน้าที่ในการร่วมกำหนดนโยบายพลังงานและแผนการอนุรักษ์พลังงาน โดยให้มีผู้แทนจากฝ่ายต่างๆ เข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการพลังงานด้วย และสามารถร่วมกันกำหนดรูปแบบและวิธีสร้างการจูงใจให้มีส่วนร่วมให้แก่บุคลากรในองค์กร สร้างระบบสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์ เพื่อที่จะสามารถความสำเร็จ คือ การประยัดพลังงานรายงาน ต่อผู้บริหารระดับสูงได้ สามารถพิจารณาจากโครงสร้างคณะกรรมการเพื่อใช้เป็นแนวทาง ตามรูปภาพ

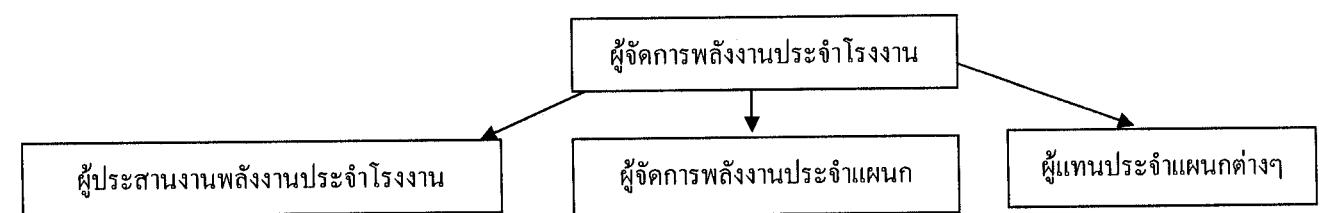
คณะกรรมการพัลังงานระดับบริหาร

คณะกรรมการพัลังงานระดับฝ่าย

คณะกรรมการพัลังงานระดับโรงงาน

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างคณะกรรมการ/กลุ่มอนุรักษ์พลังงาน

3. แผนการปฏิบัติงานด้านพัฒนาอย่างชัดเจน นอกเหนือจากการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากผู้บริหารระดับสูงแล้ว ก็จะต้องมีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนด้วยเช่นกัน เพื่อทำให้เราทราบว่า

3.1 โครงการ (Work Assignment)

การเพียงแต่บอกว่าให้นายสกุลเกียรติ หัวหน้าฝ่ายผลิต ให้คุณแลเครื่องจักรในโซนเอ คงไม่คือเป็นแน่แท้ ซึ่งนายสกุลเกียรติ จะทำแต่จะไม่สามารถ เนื่องจากไม่ได้กำหนดให้เขา ทำอะไร ซึ่งการให้มีการกำหนดว่าให้ โครงการ (Work Assignment) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ อย่างยิ่งในการสร้างความชัดเจนในการกำหนดการทำงานว่าทำอะไร

3.2 ทำส่วนไหน

เมื่อทราบว่าโครงการ แล้ว สิ่งสำคัญต่อไป ก็จะต้องทราบว่าทำส่วนไหน การกำหนดให้คุณแลเครื่องจักร ในโซนเอ เครื่องจักรในบริเวณโซนนี้มีถึงจำนวน 20 เครื่อง การกำหนดให้คุณเพียงคนเดียวคงเป็นเรื่องที่ไม่น่าทำอย่างแน่นอน

3.3 แต่ละขั้นตอนจะต้องทำเมื่อไหร่ และແດ່ວສັງເນື້ອໄຫວ່າ (Work Schedule)

การกำหนดตารางของการทำงาน แต่ละขั้นตอนจะต้องทำเมื่อไหร่และແລ້ວ ເສັງເນື້ອໄຫວ່າ (Work Schedule) เป็นสิ่งที่สำคัญอีกเช่นกันเป็นการกำหนดงานให้ทราบว่าจะต้องทำ เมื่อไหร่ ເສັງເນື້ອໄຫວ່າ อาทิเช่น การคุ้มครองเครื่องจักร โดยการทำความสะอาด และคุ้มครอง หล่อລື່ມຂອງນໍມັນເຄື່ອງ ซ່ອມບໍາຮຸງ (Maintenance) หลังຈາກເຄື່ອງຈັກຫຼຸດກາຣຸພລິຕ ແລະຈະຕູ້ອານຸຍາ ແລ້ວສັງເນື້ອໃນວັນເດືອນ ເພື່ອທີ່ເຄື່ອງຈັກສາມາຄົມທຳນານໄດ້ໃນວັນຕ່ອງໄປ

3.4 ต้องทำถึงແກ່ໃຫນ (Scope of Work)

คงเป็นไปไม่ได้ที่นายสกุลเกียรติ จะสามารถทำงานทุกอย่างໄດ້ຄົນເດືອນ ທັງໝົດ ຂະນົນຈະต้องมีการกำหนดขอบเขตของการทำงานว่า ต้องทำถึงແກ່ໃຫນ (Scope of Work) ซึ่งจะให้การทำงานนີ້ເກີດປະສົງພາມກາທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ การกำหนดให้วิศວາกรປະຈຳໂຮງງານດູແລ ໃນສ່ວນຂອງເຄື່ອງຈັກ ໃນການຊ່ອມບໍາຮຸງ ซົ່ງວິສາກນີ້ຈະຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ໃນເຮືອງຂອງເຄື່ອງຈັກແລ້ວໆ ພອສນຄວ ດ້ວຍມີປັບປຸງຫາເກີດໃໝ່ ເນື້ອງຕົ້ນຈະສາມາຄົມແກ່ໄປໄດ້ ໂດຍຂອບເບດຂອງການທຳນານນີ້ການ ກຳນົດຕ່າງໆຈະມີສ່ວນສັນພັນກັບລັກມະຈານທີ່ຄົນນີ້ໆ ທຳອຸ່ນ ປັບປຸງຫາເກີດໃໝ່

3.5 ระยะเวลาหนาท่าไหร์ (Period)

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน เรายังไม่สามารถทำงานได้ต่อต่อ ระยะเวลาในช่วงเวลาของการทำงาน จะนั่นจะต้องกำหนด ระยะเวลาหนาท่าไหร์ (Period) ในการทำงานของแต่ละวัน

3.6 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการเป็นอย่างไร (Procedure)

ไม่ว่าจะเป็นวิธีการดำเนินการด้านการผลิต หรือการอนุรักษ์พลังงาน ล้วนแล้วแต่จะต้องมีการกำหนด ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการเป็นอย่างไร (Procedure) เพื่อที่จะสามารถทำในสิ่งนั้นๆ ให้ถูกต้อง ไม่พิคพลาดเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด จะนั่นเรื่องนี้จะต้องมีการกำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินการให้ถูกต้องและชัดเจน

4. การจัดระบบข้อมูลด้านพัสดุงาน (Energy Information System) และวิเคราะห์การใช้พลังงาน (Energy Audit)

ในขั้นนี้ จะทำให้ทราบถึงสถานภาพของกิจการว่าปัจจุบัน และอดีตสถานภาพการใช้พลังงานเป็นอย่างไร โดยจะต้องแสดงถึง ข้อมูลเบื้องต้นของกิจการ (Company Profile) ว่าเป็นอย่างไรและข้อมูลการใช้พลังงานในภาพรวมเป็นอย่างไร โดยอาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากใบเสร็จรับเงินค่าพลังงานประเภทต่างๆ อาทิ ข้อมูลการใช้ไฟฟ้า ข้อมูลการใช้เชื้อเพลิงประเภทต่างๆ เช่น ใบเสร็จค่าไฟฟ้า ใบเสร็จค่าเชื้อเพลิง ใบเสร็จค่าน้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณวัตถุคงเหลือ 12 เดือน เป็นต้น ผลการรวมรวมข้อมูลและวิเคราะห์การใช้พลังงานเบื้องต้นทำให้เราทราบถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อการใช้พลังงาน ซึ่งเหล่านี้สามารถนำไปกำหนดเป็นเป้าหมายในการอนุรักษ์พลังงานได้

นอกจากนี้ ระบบข้อมูลพลังงานที่จัดทำขึ้นจะต้องทราบว่า เครื่องจักรและอุปกรณ์ด้านไฟฟ้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ความร้อนของกิจการ มีอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้ทราบถึงเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งานอยู่ ณ ปัจจุบันมีศักยภาพเหมาะสมเพียงใด เพื่อที่จะเป็นการหาแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพของอุปกรณ์ประยุกต์พลังงาน ให้สามารถลดต้นทุนได้ ตัวอย่างเช่น เครื่องจักรและอุปกรณ์ด้านไฟฟ้า ได้แก่ หม้อแปลงไฟฟ้า และระบบส่งจ่ายกำลังไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบอากาศอัด และเครื่องอัดอากาศ ไมเตอร์ ฯลฯ เครื่องจักรและอุปกรณ์ความร้อน ได้แก่ หม้อไอน้ำระบบส่งจ่ายไอน้ำ และเครื่องจักรที่ใช้ไอน้ำ หม้อน้ำมันร้อน เตาเผา เตาหยอด เตาอบ พัดลมดูดอากาศ พัดลมเครื่องดักผู้ เป็นต้น

5. ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกรอย่างต่อเนื่อง (Public Relations and Awareness)

การดำเนินการด้านการบริหารการจัดการพลังงาน จะให้ได้ผลดี จะต้องมีการกระตุ้นให้พนักงานหรือคุณงานในองค์ได้เกิดความตระหนักรโดยการสร้างจิตสำนึกรักษาพลังงาน โดยการทำการประชาสัมพันธ์ ในกิจกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น การจัดทำป่าวาระ บอร์ด กิจกรรมพลังงาน ป้ายประกาศ สติกเกอร์ โปสเตอร์ หรือจัดให้มีการประกวดคำขวัญ ความคิดด้านพลังงาน ประกวดร้องเพลงที่เกี่ยวกับกิจกรรมพลังงาน โดยมีการมอบรางวัลให้กับผู้ชนะเกิดหรือมีการกำหนดมาตรฐานการการประเมินผลการทำงาน โดยมีเกณฑ์การประเมินผลที่สามารถปฏิบัติได้ง่าย และมีบุคคลที่มีการยอมรับเป็นคณะกรรมการตัดสิน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะสามารถกระตุ้นจิตสำนึกรักษาพลังงานได้

6. การปฏิบัติตามแผน (Implementing)

การดำเนินการเรื่องการบริหารการจัดการพลังงาน เป็นเรื่องที่จะต้องมีการจัดทำกันอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการตามแผนงานที่ได้ตั้งไว้ พร้อมทั้งจะต้องมีการประเมินผลว่าสำเร็จตามแผนที่ได้วางไว้หรือไม่ ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่ใช้สำหรับการทำงานในโครงการด้านพลังงานขององค์กรต่อไป โดยระหว่างการปฏิบัตินั้น จะต้องมีการประเมินผลการทำงาน ทุกๆ เดือนเพื่อจะทำให้เราทราบถึงความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น สามารถแก้ไขให้ทันการณ์ต่อไป

นอกเหนือจากนั้นจะต้องมีการจดบันทึกการทำงานทุก ๆ อย่างที่เกี่ยวข้อง เพื่อบันทึกเป็นข้อมูลอ้างอิง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการรายงานผลให้กับคณะกรรมการพัฒนาในฝ่ายทราบ จะสามารถทราบถึงข้อมูลทั้งก่อน และหลังการดำเนินการเพื่อที่จะได้หาแนวทางปรับปรุงอย่างเร็ว ๆ สามารถนำเสนอแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับพนักงานคนอื่นในการอนรักษ์พัฒนา สามารถจัดทำแผนงานอนรักษ์พัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การจัดทำแผนการอนุรักษ์พลังงาน

แผนการอนุรักษ์พลังงาน (Energy Conservation Plan) ถือเป็น Master Plan แผนแม่บทด้านพลังงานขององค์กร เป็นการกำหนดแผนที่จะให้เกิดการประหยัดพลังงานในองค์กร เพื่อที่จะให้บุคลากรสามารถเตรียมตัวและสร้างความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมของพนักงาน อีกด้วยโดยมีแนวทางการจัดทำดังนี้

7.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดระบบข้อมูลด้านพลังงาน (Energy Information System) และวิเคราะห์การใช้พลังงาน (Energy Audit) จากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อมาวิเคราะห์เป็นภาพรวมทั้งหมดของหน่วยงาน

7.2 จัดทำการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุน (Feasibility Study) เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและผลตอบแทนที่จะได้รับเมื่อมีการลงทุนและดำเนินการสำเร็จแล้ว ว่าคุ้มหรือเหมาะสมสมหรือไม่

7.3 แผนการอนุรักษ์พลังงาน (Energy Conservation Plan) จะต้องมี การพิจารณาถึงความสำคัญ ในการปฏิบัติก่อน – หลัง เพื่อให้เกิดความเหมาะสม เนื่องจากการดำเนินการบางเรื่อง ไม่ต้องลงทุนทางการเงิน ก็สามารถทำได้เลย แต่บางแนวทางนั้น จะต้องมีการลงทุนถึงจะเห็นผลการประหยัดพลังงานได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การปรับเปลี่ยน เทคโนโลยีประหยัดพลังงาน ซึ่งจะต้องมีการลงทุนเกิดขึ้น บางอุปกรณ์จะต้องใช้เงินในการลงทุน ค่อนข้างสูง

- 1) โครงสร้างแผนการอนุรักษ์พลังงาน จะประกอบด้วย
- 2) หลักการและเหตุผลโครงการ
- 3) วัตถุประสงค์โครงการ
- 4) ระยะเวลาของโครงการ
- 5) งบประมาณในการดำเนินการ
- 6) ผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรม
- 7) ประโยชน์ของโครงการที่จะได้รับ
- 8) ผลตอบแทนที่จะได้รับ
- 9) ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ
- 10) หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล

ดังนั้นจะเห็นว่า การบริหารการจัดการพลังงานนั้น เป็นสิ่งที่ทุกองค์กร จะต้องตระหนักและรณรงค์ให้เกิดขึ้น ซึ่งสามารถดำเนินการได้ เพียงแต่มุ่งทำกันอย่างจริงจัง และพยายามผลักดันและทำอย่างต่อเนื่อง โดยผลสำเร็จของการดำเนินการ เรื่องการบริหาร การจัดการพลังงานนั้น คือ ผลการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน หนทางในการคืนทุนให้กับธุรกิจ

ส่วนที่ 3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

**ประทีป ดวงarella (2548:บพคดยอ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้และ
ความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
เพื่อศึกษาความรู้และความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้และความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้า
ในด้านการเลือกใช้ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า โดยจำแนกเพศ
ระดับชั้นปีที่เรียนและปริมาณการรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้า เพื่อศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้า โดยกลุ่ม
ตัวอย่างที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ (4 ปี) ของนักศึกษา
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 350 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้
โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น**

ผลการวิจัยสรุปว่า 1) นักศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีความรู้
และความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าในระดับสูง 2) นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่
เรียนและปริมาณการรับข่าวสารแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าโดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในด้านความตระหนักร พบว่า นักศึกษา
ที่มีเพศ และปริมาณการรับข่าวสารที่แตกต่างกันจะมีความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่นักศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน
พบว่ามีความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 3) ความรู้และความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ในทุกด้านที่ศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.01 ยกเว้นด้านการเลือกใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ประมวล จันทร์พงษ์ (2546:บพคดยอ) ศึกษาเรื่อง การกระจายอำนาจการบริหาร
โครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐ การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น
ต่อการกระจายอำนาจการบริหารโครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐ โดยศึกษาความคิดเห็น
ผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 1 คนต่ออาคาร กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 255 คน ได้แก่
ผู้เข้าร่วมโครงการในสำนักงานทั่วไป 40 คน โรงพยาบาล 116 คนและสถานศึกษา 99 คน**

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test one way ANOVA และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ทั้งนี้ได้ใช้ค่านัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหาร โครงการ อนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐของผู้เข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับปานกลางไปค่อนข้างสูง ปัจจัย ที่มีผลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ระดับความคิดเห็นและประเภทอาชารที่รับผิดชอบ ส่วนเพศ อายุ อาชญากรรม ระดับตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน ความรู้ความเข้าใจในระเบียง การจัดซื้อจัดจ้างของระบบราชการและทางเทคนิคในการดำเนินการปรับปรุงอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็น ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็น

เบญญา รัตตะรังสี (2547:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำของ ผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานที่มีผลในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ พลังงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน" โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน ที่มีผลในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน และศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มี ความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์ พลังงาน ที่มีผลในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน

ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร กรม พัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน เห็นว่าผู้บริหาร ในองค์การของตน มีพฤติกรรมผู้นำ ทั้งแบบมุ่งงานและแบบมุ่งความสัมพันธ์หรือมุ่งคน ที่มีผลในการปฏิบัติงานด้าน การอนุรักษ์ พลังงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ดำรงตำแหน่งระดับ 5-6 มีอัตราเงินเดือน 12,001-16,000 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรับ ราชการมานานมากกว่า 20 ปี และผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่ อายุ อาชญากรรม และอัตราเงินเดือน ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อ พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร อีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับผลในการ ปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับทางบวกในระดับสูงและอยู่ในทาง เดียวกัน เมื่อทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำสูง จะมีผลทำให้การปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน

สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารควรกำหนดแผนงาน มาตรฐานในการปฏิบัติงานให้ชัดเจนและยุติธรรมให้คำปรึกษาหารือและดำเนินการ ปฏิบัติงาน ตลอดจนมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา

ประดิษฐ์ นิจไตรรัตน์ (2544:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการ บริหารจัดการ และเจตคติของครูต่อการอนุรักษ์ พลังงานและสิ่งแวดล้อม ระหว่างโรงเรียนที่เข้า ร่วมโครงการรุ่งอรุณ กับโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการและ เจตคติของครูต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ระหว่างโรงเรียนที่ร่วมโครงการรุ่งอรุณกับ โรงเรียนที่ไม่ได้ร่วมโครงการรุ่งอรุณ สังกัดสำนักการศึกษกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่าง คือ ครุจำนวน 400 คน โดยมากจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ จำนวน 206 คน และครุที่ ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณจำนวน 194 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นโรงเรียนที่มาภาพใกล้เคียงหรืออยู่ในบริเวณเดียวกัน ผู้วิจัยได้นำ แบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาร์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8431 และนำไปสอบตามกับครุ โดยการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาต่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบที่ (t-test) ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer)

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมของ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณคิดว่าโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ภาพรวม (ทุกด้านรวมกัน) และรายด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้าน วิชาการ ด้านกิจการนักเรียน ด้านธุรการการเงินพัสดุ ด้านอาคารสถานที่ และด้านชุมชนสัมพันธ์ เจตคติของครูต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ คิดว่า เจตคติของครูในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนันต์ ขัมภรัตน์ (2546:บทคัดย่อ) การศึกษาความรู้ และพฤติกรรมของบุคลากรใน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีต่อการอนุรักษ์พลังงานในสำนักงาน โดยกลุ่มเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ อาจารย์และบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นศึกษาทางด้าน ความรู้ พฤติกรรมหรือการปฏิบัติ และความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคล (เพศ อายุ

ระยะเวลาการทำงานและระดับการศึกษา) ต่อการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกก็จะขณะบุคคล ส่วนที่ 2 ความรู้ทางด้านการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าในสำนักงาน และส่วนที่ 3 พฤติกรรมหรือการปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง (58.3%) อายุระหว่าง 26-30 ปี (33.1%) สถานภาพโสด (54.7%) การศึกษาระดับปริญญาตรี (51.1) ปฏิบัติงานในหน้าที่มาแล้ว ในช่วง 1-5 ปี (59.1%) สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (21.6) ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ (64.2%) รอบปีที่ผ่านมาไม่เคยเจ็บป่วยด้วยโรคทางตา (81.2%) และไม่เคยผ่านการอบรมเรื่องการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าในสำนักงาน (86.1%) สำหรับระดับความรู้อยู่ในช่วงไม่มีความแน่ใจโดยเฉลี่ยสูงสุด ในเรื่องเครื่องพิมพ์แบบพ่นหมึก (Ink jet) จะใช้ไฟฟ้าเพียงร้อยละ 70-90 ของการใช้ไฟฟ้าของเครื่องพิมพ์แบบเลเซอร์ สำหรับพฤติกรรมพบว่าโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง โดยพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในเรื่องหากต้องการอุปกรณ์/เครื่องใช้ไฟฟ้าไม่มี คิดจะเลือกซื้อ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ประหยัดพลังงาน แต่เมื่อพฤติกรรมในระดับปฏิบัติตามๆ ครั้ง ในเรื่องปิดเครื่องถ่ายเอกสารเมื่อไม่มีการใช้งานนาน 1 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุ ระยะเวลาการทำงาน และระดับการศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในเรื่องความรู้ และพฤติกรรมในการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากรในสำนักงาน

สำหรับผู้ที่มีส่วนร่วมในการประชุมพลังงานไฟฟ้าของพนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความคิดเห็นของพนักงานต่อการมีส่วนร่วมในธนาคารอาคารสงเคราะห์ในการประชุมพลังงานไฟฟ้า 2. ศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อการมีส่วนร่วมในธนาคารอาคารสงเคราะห์ ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน และ 3. เสนอแนะแนวทางในการสร้างความร่วมมือของพนักงานที่มีต่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างศึกษาได้แก่พนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่จำนวน 139 คน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีอายุ อยู่ในช่วง 30 ถึง 40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกิจการทำงานในระดับตำแหน่งเกรด 4 ถึง 6 และมีระดับรายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทลงมา ส่วนความรู้เกี่ยวกับการประชุมพลังงานไฟฟ้า พบว่า พนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่ มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง และมีส่วนร่วม

ในการประยัดพลังงานไฟฟ้า พบว่าส่วนใหญ่พนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์มีส่วนร่วมในระดับที่ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 1.90 และ S.D. = .71) เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการประยัดพลังงานไฟฟ้าต่างกันและมีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ส่งผลให้มีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าแตกต่างกันและมีระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะโดยจัดการอบรมให้ความรู้แก่พนักงานทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และเริ่มการประยัดพลังงานไฟฟ้า ทำอย่างต่อเนื่องและจริงจัง พร้อมกับติดตามผล ซึ่งสามารถแสดงผลเป็นรูปกราฟค่าใช้จ่าย เพื่อให้พนักงานรับรู้และร่วมกันประยัดพลังงานไฟฟ้าอย่างเป็นรูปธรรม

ชัยพันธ์ เสนอสันต์(2547:บทคัดย่อ)การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับความรู้ ระดับการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยมากน้อยเพียงใด และนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการวางแผน การปฏิบัติงานและการประเมินผลการประยัดพลังงานไฟฟ้าขององค์กร จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 412 คน ประมาณผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของพนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ที่มีอายุระหว่าง 30 ถึง 40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานระดับเกรด 4 ถึง 6 และมีระดับรายได้ตั้งแต่ 10,000 ถึง 20,000 บาท มีความรู้เกี่ยวกับการประยัดพลังงานไฟฟ้าอยู่ในระดับปานกลางและมีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าระดับปานกลางเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยในการประยัดพลังงานไฟฟ้า พบว่าพนักงานที่มีเพศ อายุ สถานภาพการทำงาน รายได้และความรู้ที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะในส่วนของการมีส่วนร่วมการประยัดพลังงานไฟฟ้านั้นควรจะให้พนักงานทุกระดับได้แสดงความคิดเห็นมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ และลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องพร้อมเพรียงกัน ขณะเดียวกันผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรวมทั้งจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยจะช่วยประยัดพลังงานไฟฟ้าได้มากขึ้นมาใช้ทดแทนและชี้แจงผลที่พนักงานและได้รับเป็นสิ่งตอบแทนจากการประยัดพลังงานไฟฟ้า เช่น เงินเดือน โบนัส สวัสดิการที่เพิ่มขึ้น

ประสาร มาลาภุณ อนุชยา และคณะ(2527: บพคดยอ) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาทักษะต่อการประหัดพลังงาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะต่อการประหัดพลังงาน วิธีการวิจัยประกอบด้วยการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นด้านความรู้ ความเชื่อ ความตระหนักรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการประหัดพลังงาน โดยใช้แบบสอบถามและมาตราประเมินค่าเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน นิสิตนักศึกษา และนักธุรกิจ รวม 2450 คน และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวจำนวน 177 คน แล้วนำผลการวิเคราะห์ มาประเมินร่วมกับหลักการทางจิตวิทยาเพื่อเสนอเป็นรูปแบบการพัฒนาทักษะต่อการประหัด พลังงาน รูปแบบนี้ประกอบด้วยการสร้างความพร้อมและกระตุ้นความตระหนักรู้ (Affective arousal) การป้อนข้อมูลและสร้างการร่วมตัวของความคิดแก้ปัญหา (Cognitive arousal) การฝึก การวางแผนและนำไปปฏิบัติ (Performing arousal) และการประเมินผลการปฏิบัติและการเสริม แรง (Feedback arousal and reinforcement) จากนั้นจึงจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อทดลอง ใช้รูปแบบที่สร้างขึ้นกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จาก 8 โรงเรียนจำนวน 49 คนและนิสิต นักศึกษาจาก 9 สถาบันจำนวน 18 คน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ และทำการวัดการเปลี่ยนแปลงทักษะต่อ พฤติกรรมเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการพัฒนาทักษะต่อไปตรวจสอบกับผลการศึกษาและกรณีการ ดำเนินงานของบริษัทธุรกิจอุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จได้รับรางวัลศิริเด่นประจำปี ในการ ประหัดพลังงานด้วยการรณรงค์และอาศัยความร่วมมือจากบุคลากร

ผลการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้ดับสูง ถึงปัญหาพลังงาน และความจำเป็นในการประหัดพลังงาน แต่ยังขาดความรู้ที่จำเป็นตลอดจนมี พฤติกรรมการประหัดพลังงานที่จำกัดเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวเองและครอบครัวที่ค่อนข้างเป็น รายละเอียดปีกย้อยส่วนผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาทักษะต่อการประหัดพลังงาน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งนักเรียนและนิสิตนักศึกษามีทักษะต่อการประหัดพลังงาน ประหัดพลังงานเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการตรวจรูปแบบดังกล่าวกับการศึกษา เนพารณ์ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกับขั้นตอนและวิธีการของบริษัทธุรกิจอุตสาหกรรมที่ ประสบความสำเร็จในการประหัดพลังงานด้วยการรณรงค์และได้รับความร่วมมือจากบุคลากร

การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้เน้นให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตระหนัก ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการประยัดดพลังงานของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแสดงถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาความรู้ที่จำเป็นและทศนคติให้สูงสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ในการนี้จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการปลูกฝังทศนคติ ดังกล่าวตั้งแต่เด็กเล็กไปจนถึงผู้ใหญ่ การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการปฏิบัติการ ที่ขัดเจน จริงจังและเป็นระบบของรัฐบาลเกี่ยวกับการประยัดดพลังงาน รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการร่วมมือประสานงานกันจากทุกฝ่ายทั้งนักวิชาการ หน่วยงานและสื่อมวลชน จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อกาลีมีความเป็นไปได้และความสำเร็จในการนำรูปแบบ การพัฒนาทศนคติต่อการประยัดดพลังงานไปใช้ประโยชน์ให้เกิดจิตสำนึกและพฤติกรรมการ ประยัดดพลังงานในมวลประชาชน ได้อย่างแท้จริง

จันทร์สม์ แสงทอง(2539:123) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน ไฟฟ้าในชีวิตประจำวันของพนักงานในองค์กรเอกชน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ พลังงานไฟฟ้าขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา รายได้ส่วนตัวต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย และความคิดเห็น เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับ อายุ เพศ สถานภาพการสมรส ระดับการ ปฏิบัติงาน

ฤกุลดา ใช้ชุดเจริญ(2536:147) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การ ประยัดดไฟฟ้าในครัวเรือนของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ามีแม่บ้านที่มีความรู้กับ เกี่ยวกับการประยัดดพลังงานไฟฟ้ามาก จะมีพฤติกรรมการประยัดดพลังงานไฟฟ้าในครัวเรือน มากกว่า แม่บ้านที่มีความรู้กับเกี่ยวกับการประยัดดพลังงานไฟฟ้าน้อย

สมพร พิมลรัตน์(2546:147) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการประยัดดพลังงานไฟฟ้าของ ครัวเรือนในจังหวัดพระยา พบร่วมกับความสัมพันธ์เชิงบวกกับเจตคติในระดับต่ำ ส่วนเจตคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประยัดดพลังงานไฟฟ้าในระดับปานกลาง และการรับรู้ข่าวสารมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการประยัดดพลังงานไฟฟ้าในครัวเรือนในระดับ ปาน กกลาง

สมบัติ พรมสวารค์(2546) ศึกษาการอนุรักษ์พลังงานของข้าราชการมหาวิทยาลัยศรี นครินทร์วิโรฒ. การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอนุรักษ์พลังงานของข้าราชการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ

อนุรักษ์พลังงาน เจตคติที่มีต่อมาตรการและนโยบายการอนุรักษ์พลังงานของมหาวิทยาลัย การปฏิบัติต่อการอนุรักษ์พลังงานวิธีการดำเนินงานวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามรวมข้อมูล และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนข้าราชการในมหาวิทยาลัยทั้งหมด จำนวน 1,522 คน ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสถานะภาพและหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้าราชการส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เนื่องด้วยต่อเจตคติการอนุรักษ์พลังงานของมหาวิทยาลัย ส่วนสถานะภาพและหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน มีเจตคติของข้าราชการต่อมาตรการและนโยบายการอนุรักษ์พลังงานของมหาวิทยาลัยไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการปฏิบัติเป็นบางครั้งเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานส่วนในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ พบว่าหัวหน้าในสังกัดที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน ($F = 4.17$) มีนัยสำคัญที่ 0.031 ส่วนกลุ่มนักศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มนบริหารการศึกษา สถานะภาพและหน่วยงานที่สังกัดไม่มีความแตกต่าง ๆ กันกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไซยพร พลอຍภักดี(2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสำคัญในการดำเนินโครงการอนุรักษ์พลังงาน กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าบริษัทอุตสาหกรรมปีโตรเคมีกัลไทร จำกัด(มหาชน) ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยแรกในส่วนของการได้รับการสนับสนุนและความมุ่งมั่น ในการดำเนินงานจากฝ่ายบริหารจะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินโครงการอนุรักษ์พลังงานในโรงงาน

ส่วนที่ 4 สรุปเอกสารและรายงานการวิจัยเข้าสู่ประเด็นในการวิจัย

จากแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยว ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการพัฒนานี้สามารถนำมาใช้ได้ทั้ง โรงงานและอาคาร การจัดการพัฒนานี้ใช้เพียงแค่ การพิจารณาในแบบโโนโลยีประยุกต์พัฒนาอย่างเดียวแต่ต้องมองถึงความคิดเห็นของบุคลากร ในองค์กรที่มีการดำเนินกิจกรรมการประยุกต์พัฒนาหรือการจัดการพัฒนาซึ่งจะแทรกอยู่ใน ทุกกระบวนการจัดการพัฒนา เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบายของผู้บริหารการกำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบ การวางแผนการอนุรักษ์พัฒนาขององค์กร การนำแผนการจัดการไป ปฏิบัติรวมถึงการควบคุม การตรวจสอบและการแก้ไขปัญหาหรืออุดบกพร่องของการจัด การพัฒนา และสุดท้ายการทบทวนของฝ่ายบริหารหรือผู้บริหารว่าจะทำอย่างไรต่อไปใน ทิศทางของการจัดการพัฒนาในองค์กร ซึ่งทัศนคติของบุคลากรในด้านต่างๆ จึงเป็นเรื่องที่มี ความสำคัญที่จะทำให้การวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการพัฒนามีประสิทธิภาพ สามารถ บรรลุวัตถุประสงค์ของการประยุกต์พัฒนาในองค์กรได้

ดังนั้น เพื่อส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมการจัดการพัฒนาในหน่วยงานราชการให้ เกิดผลได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องทัศนคติของบุคลากรในอาคารหน่วยงานราชการ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอการจัดทำวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพัฒนาในอาคารของภาครัฐ” เพื่อใช้เป็นข้อมูล ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารของหน่วยงานราชการแต่ละหน่วยในการกำหนดนโยบายและ แนวทางในการวางแผนดำเนินการและปรับปรุงข้อผิดพลาดของการจัดการพัฒนาในองค์การ ส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการดำเนินกิจกรรมการ จัดการพัฒนาในองค์กรต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พัฒนาศักยภาพนักเรียนในสังคมกระบวนการเรียนรู้” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อการบรรยาย (Descriptive Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางประกอบการวิจัย โดยมีวิธีการดำเนินวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

จากขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น จะได้กล่าวในรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร(Population) ในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 800 คน และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 305 คน โดยจำนวนประชากรทั้งหมดนั้น ในบทบาทและหน้าที่แล้วมิใช่บุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการพลังงานของหน่วยงาน ผู้ศึกษาจึงมิได้นำมาเป็นประชากรทั้งหมด เพราะจะทำให้การศึกษาวิจัยนี้ได้ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ จึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากบุคลากรหลักที่ดำเนินการโครงการประชุม พลังงาน ตามนโยบายการประชุมพลังงานของทั้ง 2 หน่วยงาน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เจ้าหน้าที่เป็นบุคลากร หลักที่ดำเนินการโครงการประกันคุณภาพด้านงาน ตามนโยบายการประกันคุณภาพด้านงาน โดยเลือกศึกษาจาก เจ้าหน้าที่ในสังกัด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 60 คน ประกอบด้วย

หน่วยงาน	ผู้บริหาร	เจ้าหน้าที่	พนักงาน	รวม
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	4 คน	13 คน	13 คน	30 คน
สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	4 คน	13 คน	13 คน	30 คน
รวม	8 คน	26 คน	26 คน	60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยวางแนวคำถามตาม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นแบบสอบถาม 8 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ระดับทัศนคติต้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐ

ส่วนที่ 3 ระดับทัศนคติต้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการการจัด การพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ส่วนที่ 4 ระดับทัศนคติต้านการพัฒนาการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของ ภาครัฐของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 5 ระดับทัศนคติต้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 6 ระดับทัศนคติต้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของ ภาครัฐของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 7 ระดับทัศนคติต้านผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐ

**ส่วนที่ 8 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ การจัดการพลังงานใน
อาคารของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุดรธานี**

ในส่วน 2 -8 ของรูปแบบคำถามนี้มีลักษณะแบบปลายปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่าง โดยมีลักษณะเป็นมาตราวัด(Scale) ประมาณค่าแบบ (Likert Rating Scale)
โดยจำแนกออกเป็น 5 คะแนน คือ

คะแนน 5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน 4	เห็นด้วย
คะแนน 3	ไม่แน่ใจ
คะแนน 2	ไม่เห็นด้วย
คะแนน 1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือทำวิจัย ผู้วิจัยได้ทดสอบเครื่องมือการวิจัย ดังต่อไปนี้

**3.1 การตรวจสอบความตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น
นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้
แบบสอบถามที่สร้างขึ้น สามารถวัดความตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ตรงตาม
วัตถุประสงค์และครอบแนวคิดการศึกษาทดลองใช้แบบสอบถาม (Tryout) กับกลุ่มที่มีลักษณะ
คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา (Key Group) จำนวน 30 คน เพื่อนำผลที่ได้มามวเคราะห์หา
ความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามและความ เป็นปัณฑตของคำถาม ค่า Cronbach's Alpha
มีค่า 0.940 แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือมากและตัดข้อ 2 กับ 15 ออก เพราะมีค่า
อำนาจแจกแจงต่ำ และเมื่อตัดคำถามข้อ 2 กับ 15 ออกค่าความเที่ยงทั้งฉบับจะเพิ่มขึ้นเป็น 0.946**

**3.2 นำผลทดสอบการตรวจสอบความตรง(Validity) มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
ของแบบสอบถามเป็นครั้งที่ 2 ตลอดจนเติมเต็มส่วนที่ยังขาดให้สมบูรณ์ครบถ้วนก่อนที่จะนำไปใช้
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการออกแบบแบบสอบถาม (Questionnaire) ให้กับเจ้าหน้าที่ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นบุคคลหลักที่ดำเนินกิจกรรมการประยัดพลังงาน ตามนโยบาย การประยัดพลังงาน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง และนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติคัวช่วงคอมพิวเตอร์

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ การประยัดพลังงาน ในอาคารจากกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานแห่งชาติ สถาบันวิจัยพลังงานฯ พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เอกสารการวิจัย วารสารทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามโดยคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

5.2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย คือ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows Version 13) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญ เท่ากับ .05 โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา

(Descriptive Statistics) เป็นการหาค่าทางสถิติเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ เพื่อธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ เพศ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษา ระดับตำแหน่ง ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวง อุดสาหกรรม โดยการวิเคราะห์จะแสดง ให้เห็นลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้มาตอบแบบสอบถามข้อนี้}}{\text{จำนวนผู้มาตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

6.2 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
เมื่อ	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
เมื่อ	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
เมื่อ	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
เมื่อ	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
เมื่อ	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

6.3 เปรียบเทียบความแตกต่าง ของทัศนคติโดยทำการวิเคราะห์โดยหาค่าสถิติ t-test สำหรับตัวแปรอิสระจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม และใช้ การวิเคราะห์โดยหาค่าสถิติ F-test สำหรับตัวแปรอิสระจำแนกออกมากกว่า 2 กลุ่ม

6.4 ทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD)

6.5 ทดสอบหาความสัมพันธ์ ของปัจจัยของการจัดการพลังงานกับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยใช้สถิติทดสอบ Chi-square (χ^2)

การแบ่งระดับทัศนคติจะใช้คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งความหมายจากการให้คะแนนความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับทัศนคติ	ระดับคะแนน	หมายถึง
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.51-5.00	ทัศนคติเชิงบวกอย่างมาก
เห็นด้วย	3.51-4.50	ทัศนคติเชิงบวก
ไม่แน่ใจ	2.51-3.50	ทัศนคติเป็นกลาง
ไม่เห็นด้วย	1.50-2.50	ทัศนคติเชิงลบ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00-1.49	ทัศนคติเชิงลบอย่างมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐและหัวข้ออย่างเกี่ยวกับ

2.1 ระดับทัศนคติต้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐ

2.2 ระดับทัศนคติต้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัด การพลังงานในอาคารของภาครัฐ

2.3 ระดับทัศนคติต้านการพัฒนาการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

2.4 ระดับทัศนคติต้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

2.5 ระดับทัศนคติต้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ

2.6 ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการจัด การพลังงานในอาคารของภาครัฐในภาพรวม

2.7 ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อผลกระทบที่ จะได้รับจากการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการจัด การพลังงานในอาคารของภาครัฐต่างกัน

3.2 ปัจจัยของการจัดการพลังงานมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับ จากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

**ส่วนที่ 4 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการการจัด
การพลังงานในอาคารของภาครัฐ จากกลุ่มตัวอย่าง**

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพการสมรส
4. ระดับการศึกษา
5. สาขาวิชาการศึกษา
6. ระดับตำแหน่ง
7. ตำแหน่งงานที่ทำงานปัจจุบัน
8. ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

n= 60

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	20	33.3
	หญิง	40	<u>66.7</u>
			<u>100</u>
อายุ	15-35 ปี	19	31.7
	35-50 ปี	26	43.3
	50 ปีขึ้นไป	15	<u>25.0</u>
			<u>100</u>
สถานภาพการสมรส	โสด	30	50.0
	สมรส	29	48.3
	หม้าย	1	1.7
	หย่าร้าง	0	0
			<u>100</u>
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	8	13.3
	ปริญญาตรี	31	51.7
	สูงกว่าปริญญาตรี	21	<u>35.0</u>
			<u>100</u>
สาขาวิชา			
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ	20	33.3
	เศรษฐศาสตร์	11	18.3
	รัฐศาสตร์	4	6.7
	วิทยาศาสตร์	1	1.7
	วิศวกรรมศาสตร์	1	1.7
	อื่นๆ	23	<u>38.3</u>
			<u>100</u>
ระดับตำแหน่ง			
ระดับตำแหน่ง	ระดับ 1 - 3	12	21.1
	ระดับ 4 - 5	11	19.3
	ระดับ 6 - 7	29	50.9
	ระดับ 8 ปีขึ้นไป	5	8.8
			<u>100</u>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n= 60

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำแหน่งงานที่ทำงานปัจจุบัน		
นักวิชาการ	39	65.0
วิศวกร	0	0
นักวิทยาศาสตร์	0	0
เจ้าหน้าที่เทคนิค	2	3.3
อื่นๆ	19	<u>31.7</u>
		<u>100</u>
ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงาน		
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
ต่ำกว่า 10 ปี	22	36.7
11 - 20 ปี	17	28.3
21 – 30 ปี	12	20.0
30 ปี ขึ้นไป	9	<u>15.0</u>
		<u>100</u>

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมกัน จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ หญิงร้อยละ 66.7 และมีอายุระหว่าง 35-50 ปี มากที่สุดร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ อายุ 15-35 ปีและ อายุ 50 ปีขึ้นไปตามลำดับ สถานภาพโสดมากที่สุดร้อยละ 30 รองลงมา คือ สมรสและหม้าย ตามลำดับ สำหรับระดับการศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.7 รองลงมา สูงกว่าปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับด้านวุฒิการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ อื่นๆ ร้อยละ 38.3 รองลงมา บริหารธุรกิจ, เศรษฐศาสตร์, รัฐศาสตร์, วิทยาศาสตร์ และ วิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน สำหรับระดับตำแหน่งที่มากที่สุด ได้แก่ ระดับ 6-7 ร้อยละ 50.9 รองลงมา ระดับ 1 – 3 , ระดับ 4 – 5 และระดับ 8 ขึ้นไป ตามลำดับ โดยมีตำแหน่งนักวิชาการ มากที่สุด ร้อยละ 65 รองลงมา อื่นๆ, เจ้าหน้าที่เทคนิค ตามลำดับ สำหรับระยะเวลาที่รับราชการ ในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระยะเวลาต่ำกว่า 10 ปี มากที่สุด ร้อยละ 36.7 รองลงมา 11 - 20 ปี , 21 – 30 ปี และ 30 ปี ขึ้นไปตามลำดับ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ประกอบด้วย

- 2.1 ระดับทัศนคติด้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ
- 2.2 ระดับทัศนคติด้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ
- 2.3 ระดับทัศนคติด้านการพัฒนาการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 2.4 ระดับทัศนคติด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 2.5 ระดับทัศนคติด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ
- 2.6 ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐในภาพรวม
- 2.6 ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

2.1 วิเคราะห์ระดับทัศนคติทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้านข่าวสารข้อมูลการ

ดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด
กระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร

ข่าวสารข้อมูล	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการให้ข้อมูลข่าวสาร ดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ จะสร้างความเข้าใจแก่ให้เจ้าหน้าที่ได้	4.43	0.65	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
2. ท่านคิดว่า หน่วยงานของท่านได้ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ ไว้เป็นที่ทราบถ้วนแล้ว	3.48	0.75	ไม่แน่ใจ	ทัศนคติเป็นกลาง
3. ท่านคิดว่า ก่อนการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารภาครัฐ องค์กรควรมีการเผยแพร่ ให้เจ้าหน้าที่รับทราบอย่างทั่วถึง	3.90	0.84	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ท่านคิดว่า ข้อมูล ข่าวสารจากองค์กรเกี่ยวกับ การจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐมีเพียงพอแล้ว	3.38	0.90	ไม่แน่ใจ	ทัศนคติเป็นกลาง
5. ท่านคิดว่า หน่วยงานควรมีการติดป้ายประกาศ นโยบายและการรณรงค์กิจกรรมการประหยัด พลังงานตามจุดต่างๆภายในอาคาร	3.93	0.69	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
6. ท่านคิดว่า หน่วยงานควร มีการแกล้งนโยบาย การจัดการพลังงานจากผู้บริหารเพื่อให้ เจ้าหน้าที่เข้าใจอย่างทั่วถึง	3.68	0.95	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
7. ท่านคิดว่า การจัดการพลังงานที่ดีต้องมี การประชาสัมพันธ์ และสื่อสารกับ เจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง	4.50	0.80	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90	0.79	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.2 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติว่าการจัดการพลังงานที่ดีต้องมีการประชาสัมพันธ์ และสื่อสารกับเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาตามลำดับ คือ กิติว่าการให้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐจะสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ได้ กิติว่าหน่วยงานควรมีการติดป้ายประกาศนโยบายและการรณรงค์กิจกรรมการประหยัดพลังงานตามจุดต่างๆภายในอาคาร กิติว่าก่อนการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ องค์กรควรมีการเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่รับทราบอย่างทั่วถึงกิติว่าหน่วยงานควร มีการแคลงนโยบายการจัดการพลังงานจากผู้บริหารเพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าใจอย่างทั่วถึง นอกจากนั้นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

2.2 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เกี่ยวกับ ความสำคัญและจำเป็น

ความสำคัญ และจำเป็น	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ท่านคิดว่าองค์กรที่มีการจัดการพลังงาน 4.62 0.55 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนคติเชิงบวกอย่างมาก จะทำให้ช่วยลดจำนวนหน่วยการใช้ พลังงานขององค์การลงได้				
2. ท่านคิดว่าเมื่อมีการจัดการพลังงาน 4.15 0.73 เห็นด้วย ทัศนคติเชิงบวก เกิดขึ้นจะทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่าย ที่เป็นตัวเงินขององค์กรลดลง				

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความสำคัญ และจำเป็น	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
3. ท่านคิดว่ามีความจำเป็นที่ต้อง ^{มีการจัดการพลังงานในองค์กรภาครัฐ จะทำให้สามารถช่วยลดการพึงพา พลังงานจากต่างประเทศได้}	4.33	0.75	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ท่านคิดว่าการจัดการพลังงาน ^{เป็นกิจกรรมที่สนับสนุน การป้องกัน การเกิดสภาวะโลกร้อนได้}	4.32	0.62	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	0.67	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.3 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับ ความสำคัญและจำเป็น โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติว่าองค์กรที่มีการจัดการพลังงานจะทำให้ช่วยลดจำนวนหน่วยการใช้พลังงานขององค์การลงได้ เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.62$) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาตามลำดับ คือ คิดว่ามีความจำเป็นที่ต้องมีการจัดการพลังงานในองค์กรภาครัฐจะทำให้สามารถช่วยลดการพึงพาพลังงานจากต่างประเทศได้คิดว่าการจัดการพลังงานเป็นกิจกรรมที่สนับสนุน การป้องกันการเกิดสภาวะโลกร้อนได้และคิดว่า เมื่อมีการจัดการพลังงานเกิดขึ้นจะทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินขององค์กรลดลง

2.3 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้านการพัฒนาการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารรัฐ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ การพัฒนาการดำเนินการ

การพัฒนาการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ท่านคิดว่าก่อนการดำเนินการจัดการพลังงาน ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการพลังงานที่จะนำมาเป็นหลักปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.82	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
2. ท่านเห็นด้วยกับการจัดเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการพลังงาน เพื่อพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติได้	4.28	0.56	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
3. ท่านคิดว่าความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม การจัดการพลังงาน สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี	4.13	0.75	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ท่านคิดว่าความรู้ความสามารถของท่าน ที่มีอยู่สามารถนำมาพัฒนาการดำเนินการจัดการพลังงาน ได้เป็นอย่างดี	3.83	0.72	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
5. ท่านคิดว่าองค์กรจะพัฒนาการจัดการ พลังงานได้สำเร็จหรือไม่นั้นขึ้นอยู่ กับผู้บริหารมีความจริงใจต่อ การดำเนินการจัดการพลังงาน	3.97	0.97	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	0.76	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.4 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินการ

2.4 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ การดำเนินการ

การดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ท่านคิดว่าการมีการดำเนินการจัดการพลังงาน จะทำให้เกิดเป็นมาตรฐาน การปฏิบัติและทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานด้านการประยุกต์พลังงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.69	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
2. ท่านคิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน อย่างมีระบบสามารถทำให้ท่านดำเนิน กิจกรรมการประยุกต์พลังงาน ได้อย่าง มีเอกภาพทั่วทั้งองค์กร	4.18	0.57	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
3. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ที่ดีควรมีการกำหนดนโยบายการ ดำเนินงานประยุกต์พลังงานของ องค์กรอย่างชัดเจน	4.47	0.54	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ที่ดี ต้องมีการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการและ มีโครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบและ อำนาจอย่างชัดเจน	4.77	0.35	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ทัศนคติเชิงบวก อย่างมาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
5. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการผลังงาน ที่มีประสิทธิภาพ ต้องมีการควบคุม ได้แก่ การควบคุมการปฏิบัติงาน การควบคุมบันทึก และการจัดทำ เป็นระบบเอกสาร	4.10	0.73	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
6. ท่านคิดว่า การตรวจสอบและ การปรับปรุงการดำเนินการ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของการจัดการผลังงาน	4.42	0.56	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
7. ท่านคิดว่าผู้บริหารควรเป็นผู้ที่ต้องทบทวน ผลการดำเนินกิจกรรมการจัดการผลังงาน และสนับสนุนการปรับปรุงแก้ไขใน ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น	4.28	0.67	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
8. ท่านคิดว่าการดำเนินการจัดการผลังงาน ที่ดีนั้นจะต้องรองรับและสร้างจิตสำนึกรัก ให้กับเจ้าหน้าที่ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง	4.63	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ทัศนคติเชิงบวก อย่างมาก
9. ท่านคิดว่างบประมาณ เป็นส่วนหนึ่ง ของการดำเนินการ ที่ทำให้การจัดการ ผลังงานประสบผลสำเร็จ	4.00	0.82	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
10. ท่านมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการ การจัดการผลังงานได้อย่างดี	3.90	0.86	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.28	0.63	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.5 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับการดำเนินการโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติคิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน ที่ดีต้องมีการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการและมีโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจอย่างชัดเจน เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.77$) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งรองลงมา ตามลำดับ คือ คิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงานที่ดีนี้จะต้องมีกระบวนการและสร้างจิตสำนึกลึกซึ้งให้กับเจ้าหน้าที่ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง คิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงานที่ดีควรมีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานประยุกต์ พลังงานขององค์กรอย่างชัดเจน คิดว่าการตรวจสอบและการปรับปรุงการดำเนินการ เป็นสิ่งสำคัญ อย่างยิ่งของการจัดการพลังงาน คิดว่าผู้บริหารควรเป็นผู้ที่ต้องทบทวนผลการดำเนินกิจกรรมการจัดการพลังงาน และสนับสนุนการปรับปรุงแก้ไขในข้อมูลพร้อมที่เกิดขึ้น คิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน อย่างมีระบบสามารถทำให้ท่านดำเนินกิจกรรมการประยุกต์พลังงาน ได้อย่างมีเอกภาพทั่วทั้งองค์กร คิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงานเห็นด้วย ที่มีประสิทธิภาพต้องมีการควบคุม ได้แก่ การควบคุมการปฏิบัติงาน การควบคุมบันทึกและการจัดทำเป็นระบบเอกสาร คิดว่างบประมาณ เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการ ที่ทำให้การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ คิดว่าการมีการดำเนินการจัดการพลังงาน จะทำให้เกิดเป็นมาตรฐานการปฏิบัติและทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานด้านการประยุกต์พลังงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการการจัดการพลังงาน ได้อย่างดี ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งหมด

2.5 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ประสบผลสำเร็จ

ปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ท่านคิดว่านโยบายที่ชัดเจนและความเอาใจใส่ของผู้บริหาร คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จ	4.58	0.53	เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนคติเชิงบวก อย่างมาก	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
2. ท่านคิดว่าความร่วมมือ การมีส่วนร่วม และการเสียสละ ของเจ้าหน้าที่ คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงาน ในองค์กรประสบผลสำเร็จ	4.65	0.48	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ทัศนคติเชิงบวก อย่างมาก
3. ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์และสร้าง จิตสำนึกรอย่างต่อเนื่อง (Public Relations and Awareness) จะทำให้เกิดความเข้าใจ ในการปฏิบัติได้	4.50	0.54	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ท่านคิดว่ากำหนดโครงสร้างหน้าที่ใน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน จะทำให้การดำเนินการจัดการพลังงาน ประสบผลสำเร็จได้	4.00	0.69	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
5. ท่านคิดว่าการจัดให้มีระบบข้อมูลด้านพลังงาน (Energy Information System) และวิเคราะห์ การใช้พลังงาน (Energy Audit) ขององค์กร ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงาน ประสบผลสำเร็จได้	4.22	0.52	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
6. ท่านคิดว่า การสร้างข้อกำหนดการ ใช้พลังงานของอุปกรณ์แต่ละชนิด ทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ ได้อย่างถูกต้อง	4.17	0.59	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
7. ท่านคิดว่า การจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงาน และการควบคุมการใช้พลังงาน ทำให้ การดำเนินการจัดการพลังงาน ประสบผลสำเร็จได้	4.15	0.61	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ ความหมาย
8. ท่านคิดว่า การตรวจสอบและติดตาม เพื่อการปรับปรุงแก้ไขทำให้การดำเนิน การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ	4.27	0.55	เห็นด้วย ทัศนคติเชิงบวก
9. ท่านคิดว่า ฝ่ายบริหารต้องมีการทบทวน ปรับปรุง ระบบการจัดการพลังงาน เพื่อพัฒนาการดำเนินการจัดการพลังงาน ให้มีประสิทธิภาพ	4.27	0.61	เห็นด้วย ทัศนคติเชิงบวก
10. ท่านคิดว่า การสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติตามแผน (Implementing) ที่ตั้งไว้ โดยการมอบสิ่งของ ผลตอบแทน เช่น เกียรติบัตร เงินรางวัล ความดีความชอบ ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงาน ประสบผลสำเร็จ	3.85	0.90	เห็นด้วย ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.27	0.60	เห็นด้วย ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.6 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระดับทัศนคติ ต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับการดำเนินการโดยภาพรวม พนักงานอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พนักงาน เจ้าหน้าที่หน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติ คิดว่าความร่วมมือ การมีส่วนร่วมและการเสียสละของ เจ้าหน้าที่ คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จเป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งรองลงมา ตามลำดับ คือ คิดว่านโยบายที่ชัดเจนและความ เอาใจใส่ของผู้บริหาร คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จ คิดว่า การประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกร่วมกันอย่างต่อเนื่อง (Public Relations and Awareness) จะทำให้เกิด

ความเข้าใจในการปฏิบัติได้ คิดว่าการประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกร่วมกันอย่างต่อเนื่อง(Public Relations and Awareness)จะทำให้เกิดความเข้าใจในการ ปฏิบัติได้ คิดว่าฝ่ายบริหารต้องมีการทบทวน ปรับปรุง ระบบการจัดการพลังงาน เพื่อพัฒนาการดำเนินการ จัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพ คิดว่าการตรวจสอบและติดตามเพื่อการปรับปรุงแก้ไขทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ คิดว่าการจัดให้มีระบบข้อมูลด้านพลังงาน (Energy Information System) และวิเคราะห์การใช้พลังงาน(Energy Audit)ขององค์กรทำให้การดำเนินการจัดการพลังงาน ประสบผลสำเร็จได้ คิดว่าการสร้างข้อกำหนดการใช้พลังงานของอุปกรณ์แต่ละชนิดทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้อง คิดว่าการจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานและการควบคุม การใช้พลังงาน ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จได้ คิดว่ากำหนดโครงสร้างหน้าที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจนจะทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จได้ และคิดว่าการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามแผน (Implementing)ที่ตั้งไว้โดยการมอบสิ่งจูงใจ ผลตอบแทน เช่น เกียรติบัตร เงินรางวัล ความดีความชอบทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ

2.6 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐในภาพรวม

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐในภาพรวม

ทัศนคติต้านต่างๆ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ความคิดเห็นด้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ	3.90	0.79	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
2. ความคิดเห็นด้านความสำคัญ และจำเป็นของ การดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคาร ของภาครัฐ	4.35	0.67	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
3. ความคิดเห็นด้านการพัฒนาการดำเนิน การการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ	4.04	0.76	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ความคิดเห็นด้านด้านการดำเนินการ การจัด การพลังงานในอาคารของภาครัฐ	4.28	0.95	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
5. ความคิดเห็นด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการ จัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ของ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประสบผลสำเร็จ	4.27	0.60	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวมของทุกด้าน	4.17	0.75	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.7 ในภาพรวมพบว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐอยู่ในระดับเห็นด้วยหรือทั้งหมดมีทัศนคติเชิงบวก ($\bar{X} = 4.17$) และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทั้ง 5 ด้านพบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติเห็นด้วยต่อด้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมา คือ ทัศนคติด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ ด้านการพัฒนาการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ และด้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ มาเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งทั้งหมดมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.28$), ($\bar{X} = 4.27$), ($\bar{X} = 4.04$), ($\bar{X} = 3.90$) ตามลำดับ

**2.7 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อ
ผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ**

**ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการ
การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ**

ผลกระทบที่จะได้รับ	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ	ความหมาย
1. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน จะช่วยทำให้เกิดเอกสารในการใช้และประยุกต์พลังงานในทิศทางเดียวกัน	4.07	0.63	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
2. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ทำให้เกิดความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ในการประยุกต์พลังงาน	3.97	0.69	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
3. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน จะทำให้มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์เพื่อการประยุกต์พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.15	0.71	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
4. ท่านคิดว่า การจัดการพลังงานจะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการประยุกต์พลังงาน	4.25	0.54	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
5. ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ทำให้องค์กรสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายพลังงานลดลง	4.43	0.53	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.17	0.62	เห็นด้วย	ทัศนคติเชิงบวก

จากตารางที่ 4.8 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติ ต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ เกี่ยวกับผลกระทบที่จะได้รับ โดยภาพรวมพบว่า อุปในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.17$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติคิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน ทำให้องค์กรสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายพลังงานลดลงเป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.43$)รองลงมา ตามลำดับ คือ คิดว่า การจัดการพลังงานจะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการประหยัด พลังงาน คิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน จะทำ ให้มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์เพื่อการประหยัด พลังงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงานจะช่วยทำให้เกิด เอกภาพ ใน การใช้และประหยัดพลังงานในทิศทางเดียวกันและคิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน ทำให้เกิดความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ในการประหยัดพลังงานซึ่งเห็นด้วยทั้งหมด

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐต่างกัน

การทดสอบสมมุติฐานจะดำเนินการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยจากปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยใช้สถิติ t-test สำหรับตัวแปรอิสระจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม และใช้ การวิเคราะห์โดยหาค่าสถิติ F-test สำหรับตัวแปรอิสระจำแนกออกมากกว่า 2 กลุ่ม

3.1.1 เพศต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมโดยจำแนกตามเพศ

ทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ	เพศ				t	Sig		
	ชาย		หญิง					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสารข้อมูล	4.20	0.35	4.00	0.40	1.89	0.06		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.53	0.45	4.27	0.56	1.78	0.08		
ด้านการพัฒนาการดำเนินการ	4.12	0.50	4.01	0.56	0.78	0.44		
ด้านการดำเนินการการจัดการพลังงาน	4.38	0.38	4.23	0.53	1.13	0.26		
ด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	4.34	0.47	4.23	0.35	0.96	0.34		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	0.43	4.14	0.48	1.83	0.07		

จากการที่ 4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการผลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีเพศต่างกันจะ มีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการผลังงานในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน

3.1.2 อายุต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการผลังงานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยจำแนกตามอายุ

ทัศนคติต่อการดำเนินการ	อายุ						F	Sig		
	25 ไม่เกิน 35 ปี		35 ไม่เกิน 50 ปี		50 ปี ขึ้นไป					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสารข้อมูล	3.95	0.46	4.04	0.31	4.25	0.39	2.69	0.08		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.36	0.72	4.32	0.42	4.42	0.47	0.16	0.85		
ด้านการพัฒนา การดำเนินการ	3.97	0.59	3.94	0.49	4.32	0.47	2.85	0.07		
ด้านการดำเนินการ การจัดการผลังงาน	4.13	0.26	4.3	0.60	4.41	0.45	1.57	0.22		
ด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	4.21	0.32	4.2	0.38	4.45	0.47	2.22	0.12		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.12	0.35	4.15	0.44	4.37	0.45	2.59	0.80		

จากตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีเพศต่างกันจะ มีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.3 สถานภาพการสมรสต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม โดยจำแนกตามสถานภาพการสมรส

ทัศนคติต่อการ ดำเนินการการ จัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐ	สถานภาพการสมรส						F	Sig		
	โสด		สมรส		หม้าย					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสารข้อมูล	3.97	0.47	4.18	0.28	3.91	-	2.23	0.12		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.35	0.63	4.39	0.41	3.50	-	1.35	0.27		
ด้านการพัฒนาการ ดำเนินการ	3.89	0.57	4.20	0.47	4.00	-	2.54	0.09		
ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน	4.27	0.55	4.31	0.39	3.40	-	1.74	0.18		
ด้านปัจจัยที่ทำให้ ประสบผลสำเร็จ	4.21	0.39	4.33	0.40	3.80	-	1.43	0.25		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13	0.52	4.28	0.39	3.72	-	2.40	0.10		

หมายเหตุ: ค่า SD สถานภาพการสมรสของหม้ายไม่มีค่าทางสถิติ เพราะมีผู้ตอบเป็นหม้ายเพียง 1 คน

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามสถานภาพการสมรสพบว่า โดยภาพรวม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันจะมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐไม่แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.4 ระดับการศึกษาต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติต่อการ ดำเนินการ จัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐ	ระดับการศึกษา						F	Sig		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านนำสารข้อมูล	4.15	0.30	4.03	0.34	4.10	0.50	0.38	0.69		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.31	0.56	4.32	0.40	4.42	0.70	0.22	0.81		
ด้านการพัฒนาการ ดำเนินการ	4.28	0.34	4.05	0.53	3.95	0.60	1.05	0.36		
ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน	4.25	0.53	4.25	0.52	4.32	0.44	0.13	0.88		
ด้านปัจจัยที่ทำให้ ประสบผลสำเร็จ	4.34	0.52	4.22	0.35	4.31	0.42	0.43	0.65		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	0.45	4.17	0.43	4.21	0.53	0.22	0.81		

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการผลลัพธ์งานในอาคารของภาครัฐโดยจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า โดยภาพรวม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการผลลัพธ์งานในอาคารของภาครัฐไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.5 สาขาวิชาศึกษาต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการผลลัพธ์งานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการโดยจำแนกตามสาขาวิชาศึกษา

ทัศนคติต่อการดำเนินการ จัดการผลลัพธ์งาน ในอาคารของ ภาครัฐ	สาขาวิชาศึกษา												F	Sig		
	บริหารธุรกิจ		เศรษฐศาสตร์		รัฐศาสตร์		วิทยาศาสตร์		วิศวกรรมศาสตร์		อื่นๆ					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสาร ข้อมูล	4.13	0.38	4.07	0.56	3.91	0.59	4.09	-	4.18	-	4.03	0.30	0.26	0.93		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.49	0.43	4.39	0.88	4.19	0.59	4.25	-	4.00	-	4.27	0.41	0.52	0.76		
ด้านการ พัฒนาการ ดำเนินการ	4.09	0.45	3.91	0.71	3.80	0.83	3.80	-	4.20	-	4.11	0.50	0.45	0.81		
ด้านการ ดำเนินการ จัดการผลลัพธ์งาน	4.26	0.38	4.30	0.38	4.98	1.11	4.50	-	4.20	-	4.15	0.41	2.24	0.06		
ด้านปัจจัยที่ทำ ให้ประสบ ผลสำเร็จ	4.21	0.38	4.41	0.34	4.18	0.59	4.60	-	3.80	-	4.27	0.41	0.79	0.56		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.23	0.40	4.19	0.57	4.21	0.48	4.25	-	4.08	-	4.17	0.40	0.10	0.99		

หมายเหตุ: ค่า SD สาขาวิชาศึกษาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ไม่มีค่าทางสถิติ เพราะมีผู้ตอบเพียง 1 คน

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาสาขา พนวจฯ โดยภาพรวม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีวุฒิการศึกษาสาขาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.6 ระดับตำแหน่งต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง

ทัศนคติต่อการ ดำเนินการการ จัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐ	ระดับตำแหน่ง								F	Sig		
	ระดับ 1 - 3		ระดับ 4 - 5		ระดับ 6 - 7		ระดับ 8 ขึ้นไป					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสารข้อมูล	4.02	0.27	4.01	0.36	4.01	0.42	4.58	0.29	3.57	0.02*		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.33	0.48	4.39	0.44	4.28	0.59	4.85	0.34	1.72	0.17		
ด้านการพัฒนา การดำเนินการ	4.27	0.44	4.07	0.53	3.88	0.54	4.52	0.50	3.17	0.03*		
ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน	4.22	0.36	4.18	0.44	4.27	0.55	4.80	0.25	2.18	0.10		
ด้านปัจจัยที่ทำให้ ประสบผลสำเร็จ	4.18	0.28	4.18	0.40	4.24	0.39	4.88	0.13	4.28	0.01*		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	0.37	4.17	0.43	4.13	0.50	4.77	0.30	4.42	0.01*		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง พนักงาน โดยภาพรวม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านข่าวสารข้อมูล ด้านการพัฒนาการดำเนินการ และด้านปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ

จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ และใช้วิธีในการทดสอบโดยใช้ค่า Levene Statistic เป็นเกณฑ์

ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านการพัฒนาการดำเนินการ และด้านปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ ใช้วิธีทดสอบค่าเฉลี่ยของวิธี least significant difference (LSD) เนื่องจากค่า Levene Statistic ไม่มีนัยสำคัญ(ความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน) โดยแสดงตามตารางที่ 4.15 ตาราง ที่ 4.16 และตารางที่ 4.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) ระดับทัศนคติเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีต่อด้านข่าวสารข้อมูลโดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	\bar{X}	ระดับ 1 - 3	ระดับ 4 - 5	ระดับ 6 - 7	ระดับ 8 ขึ้นไป
		4.02	4.01	4.01	4.58
ระดับ 1 - 3	4.02		0.01	0.01	-0.56*
ระดับ 4 - 5	4.01			-0.00	-0.57*
ระดับ 6 - 7	4.01				-0.57*
ระดับ 8 ขึ้นไป	4.58				

จากตารางที่ 4.15 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อ ข่าวสารข้อมูล โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง พบว่า ระดับตำแหน่ง 1 – 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ ระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

ระดับตำแหน่ง 4 – 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ ระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

ส่วนระดับตำแหน่ง 6 - 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.16 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD)

ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีต่อ
ด้านการพัฒนาการดำเนินการโดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง		ระดับ 1 - 3	ระดับ 4 - 5	ระดับ 6 - 7	ระดับ 8 ขึ้นไป
	\bar{X}	4.27	4.07	3.88	4.52
ระดับ 1 - 3	4.27		0.19	0.39*	-0.25
ระดับ 4 - 5	4.07			0.20	-0.45
ระดับ 6 - 7	3.88				0.64*
ระดับ 8 ขึ้นไป	4.52				

จากตารางที่ 4.16 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อ การพัฒนาการดำเนินการโดยจำแนกตามระดับ ตำแหน่ง พบว่า ระดับตำแหน่ง 1 – 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับ ตำแหน่ง 6- 7

ส่วนระดับตำแหน่ง 6- 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับ ตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.17 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) ทัศนคติระดับเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีต่อด้านปัจจัยที่ทำให้การจัดการพัฒนาประสบผลสำเร็จ โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง		ระดับ 1 - 3	ระดับ 4 - 5	ระดับ 6 - 7	ระดับ 8 ขึ้นไป
	\bar{X}	4.18	4.18	4.24	4.88
ระดับ 1 - 3	4.18		-0.01	-0.07	-0.70*
ระดับ 4 - 5	4.18			-0.06	-0.69*
ระดับ 6 - 7	4.24				-0.63*
ระดับ 8 ขึ้นไป	4.88				

จากตารางที่ 4.17 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการการจัดการพัฒนาในอาการของภาครัฐที่มีต่อ ปัจจัยที่ทำให้การจัดการพัฒนาประสบผลสำเร็จ โดยจำแนกตามระดับตำแหน่ง พบว่า ระดับตำแหน่ง 1 – 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

ส่วนระดับตำแหน่ง 4 – 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

ส่วนระดับตำแหน่ง 6- 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป

3.1.7 ตำแหน่งงานที่ทำงานปัจจุบันต่างกันมีระดับทักษณคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกัน

**ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทักษณคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด
กระทรวงอุตสาหกรรม โดยจำแนกตามตำแหน่งงาน**

ทักษณคติต่อการ ดำเนินการการ จัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐ	ตำแหน่งงาน						F	Sig		
	นักวิชาการ		เจ้าหน้าที่เทคนิค		อื่นๆ					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสารข้อมูล	4.03	0.41	4.09	0.51	4.14	0.37	0.48	0.62		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.37	0.57	4.00	0.35	4.36	0.47	0.45	0.64		
ด้านการพัฒนาการ ดำเนินการ	3.96	0.57	4.00	0.57	4.21	0.43	1.37	0.26		
ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน	4.32	0.50	4.30	0.57	4.17	0.45	0.60	0.55		
ด้านป้องกันที่ทำให้ ประสบผลสำเร็จ	4.25	0.37	4.30	0.85	4.28	0.43	0.05	0.95		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.18	0.34	4.14	0.57	4.23	0.38	0.15	0.86		

จากตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทักษณคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนกตำแหน่งงาน พบร่วม เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานต่างกัน จะมีทักษณคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐไม่แตกต่างกัน

**3.1.8 ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด
กระทรวงอุตสาหกรรม โดยจำแนกตามระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัด
กระทรวงอุตสาหกรรม

ทัศนคติต่อการ ดำเนินการการ จัดการพลังงานใน อาคารของภาครัฐ	ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม								F	Sig		
	ต่ำกว่า 10 ปี		11 - 20 ปี		21 - 30 ปี		30 ปี ขึ้นไป					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านข่าวสารข้อมูล	4.00	0.45	4.01	0.29	4.15	0.40	4.24	0.41	1.16	0.33		
ด้านความสำคัญ และจำเป็น	4.34	0.71	4.31	0.40	4.35	0.45	4.47	0.44	0.18	0.91		
ด้านการพัฒนาการ ดำเนินการ	4.00	0.57	3.89	0.50	4.18	0.49	4.24	0.55	1.19	0.32		
ด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงาน	4.17	0.35	4.24	0.65	4.41	0.43	4.41	0.47	0.88	0.46		
ด้านปัจจัยที่ทำให้ ประสบผลสำเร็จ	4.20	0.36	4.17	0.33	4.41	0.45	4.42	0.47	1.52	0.22		
ค่าเฉลี่ยรวม	4.14	0.34	4.12	0.22	4.29	0.40	4.36	0.44	1.29	0.29		

จากตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานใน
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยจำแนก
ตามระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม พบร่วมกันว่า โดยภาพรวม
เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัด
กระทรวงอุตสาหกรรมต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของ
ภาครัฐไม่แตกต่างกัน

3.2 ปัจจัยของการจัดการพลังงานมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการจัดการพลังงานทั้ง 5 ด้านที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ในภาพรวมและในด้านต่าง ๆ โดยใช้สถิติทดสอบของ Chi-square (χ^2)

ตารางที่ 4.20 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการจัดการพลังงานทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ปัจจัยด้าน	ไม่เห็นด้วย					(χ^2)	Sig
	ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก		
	อย่างยิ่ง	อ่อน微	(3)	(4)	(5)		
(1)	(2)						
1.ด้านข่าวสารข้อมูล	0	0	14	37	9	179.88	0.07
2.ด้านความสำคัญและจำเป็น	0	0	14	37	9	76.34	0.12
3.ด้านการพัฒนาการดำเนินการ	0	0	14	37	9	173.02	0.00*
4.ด้านการดำเนินการ	0	0	14	37	9	180.99	0.02*
5.ด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	0	0	14	36	9	147.87	0.07

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบร่วมกันว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของการจัดการพลังงานทั้ง 5 ด้าน กือ ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและจำเป็น ด้านการพัฒนาการดำเนินการ และ ด้านปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ มีเพียงด้านการพัฒนาการดำเนินการและ ด้านการดำเนินการ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่ปัจจัยด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและจำเป็นและด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ จากกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยของคำ답นป้ายเปิดจำนวน 4 ข้อ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

4.1 ผลกระทบที่เจ้าหน้าที่และองค์กรจะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคาร

4.2 ปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ

4.3 ข้อเสนอแนะแนวทางที่จำเป็นในการดำเนินการด้านการจัดการพลังงาน
ในอาคารหน่วยงานราชการ

4.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

**4.1 ผลกระทบที่เจ้าหน้าที่และองค์กรจะได้รับจากการดำเนินการจัดการ
พลังงานในอาคาร**

โดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
การดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ได้ผลของการแสดงความคิดเห็นตาม
ตารางที่ 4.21 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ผลกระทบที่เจ้าหน้าที่และองค์กร
จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ นำเสนอตามลำดับ
ความถี่มากไปหน้อย ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ระดับความถี่
1. การดำเนินการจะทำให้ต้นทุนพลังงานขององค์กรลดลงได้และยังสามารถนำผลการประการประหัดที่ออกมามาเป็นรูปตัวเงินที่ได้รับกลับคืนมาไปสนับสนุนกิจกรรมอื่นๆที่เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและองค์กรได้	23
2. เจ้าหน้าที่ได้รับผลกระทบในความไม่สะดวกสบายในการทำงานเมื่อมีกิจกรรมการประหัดพลังงาน	14
3. การดำเนินการกิจกรรมการประหัดพลังงานในองค์กร สามารถสร้างมาตรฐานการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐได้อย่างเป็นระบบ นำมาประยุกต์ใช้ในดำเนินการจัดการพลังงานได้อย่างถูกต้อง	10
4. ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจรึ่ง การประหัดพลังงานตอบสนองต่อการปฏิบัติของนโยบายได้ง่าย	9
5. การประหัดพลังงานในองค์กรและที่บ้านเป็นส่วนหนึ่ง ในการสนับสนุนการรณรงค์การลดภาวะโลกร้อน	6
6. การจัดการพลังงานในองค์กร จะทำเจ้าหน้าที่ทุกคนเกิดพฤติกรรม การใช้ทรัพยากรทุกอย่างขององค์กร โดยเน้นความคุ้มค่าและประโยชน์สูงสุด	5
7. กิจกรรมการประหัดพลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึก ที่ดีในการประหัดพลังงานของส่วนรวม	1
8. กิจกรรมการประหัดพลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดการทำงานเป็นทีม ทำให้เกิดเอกภาพ ในการใช้และประหัดพลังงาน ในทิศทางเดียวกัน	1
9. ทำให้เจ้าหน้าที่มีขวัญและกำลังใจในการทำงานน้อยลง เมื่อมีการดำเนินการจัดการพลังงานอย่างไม่ถูกต้องและรอบคอบ	1
10. เสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบการใช้พลังงาน การฝึกอบรม การสัมมนา ดูงาน ถิ่นเปลี่ยนงบประมาณ	1

หมายเหตุ กลุ่มตัวอย่างบางคนแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 ประเด็น ในขณะที่บางคนไม่แสดงความคิดเห็น

4.2 ปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ

โดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ ได้ผลของการแสดงความคิดเห็นตามตารางที่ 4.22 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ นำเสนอตามลำดับความถี่มากไปหน้าอย ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ระดับความถี่
1. ผู้บริหารระดับสูงต้องให้ความสำคัญและจำเป็นในการประยัดดพลังงาน	27
2. ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ในองค์กรในการดำเนินกิจกรรมการประยัดดพลังงาน	24
3. จิตสำนึกในการประยัดดพลังงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนในองค์กร	18
4. การประชาสัมพันธ์และรณรงค์กิจกรรมการประยัดดพลังงานเพื่อให้เกิดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	16
5. วัฒนธรรมที่ดีในการประยัดดพลังงานในองค์กรจนเกิดเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันอย่างเป็นประจำ	6
6. มีการดำเนินกิจกรรมการประยัดดพลังงานอย่างสม่ำเสมอ	5
7. การสนับสนุนด้านงบประมาณในการทำงานด้านประยัดดพลังงาน	4
8. ความเสียสละเวลาของเจ้าหน้าที่ในการลงมาช่วยกันทำกิจกรรมการประยัดดพลังงาน	4
9. การแข่งขันการประยัดดพลังงานในระดับหน่วยงาน เพื่อผลักดันให้เจ้าหน้าที่เกิดความรู้สึกอยากร่วมมือและผลักดัน	3
หมายเหตุ กลุ่มตัวอย่างบางคนแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 ประเด็น ในขณะที่บางคนไม่แสดงความคิดเห็น	

4.3 ข้อเสนอแนะแนวทางที่จำเป็นในการดำเนินการด้านการจัดการพลังงานในอาคารหน่วยงานราชการ

โดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะแนวทางที่จำเป็นในการดำเนินการด้านการจัดการพลังงานในอาคารหน่วยงานราชการ ได้ผลของการแสดงความคิดเห็นตามตารางที่ 4.23 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ แนวทางที่จำเป็นในการดำเนินการด้านการจัดการพลังงานในอาคารหน่วยงานราชการ นำเสนอตามลำดับความถี่มากไปที่น้อย ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ระดับความถี่
1. องค์กรนั้นต้องมีการรณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติและที่ดีแก่เจ้าหน้าที่ให้รู้จักการประหยัดพลังงานและคิดว่าการประหยัดพลังงานในองค์กรก็คือการประหยัดพลังงานให้กับตัวเจ้าหน้าที่เอง อย่างต่อเนื่อง	8
2. จัดฝึกอบรม สร้มนา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงาน	7
3. กำหนดเรื่องการประหยัดพลังงานเป็นนโยบายและมีความชัดเจนที่ทุกคนต้องปฏิบัติ โดยมีโครงสร้างหน้าที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน จัดทำเป็นแผนการดำเนินงานระยะสั้น กลางและระยะยาว พร้อมการติดตามประเมินผล อย่างต่อเนื่อง	6
4. ปลูกฝังจิตสำนึกระหว่างพนักงานให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลให้มากที่สุด	4
5. จัดทำเป็นเอกสาร ข้อกำหนด หรือคู่มือการปฏิบัติงาน เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านพลังงาน	4
6. มีการตั้งเป็นคณะทำงานเพื่อเป็นผู้กระตุ้นและจัดทำกิจกรรม ประหยัดพลังงานให้เกิดขึ้น พูดอะไรกันมาก สามารถทำให้เกิดผลและเข้าใจได้ทันที	4
7. จัดการสื่อสารการจัดการพลังงานที่จำเป็นในองค์กรให้เจ้าหน้าที่ เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย	3

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความถี่
8. จัดทำรายงานการใช้พลังงานขององค์กรและร่วมหาสาเหตุที่ไม่สามารถประหับพลังงานได้	3
9. ต้องเริ่มต้นจากตัวของเจ้าหน้าที่ทุกคนก่อนให้เป็นคนที่คิดดีและปฏิบัติตี้ซึ่งเมื่อถึงเวลาการดำเนินกิจกรรมการประหับพลังงานแล้วเทบจะไม่ต้อง	2
10. พิจารณาถึงการใช้พลังงานในแต่ละส่วนว่ามีการใช้พลังงานเป็นอย่างไร โดยให้สามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงในจุดที่เกิดความสูญเปล่า	2
11. จัดมาตรการปิดไฟ-ปิดเครื่องปรับอากาศในตอนพักเที่ยงหรือชุดที่ไม่ใช้	2
12. มีการบอกกล่าวกับเพื่อนร่วมงานถึงข้อดี-ข้อเสีย การเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย 2 พลังงานก่อน-หลังของการจัดการพลังงานเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเคยชิน คุ้นเคย	2
13. การดำเนินการประหับพลังงานในภาครัฐต้องดำเนินถึงผลการประหับ พลังงานร่วมกับการทำงานที่มีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกัน	1
14. พิจารณาปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ เครื่องมือ ฯลฯ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานและ ประหับพลังงานเบอร์ 5	1
15. การดำเนินการค้านการจัดการพลังงาน ต้องนำหลักการของ Plan - Do-Check-Action เข้ามาใช้อย่างน้อย 3 ปี เพื่อให้เกิดความเคยชิน	1
16. การจัดให้มีระบบข้อมูลค้านพลังงาน และวิเคราะห์การใช้พลังงาน (Energy Audit)ขององค์กรเพื่อให้ตั้งเป้าหมายการดำเนินการจัดการพลังงานได้	1

หมายเหตุ กลุ่มตัวอย่างบางคนแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 ประเด็น ในขณะที่บางคนไม่แสดงความคิดเห็น

4.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการดำเนินการด้านการจัดการพัฒนาในอาคารหน่วยงานราชการ
ได้ผลของการแสดงความคิดเห็นตามตารางที่ 4.23 ดังต่อไปนี้
ตารางที่ 4.24 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ นำเสนอตามลำดับ
ความถี่มากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ระดับความถี่
1. สร้างค่านิยมความรับผิดในการประยัดพัฒนาร่วมกันของทุกคน ในองค์กร มีใช่ความรับผิดชอบเพียงส่วนงานใดส่วนงานหนึ่ง	3
2. ปรับปรุงนิสัยในเรื่องความรับผิดชอบและความมีวินัยที่ดีในการ ประยัดพัฒนา	2
3. ควรมีสิ่งจูงใจและของรางวัลให้กับผู้ปฏิบัติเพื่อให้เกิดแรงกระตุ้นและ กำลังใจในการทำกิจกรรมประยัดพัฒนา	2
4. สร้างระบบที่ช่วยให้เกิดแรงกระตุ้นและผู้บริหารทุกระดับ จนถึงเจ้าหน้าที่	2
5. สร้างต้นแบบที่ดีของกิจกรรมการประยัดพัฒนาในส่วนกลาง ก่อนและผลักดันแบบอย่างนี้ไปสู่ส่วนภูมิภาคต่อไป	2
6. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พัฒนาภายในองค์กร	1
7. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องการจัดการพัฒนาในระหว่างอื่นๆด้วย เพื่อจะได้นำมาวางแผนในการจัดการพัฒนาในภาพรวมของภาครัฐต่อไป	1
8. ความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือผู้ผลิตให้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศ หลอดไฟฯ ที่มีประสิทธิภาพในการประยัดพัฒนา	1
9. ผลักดันให้เจ้าหน้าที่ลดการทำงานนอกเวลาราชการหรือวันหยุด	1
10. จัดทำเป็นระบบตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator :KPI) พร้อมทั้งติดตามการดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมาย	1

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความถี่
11. ใช้ระบบอัตโนมัติในการทำงาน เพื่อลดการใช้กลไกในการควบคุมการลด พลังงาน เพื่อให้เกิดความเคยชินกับระบบได้เร็วขึ้น	1
12. ผู้บริหารต้องมีการทบทวน ปรับปรุง ระบบการจัดการพลังงาน เพื่อพัฒนาการดำเนินการจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพ โดยบรรจุอยู่ในการประชุมผู้บริหารทุกครั้ง	1
13. จัดให้มีการให้รางวัลและบ่งทองโดยแต่ละส่วนงานในองค์กร	1
หมายเหตุ กลุ่มตัวอย่างบางคนแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 ประเด็น ในขณะที่บางคน ไม่แสดงความคิดเห็น	

บทที่ 5

สรุปการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ สามารถสรุป การวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะของการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรม ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและความจำเป็น ตลอดจนผลกระทบที่จะได้รับ จาก การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของ ภาครัฐของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการพลังงานที่มี ความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมและ สมดุลลังของ การจัดการพลังงานสามารถนำมากำหนดเป็นแผนงานการดำเนินการการจัด การพลังงานในอาคารของภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.2.1 ประชากรและลุ่มน้ำอย่าง คือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรม ที่มีการดำเนินการกิจกรรมการประยุคพลังงาน และเป็นบุคคลหลักที่ดำเนิน การโครงการประยุคพลังงาน ตามนโยบายการประยุคพลังงาน จำนวน 60 คน โดยเลือก จากเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1.2.2 เครื่องมือในการทำวิจัย

1) เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) เป็นคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตามความคิดเห็นและเป็นแบบมาตราฐาน ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเครอร์ท (Likert Scale) เกี่ยวกับปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความเห็นต่อการดำเนินการจัดการพัฒงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงาน ในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม

3) เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการ ดำเนินการ การจัดการพัฒงานในอาคารของภาครัฐ

1.3 วิธีการรวมข้อมูล

1.3.1 สংแบบสอบถามให้กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมที่มีการดำเนินการกิจกรรมการประชัดพัฒงาน และเป็นบุคคลหลักที่ดำเนินการ โครงการประชัดพัฒงาน ตามนโยบายการประชัดพัฒงาน ที่เป็นกุ่มตัวอย่าง

1.3.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบความสมนูรณ์ในการ ตอบ พนว่า แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 100.00 แต่มีคำถามปลายเปิดในส่วนที่ 3 นั้นมีผู้ตอบ มากกว่า 1 ประเด็นและไม่มีผู้ตอบประเด็นใดเลข

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

1.4.2 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรม ต่อการดำเนินการจัดการพัฒงานในอาคารของภาครัฐ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรมค่าสถิติ t-test และ F-test และเมื่อพนว่า 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก็ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี ทดสอบค่าเฉลี่ยของวิธี least significant difference (LSD)

1.4.4 ทดสอบสมมุติฐาน ปัจจัยของการจัดการพัฒงานที่ต่างกันมี ความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับ จากการดำเนินการจัดการพัฒงานในอาคารของภาครัฐที่ ต่างกัน โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการจัดการพัฒงานทั้ง 5 ด้านที่ต่างกันมี ความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพัฒงานในอาคารของภาครัฐที่ ต่างกันในภาพรวมและในด้านต่าง ๆ โดยใช้สถิติทดสอบของ Chi-square (χ^2)

1.4.5. วิเคราะห์เนื้อหา กับ คำถามปลายเปิดที่เป็นปัญหาและข้อเสนอแนะ

1.5 ผลการวิจัย

1.5.1 ผลการศึกษาลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมีสถานภาพการสมรส มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยมีอายุอยู่ในช่วง 35-50 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.3 ส่วนใหญ่จะระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีภาระการศึกษาอื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.3 โดยอยู่ในระดับตำแหน่ง 6-7 คิดเป็นร้อยละ 50.9 ส่วนใหญ่ตำแหน่งงาน คือ นักวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 65.0 และมีระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7

1.5.2 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ในภาพรวมและในด้านต่างๆพบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 มีความคิดเห็นด้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐมาก เป็นอันดับหนึ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมา คือ ทัศนคติด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.28$) ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.27$) และด้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ตามลำดับ

ซึ่งเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติด้านข่าวสาร ข้อมูลการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ต่ำที่สุด โดยมีทัศนคติอยู่ในระดับ “เห็นด้วย” และมีทัศนคติในระดับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” เกี่ยวกับด้านความคิดเห็นด้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ โดยเฉพาะทัศนคติเกี่ยวกับการคิดว่าองค์กรที่มีการจัดการพลังงานจะทำให้ช่วยลดจำนวนหน่วยการใช้พลังงานขององค์กรลง ได้โดยมีทัศนคติอยู่ในระดับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ด้วยค่าเฉลี่ย 4.62

1.5.3 บุจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

1) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่าง พ布ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐมีดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีปัจจัยด้านประชากรดังต่อไปนี้แตกต่างกัน

ก. ระดับตำแหน่ง

จะมี ทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีปัจจัยดังต่อไปนี้ไม่แตกต่างกัน

ก. เพศ

ข. อายุ

ค. สถานภาพการสมรส

ง. ระดับการศึกษา

จ. สาขาวิชาการศึกษา

ฉ. ตำแหน่งงาน

ช. ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

จะมี ทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยปัจจัยด้านระดับตำแหน่ง พ布ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีระดับ 8 ขึ้นไปจะมีทัศนคติเชิงบวกอย่างมาก คือ ระดับทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ด้วยค่าเฉลี่ย 4.76 และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีระดับตำแหน่ง 6-7 มีทัศนคติเห็นด้วย ด้วยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.13

2) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัด
กระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

(1) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามเพศ พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่หน่วยงานใน
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(2) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามอายุ พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่หน่วยงานใน
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(3) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามสถานภาพการสมรส พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(4) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามระดับการศึกษา พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(5) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามวุฒิการศึกษาสาขาวิชา พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(6) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามระดับตำแหน่ง พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05
เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ ในด้านข่าวสารข้อมูล ด้านการพัฒนาการดำเนินการ และด้านปัจจัยที่ทำ
ให้การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จใช้วิธีทดสอบค่าเฉลี่ยของวิธี least significant difference
(LSD) เนื่องจากค่า Levene Statistic ไม่มีนัยสำคัญ(ความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน) พぶว่า
แตกต่างกัน

(7) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามตำแหน่งงาน พぶว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(8) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำแนกตามระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรม พบว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทัศนคติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5.4 ผลที่ได้รับจากการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

การศึกษาผลที่องค์กรและเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจะ ได้รับจากการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ พบว่า

1) ผลด้านบวก

(1) การดำเนินการจะทำให้ดีขึ้นพลังงานขององค์กรลดลง ได้และยังสามารถนำ ผลการประการประ恢ดต์ที่ออกแบบเป็นรูปตัวเงินที่ได้รับกลับคืนมา ไปสนับสนุนกิจกรรมอื่นๆที่เกิด ประโยชน์ต่อบุคลากรและองค์กร ได้

(2) การดำเนินการกิจกรรมการประ恢ดต์พลังงานในองค์กร สามารถสร้าง มาตรฐานการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ ได้อย่างเป็นระบบ นำมาประยุกต์ใช้ในการจัด การพลังงานได้อย่างถูกต้อง

(3) ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการ ประ恢ดต์พลังงาน สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติของนโยบายได้ง่าย

(4) ช่วยเป็นส่วนหนึ่งในการรองรับการลดภาระโลกร้อน

(5) ใช้ทรัพยากรขององค์กรให้เกิดความคุ้มค่า

(6) กิจกรรมการประ恢ดต์พลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึก ที่ดีในการประ恢ดต์พลังงานของส่วนรวม

(7) กิจกรรมการประ恢ดต์พลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดการ ทำงานเป็นทีม

2) ผลด้านลบ

(1) เจ้าหน้าที่ได้รับผลกระทบในความไม่สะดวกสบายในการทำงาน เมื่อมีกิจกรรมการประ恢ดต์พลังงาน

(2) ทำให้เจ้าหน้าที่มีข้อขัดแย้งในการทำงานน้อยลง เมื่อมีการดำเนินการ จัดการพลังงานอย่างไม่ถูกต้องและรอบคอบ

(3) เสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบการใช้พลังงาน การฝึกอบรม การสัมมนา คุยงาน สืบเปลี่ยนงบประมาณ

1.5.5 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้การจัดการพลังงานกับ ผลกระทบที่ได้รับ จากการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ

ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของการจัดการพลังงานทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและจำเป็น ด้านการพัฒนาการดำเนินการ และ ด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ มีเพียงด้านการพัฒนาการดำเนินการและด้านการดำเนินการ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของ ภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัจจัยด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและ จำเป็นและด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลกระทบที่ได้รับจากการ ดำเนินการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ สามารถอภิปราย ผลได้ดังนี้

การศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ในภาพรวม พบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีทัศนคติต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ อยู่ในระดับ “เห็นด้วย” โดยมีทัศนคติด้านปัจจัยด้านความสำคัญ และจำเป็น ของการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ มาเป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะปัจจัยที่ เห็นว่าองค์กรที่มีการจัดการพลังงานจะทำให้ช่วยลดจำนวนหน่วยการใช้พลังงานขององค์การลงได้ และเห็นด้วย กับด้านการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ด้านปัจจัยที่ทำให้การ ดำเนินการ จัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประสบผลสำเร็จ ด้านผลกระทบที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของ ภาครัฐด้านการพัฒนาการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐ และด้านข่าวสารข้อมูล การดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ มาเป็นลำดับสุดท้าย เมื่อจากการ ดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ยังพบว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับไม่แน่ใจใน ข้อมูล ข่าวสารจากองค์กรเกี่ยวกับ การจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐมีเพียงพอแล้วหรือไม่ และ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการ ดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ คือ ระดับตำแหน่ง

ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา สาขาวิชาการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่มีอิทธิพลต่อ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม สำหรับผลที่องค์กรและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับ คือ การดำเนินการจะทำให้ต้นทุนพลังงานของ องค์กรลดลง ได้และยังสามารถนำผลการประการประหยดที่ออกมาระบุปัจจุบันที่ได้รับกลับคืนมา ไปสนับสนุนกิจกรรมอื่นๆที่เกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมและองค์กรได้

การดำเนินการกิจกรรมการประชัดพลังงานในองค์กร สามารถสร้างมาตรฐานการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐได้อย่างเป็นระบบ นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการพลังงานได้อย่างถูกต้อง การช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการประชัดพลังงาน สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติของนโยบายได้ง่าย ช่วยเป็นส่วนหนึ่งในการรณรงค์การลดภาวะโลกร้อน การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้เกิดความคุ้มค่า กิจกรรมการประชัดพลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการประชัดพลังงานของส่วนรวมและกิจกรรมการประชัด พลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดการทำงานเป็นทีม ส่วนผลกระทบที่ได้รับ คือ เจ้าหน้าที่ได้รับผลกระทบในความไม่สะทogene ในการทำงานเมื่อมีกิจกรรมการประชัดพลังงาน ทำให้เจ้าหน้าที่มีขวัญและกำลังใจในการทำงานน้อยลง เมื่อมีการดำเนินการจัดการพลังงานอย่างไม่ถูกต้องและรอบคอบ และเลี่ยงค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบการใช้พลังงาน การฝึกอบรม การสัมมนา ดูงาน ล้วนเปลี่ยงงบประมาณ

ผลที่ได้จากการศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง อุตสาหกรรมต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ข้างต้นเปรียบเทียบ ดังนี้

2.1 เพศต่างกัน มีทัศนคติต่อต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน สองกลุ่มกับศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้และ ความตระหนักรถยาน กับการอนุรักษ์พลังงาน ไฟฟ้าของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ของ ประทีป คงแวง (2548) เพื่อศึกษาความรู้และความตระหนักรถยาน กับการอนุรักษ์พลังงาน ไฟฟ้าของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในด้านการเลือกใช้ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า พนวจ ปัจจัยด้านเพศ ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการตระหนักรถยาน การอนุรักษ์พลังงาน ทัศนคติส่วนใหญ่องค์กร ตัวอย่างมีการแสดงออกซึ่งทัศนคติไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุต่างกัน มีทัศนคติต่อต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน สองกลุ่มกับศึกษาวิจัยการกระจายอำนาจการบริหาร โครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐ ของประมวล จันทร์พงษ์(2546) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการกระจายอำนาจการบริหาร โครงการอนุรักษ์พลังงาน ในอาคารภาครัฐ โดยศึกษาความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 1 คนต่ออาคาร กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 255 คน ได้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการในสำนักงานทั่วไป 40 คน โรงพยาบาล 116 คน

และสถานศึกษา 99 คน พบว่า ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารโครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐของผู้เข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับปานกลางไปค่อนข้างสูง ปัจจัยด้านอายุ เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็น คือ ทัศนคติส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงออกซึ่งทัศนคติไม่แตกต่างกัน

2.3 สถานภาพการสมรส มีทัศนคติต่อต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานสอดคล้องกับ ศึกษาวิจัยร่อง ศึกษาการอนุรักษ์พลังงานของข้าราชการมหาวิทยาลัย ศринครินทร์วิโรฒ ของสมบัติ พรหมสวารรค์(2546)ที่พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพต่างกัน มีเขตติของข้าราชการต่อมาตราการและนโยบายการอนุรักษ์พลังงานของมหาวิทยาลัยไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงออกซึ่งทัศนคติไม่แตกต่างกัน

2.4 ระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน สอดคล้องกับ ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการประชุมพลังงานไฟฟ้าของพนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ของชัยพันธ์ เสนอสันต์(2547)เพื่อศึกษาระดับความรู้ ระดับการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของพนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยมากน้อยเพียงใด และนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการวางแผน การปฏิบัติงานและการประเมินผล การประชุมพลังงานไฟฟ้าขององค์กร พบว่า พนักงานที่มีปัจจัยด้านระดับการศึกษาต่างกันมี ส่วนร่วมในการประชุมพลังงานไฟฟ้าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 สาขาวิชาศึกษา มีทัศนคติต่อต่อการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.6 ระดับตำแหน่ง มีทัศนคติต่อต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี least significant difference (LSD) แล้วพบว่า ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อ ข่าวสาร ข้อมูล ระดับตำแหน่ง 1 – 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ ระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปโดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 1-3

ระดับตำแหน่ง 4 – 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ ระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป โดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 4 – 5 และระดับตำแหน่ง 6- 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป โดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 6- 7 เช่นกัน ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อด้านการพัฒนาการดำเนินการ พ布ว่า ระดับตำแหน่ง 1 – 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 6- 7 โดยระดับตำแหน่ง 1 – 3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 6- 7 ระดับตำแหน่ง 6- 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป โดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงกว่า ระดับตำแหน่ง 6- 7 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐที่มีต่อด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ พบว่า ระดับตำแหน่ง 1 – 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป โดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 1 – 3 ระดับตำแหน่ง 4 – 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป โดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 4 – 5 และระดับตำแหน่ง 6- 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไป โดยระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงว่า ระดับตำแหน่ง 6- 7 เช่นกัน ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในภาพรวม ผู้มีระดับตำแหน่ง 8 ขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นทัศนคติเชิงบวกอย่างมากสูงกว่า ข้าราชการผู้มีระดับตำแหน่ง 1 – 3 4 – 5 6- 7 เนื่องจากเป็นข้าราชการซึ่งมีประสบการณ์และทำงานในองค์กรนานาและอยู่ในระดับบริหาร เป็นทั้งผู้อำนวยการส่วน ผู้อำนวยการสำนักและถึงระดับอธิบดีและสูงขึ้นไป จึงเป็นกลุ่มผู้นำที่มี ทัศนคติและพฤติกรรม ต่อการดำเนินกิจกรรมการประหยัดพลังงานในองค์กร ลดคลื่งกับ งานวิจัยเรื่อง "ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์ พลังงานที่มีผลในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรมพัฒนา พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน" ของ เบญญา รัตตะรังสี(2547)เพื่อการศึกษาทัศนคติที่มี ต่อพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ที่มีผลในการ ปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน และศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อ พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงาน

ทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ที่มีผลในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน พ布ว่าทศนคติของผู้บริหารในองค์การของตนมีพฤติกรรมผู้นำ ที่มีผลในการปฏิบัติงานด้าน การอนุรักษ์พลังงานอยู่ในระดับปานกลาง และผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับผล ในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งมี ความสัมพันธ์กับทางบวกในระดับสูงและอยู่ในทางเดียวกัน นั้นคือ ระดับตำแหน่งในหน่วยงาน ราชการที่มีระดับสูง จนถึงระดับผู้บริหาร จะมีทศนคติในเรื่องของการจัดการพลังงานที่สูงขึ้น เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีประสบการณ์ในงานทำงานมาก ทำให้การมองเห็นประโยชน์ที่ได้ได้รับ จากการรวมของการจัดการพลังงานในอาคารที่สูงขึ้น

2.7 ตำแหน่งงาน มีทศนคติต่อต่อการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน สอดคล้องกับ ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าในชีวิตประจำวันของพนักงานในองค์กรเอกชน ของจันทร์สม์ แสงทอง(2539) พ布ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านระดับการปฏิบัติงาน นั้นคือ ทศนคติของพนักงานในองค์กรเอกชน มีการแสดงออกซึ่งทศนคติหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน

2.8 ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีทศนคติต่อต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน สอดคล้องด้วยเห็นเดียวกันกับ ศึกษาวิจัยการกระจายอำนาจการบริหาร โครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐ ของประมวล จันทร์พงษ์(2546)เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการกระจายอำนาจการบริหาร โครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารภาครัฐ โดยศึกษาความคิดเห็น ผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 1 คนต่ออาคาร กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 255 คน ได้แก่ ผู้เข้าร่วมโครงการในสำนักงานทั่วไป 40 คน โรงพยาบาล 116 คน และสถานศึกษา 99 คน พ布ว่า ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหาร โครงการอนุรักษ์ พลังงานในอาคารภาครัฐของผู้เข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับปานกลาง ไปค่อนข้างสูง ปัจจัยด้าน อาชญากรรม เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็น คือ ทศนคติส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงออกซึ่งทศนคติไม่แตกต่างกัน

2.9 จากการศึกษาปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ ปัจจัยที่ทำให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีระดับทักษะคิดเห็นด้วยสูงสุด คือ ความร่วมมือ การมีส่วนร่วมและการเสียสละของเจ้าหน้าที่ คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จ และนโยบายที่ชัดเจนและความเอาใจใส่ของผู้บริหาร คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จ ตลอดถึงกับ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสำคัญในการดำเนินโครงการอนุรักษ์พลังงาน กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าบริษัทอุตสาหกรรมปีโตรเคมีกัลไทย จำกัด(มหาชน) ของ ไชยพร พลอยภักดี(2546) ได้ศึกษาปัจจัยสำคัญในการดำเนินโครงการอนุรักษ์พลังงาน ภายในโรงงานไฟฟ้าบริษัทอุตสาหกรรมปีโตรเคมีกัลไทย จำกัด(มหาชน) ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยแรกในส่วนของการได้รับการสนับสนุนและความมุ่งมั่นในการดำเนินงานจากฝ่ายบริหารจะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินโครงการอนุรักษ์พลังงานในโรงงาน

2.10 จากการศึกษาผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ คือ การดำเนินการจัดการพลังงานทำให้องค์กรสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่าย พลังงานลดลง และการจัดการพลังงานจะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึกรักในการประหยัดพลังงาน มีทักษะคิดอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุด ซึ่งจากการอบรมแนวคิดการศึกษาวิจัย ได้นำผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานการใช้พลังงานไฟฟ้าและน้ำมันปีงบประมาณ 2548-2549 มาพิจารณาร่วมกับ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ พบว่า มีความสอดคล้องกันในการที่องค์กรสามารถการลดต้นทุนพลังงานขององค์กร

2.11 การศึกษาข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ การดำเนินการจะทำให้ต้นทุนพลังงานขององค์กรลดลง ได้และยังสามารถนำผลการประการประหยัดที่ออกมานำเป็นรูปด้วยเงินที่ได้รับกลับคืนมาไปสนับสนุนกิจกรรมอื่นๆที่เกิดประโยชน์ต่อ บุคลากรและองค์กร ได้ ซึ่งจากการอบรมแนวคิดการศึกษาวิจัยได้นำผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานการใช้พลังงานไฟฟ้าและน้ำมันปีงบประมาณ 2548-2550 มาพิจารณาร่วมกับ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ พบว่า มีความสอดคล้องกันในการที่องค์กรสามารถการลดต้นทุนพลังงานขององค์กร

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 เกี่ยวกับข่าวสารข้อมูลการดำเนินการ การจัดการพัฒนาในอาคารของภาครัฐ

จากผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานควร จะให้ความการให้ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการประดับพัฒนาในเรื่องของความรู้ ความเข้าใจการมุ่งเน้นที่จะให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรรับทราบโดยน่ายบถูบติ อย่างทั่วถึงจริงๆ โดยการจัดทำสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น การเผยแพร่ทาง Internet การเผยแพร่ในรูปแบบแผ่นพับ ใบวัชวร์ การเผยแพร่ทาง Internet การจัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่และผู้บริหารทุกระดับชั้นอย่างพร้อมเพรียง ทั้งส่วนราชการในภูมิภาคและส่วนราชการในท้องถิ่นของจังหวัดต่างๆด้วย

3.1.2 เกี่ยวกับความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพัฒนาในอาคารของภาครัฐ

จากผลการศึกษาพบว่า ฝ่ายบริหารจะต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนในจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พัฒนาภายในองค์กรให้เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องกิจกรรมการประดับพัฒนาจะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดการทำงานเป็นทีม ทำให้เกิดเอกภาพ ในการใช้และประดับพัฒนา ในทิศทางเดียวกัน จะทำให้เจ้าหน้าที่ตระหนักเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการดำเนินการ การจัดการพัฒนาในองค์กรในท่ามกลางกระแสโลกของการสนับสนุน การป้องกันการเกิดสภาวะโลกร้อนและควรพยายามชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่เจ้าหน้าที่และองค์กรจะได้รับ เมื่อมีการดำเนินการจัดการพัฒนา กับเจ้าหน้าที่ที่ยังมีทัศนคติที่เห็นด้วย แต่ไม่ยอมรับ ที่จะปฏิบัติ

3.1.3 เกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินการการจัดการพัฒนาในอาคารของภาครัฐ

จากผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุดสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงของการจัดการพัฒนาในองค์กร ยังไม่เพียงพอ หรือไม่ต่อเนื่องทำให้การดำเนินกิจกรรมยังไม่มีประสิทธิภาพที่ดีและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานจะต้องมีการพัฒนาขั้นตอนการดำเนินการต่างๆให้มีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติได้ง่าย ได้แก่ การจัดคู่มือการปฏิบัติงานหรือคู่มือการประดับพัฒนาเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมสมการพัฒนาจนนำมาสู่ระบบอัตโนมัติในการทำงาน เพื่อลดการใช้กลไกในการควบคุมการลดพัฒนาให้เกิดความเกย吉นกับระบบ ได้เร็วขึ้น

3.1.4 เกี่ยวกับการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

จากผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานสร้างแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานและมีขั้นตอนการดำเนินงานที่เข้าใจและปฏิบัติได้ง่าย ในรูปของเอกสาร ข้อกำหนดหรือคู่มือการปฏิบัติงาน มีคุณทำางานเพื่อเป็นผู้กระตุนและให้คำแนะนำที่ดีในการปฏิบัติ ตลอดจนต้องมีนโยบายที่มีความชัดเจน มีการแบ่งโครงสร้างหน้าที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายใต้แผนการดำเนินงานระยะสั้น กลางและระยะยาว และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

3.1.5 เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ

จากผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานต้องสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมเพื่อให้ทุกคนนี้เกิดความร่วมมือในกิจกรรม เช่น การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานภายในองค์กร 5 ส การแข่งขันการประหยัดพลังงานในระดับหน่วยงาน การกำหนดนโยบายพลังงานที่เป็นแผนแม่บทหลักของการดำเนินการในหน่วยงานทุกคนต้องปฏิบัติร่วมกัน การใช้ระบบการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมประหยัดพลังงานในองค์กรหรืออาจต้องมีที่ปรึกษาภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญมาเป็นผู้ประเมินให้ เพื่อที่ผู้บริหารสามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการในปัจจุบัน

3.1.6 เกี่ยวกับผลกระทบที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

จากผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการจัดการพลังงานทำให่องค์กรสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายการประหยัดพลังงาน การจัดการพลังงานจะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึกรัก ที่ดี และจะทำให้มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์เพื่อการประหยัดพลังงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีที่องค์กรสามารถถอนนโยบายและการดำเนินกิจกรรมด้านพลังงานต่างๆ ได้ง่าย และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารภาครัฐได้ไม่ยาก เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวโดยรวมแล้วมีได้ส่งผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่มากเพียงใดนัก มีเพียงแต่ เจ้าหน้าที่ได้รับผลกระทบในความไม่สะดวกสบายในการทำงาน เมื่อมีกิจกรรมการประหยัดพลังงาน หน่วยงานก็ต้องมีการเตรียมการและแจ้งแผนงานการดำเนินการให้กับเจ้าหน้าที่ในองค์กรไว้ล่วงหน้า การทำให้เจ้าหน้าที่มีข้อมูลและกำลังใจในการทำงานน้อยลง เมื่อมีการดำเนินการจัดการพลังงานอย่างไม่ถูกต้อง หน่วยงานคงต้องมีการอบรม สรุมน้ำให้ความรู้หรือการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อหาความรู้และวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ได้อย่างถูกต้อง

3.1.7 จากการทำวิจัย

- 1) ผู้บริหารทุกระดับต้องให้ความสำคัญและจำเป็นในการประยัดค พลังงาน โดยการสนับสนุนการดำเนินการ ได้แก่ การลงมาปฏิบัติร่วมกับเจ้าหน้าที่ การเอาใจใส่อย่างจริงจัง การกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินการจัดการพลังงานที่ชัดเจนไม่โอน อ่อนไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนงบประมาณ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการอบรม สัมมนาและศึกษาดูงาน
- 2) พัฒนาทักษะคติ ค่านิยม และจิตสำนึกการประยัดค พลังงานให้เกิดขึ้นใน ตัวบุคคลให้มากที่สุด ทำให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรให้เข้าใจว่าการประยัดค พลังงานในองค์กรเป็นการ ประยัดค พลังงานของตัวเองด้วย จนเกิดวัฒนธรรมที่ดีขึ้นในองค์กร
- 3) ควรมีการจัดทำ ข้อกำหนด หรือคู่มือการปฏิบัติงานของการจัด การพลังงานขององค์กรให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติได้ง่ายและถูกต้อง จะช่วยทำให้เกิดเอกสารการดำเนินการจัดการพลังงาน ในด้านการใช้และประยัดค พลังงานเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน
- 4) การสร้างความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมการ และการพัฒนา ปรับปรุงจัดการพลังงานในองค์กรให้เกิดขึ้นในปีต่อๆไป ทั้งการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความรู้ เทคนิคและวิธีการประยัดค พลังงานในรูปแบบต่างๆ ผลการประยัดค พลังงานของการดำเนินการ ที่ผ่านมาเพื่อกระตุ้นสร้างการรับรู้ผลการการดำเนินกิจกรรม เจ้าหน้าที่มีกำลังใจในการทำกิจกรรม การจัดการพลังงานอย่างต่อเนื่องและมุ่งมั่น

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยนี้พบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นของการดำเนินการจัด การพลังงานในอาคารภาครัฐ เช่น แต่ละครั้งเมื่อมีการทำกิจกรรมการจัดการพลังงานนั้น จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อเจ้าหน้าที่ในความไม่สะดวกสบายในการทำงาน เช่นในเรื่องของ การปิดเครื่องปรับอากาศตอนเที่ยงวันเนื่องจากบางครั้งยังต้องมีการจัดประชุม หรือในเรื่องงาน อยู่ทำเกิดปัญหาระบบการหายใจหรือรู้สึกอึดอัดสภาวะอากาศ ณ ขณะนั้น การเกิดปัญหาในเรื่อง ขวัญและกำลังใจในการทำงานน้อยลง เมื่อมีการดำเนินการจัดการพลังงานอย่างไม่ถูกต้องและ

รอบคอบ เนื่องจากการไม่มีระบบหรือคู่มือการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานการปฏิบัติเดียวกัน อีกทั้ง การดำเนินกิจกรรมการจัดการพัฒนาบัณฑิตองมีเรื่องการเสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบการใช้ พัฒนา การฝึกอบรมการสัมมนา ดูงาน สืบเปลี่ยนงบประมาณ เป็นต้น ดังนั้น การขัดปัญหา และอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นหลังจากการดำเนินกิจกรรมการจัดการพัฒนาในหน่วยงานราชการอยู่ ในระดับที่มีตัวอย่างของการดำเนินการที่ประสบผลสำเร็จแล้ว (Best Cases) จะต้องมีการวิเคราะห์ และประเมินความสำเร็จให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าหากมีการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการ การจัด การพัฒนา ในอาคารของภาครัฐอื่นๆ รัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชนต่างๆ ผู้ศึกษาสามารถศึกษา ในประเด็นดังต่อไปนี้เพิ่มเติมได้อีก ดังนี้

3.2.1 ควรศึกษาในการประเมินผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมการจัด การพัฒนา โดยกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator :KPI) ในด้านต่างๆ อาทิเช่น ด้านปัจจัยข้อมูล ความสำคัญและจำเป็น ด้านผลที่เจ้าหน้าที่จะได้รับจากการดำเนิน การ ด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพัฒนาประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3.2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินกิจกรรมการจัดการพัฒนา (Benchmark) เปรียบเทียบกับการดำเนินการขององค์กรอื่นๆ ว่าวิธีการขององค์กรใดมีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติมากกว่ากัน ถือว่าเป็นการต่อยอดการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นๆสามารถนำผล การศึกษาเปรียบเทียบมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2546) “แนวทางใหม่ในการบริหารจัดการพลังงานในภาคอุตสาหกรรม” กรุงเทพมหานคร นานาสิ่งพิมพ์ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (2545) “การจัดระบบการจัดการพลังงาน” กรุงเทพมหานคร อุดมศึกษา ศราวุณี ศรีเนาวรัตน์ (2549) “รายงานการศึกษา Small Group Activity สำหรับการจัดการพลังงาน” กรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม บูรณะศักดิ์ มาดหมาย (2546) ” การบริหารการจัดการพลังงาน(Energy Management) แนวทางการคืนทุนให้ธุรกิจ SMEs ” *For Quality* 9, 62 (ธันวาคม) : 110-112 _____ , (2546) ”จิตสำนึกด้านการอนุรักษ์พลังงาน(Awareness Activity)ทัศนคติเพื่อความสำเร็จด้านการอนุรักษ์พลังงาน ” *Industrial Technology Review* 10, 116 (พฤษภาคม) : 158-161 _____ , (2546) ”การจัดการพลังงานแบบสมมูลรับ SMEs ” *Industrial Technology Review* 10, 115 (ตุลาคม) : 177-180 _____ , (2546) ”โครงการว่าไม่สำคัญ!นโยบายพลังงาน (Energy Policy) ภายใต้การพัฒนาพลังงานขององค์กร ” *Industrial Technology Review* 10, 114 (กันยายน) : 158-161 _____ , (2546) ”สำเร็จหรือล้มเหลว โครงการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม ” *Industrial Technology Review* 9, 110 (มิถุนายน) : 199-201 _____ , (2547) ”แนวทางการฝึกอบรมด้านพลังงาน ” *Industrial Technology Review* 10, 124 (พฤษภาคม) : 168-176 _____ , (2546) ”ผู้จัดการด้านพลังงาน(Energy Manager) แนวทางการคืนทุนให้ธุรกิจ SMEs ” *Industrial Technology Review* 9, 106 (กุมภาพันธ์) : 167-169 วัชระ มั่งวิทิตกุล (2546) ”ผลิกความเสี่ยงให้เป็นโอกาสในการจัดการพลังงาน ” *Industrial Technology Review* 9, 107 (มีนาคม) : 185-187 _____ , (2546) ”แผนการจัดการพลังงานแบบ SMART ” *Industrial Technology Review* 9, 109 (พฤษภาคม) : 205-206

- ณัฐนท์ ทีสี (2548) "การศึกษาปัญหาและความต้องการของโครงการอนุรักษ์พลังงานจากวิสาหกิจ SMEs ที่เคยเข้าร่วมโครงการกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคโนโลยีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ประมวล จันทร์พงษ์ (2546) "การกระจายอำนาจการบริหาร โครงการอนุรักษ์พลังงานในอาคารของรัฐ" วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาวิชา รัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ประทีป ด้วงเว่อ (2548) "การศึกษาความรู้และความตระหนักรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- เบญญา รัตตะรังสี (2547) "ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำ ของผู้บริหารกรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงานที่มีผลในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์พลังงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน" ปัญหาพิเศษทางการบริหาร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ประดิษฐ์ นิจไตรรัตน์ (2544) "การศึกษาเบรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการ และเจตคติของครูต่อการอนุรักษ์ พลังงานและสิ่งแวดล้อม ระหว่างโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ กับโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- อำนาจ ผ่องใส (2546) "การมีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ชัยพันธ์ เสนอสันต์ (2547) "การมีส่วนร่วมในการประยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานองค์กร สื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

- ประธาน มาลาภุ ณ อุษยา และคณะ (2527) "รูปแบบการพัฒนาทัศนคติต่อการประยัดพลังงาน"
 การศึกษาวิจัย กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สมพร พิมลรัตน์ (2546) "แรงจูงใจในการประยัดพลังงานไฟฟ้าของครัวเรือนในจังหวัดพระยา"
 การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนุழຍ์กับ
 สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 สมบัติ พรหมสารรัตน์ (2546) "การอนุรักษ์พลังงานของข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ"
 วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 ไชยพร พลอยภักดี (2546) "ปัจจัยสำคัญในการดำเนินโครงการอนุรักษ์พลังงาน กรณีศึกษา^๑
 โรงไฟฟ้านริษยาอุตสาหกรรมปีโตรเคมีกัลไทย จำกัด" การศึกษาค้นคว้าอิสระ
 ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ สำนักบัณฑิตศึกษา
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ฐิตารีย์ ถมยา (2546) "ความพึงพอใจในการปฏิบัติตามมาตรการการประยัดพลังงานไฟฟ้า
 ในภาครัฐของบุคลากรในสถานศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีลำปาง"
 การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนุழຍ์
 กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 คมคำน ภู่ศด (2545) "บทบาท หน้าที่ ความรู้ ทักษะและเจตคติของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน
 ตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535" วิทยานิพนธ์ปริญญา
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาไฟฟ้า บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
 โนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 นพรณพ คงสมุทร (2549) "ปัจจัยที่มีผลต่อการประยัดพลังงานไฟฟ้าในโรงงานอุตสาหกรรม
 โดยการเปลี่ยนวัสดุคงทนลังค้าไปร่วงแสง เบทจังหวัดชลบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
 อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาโยธา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
 โนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 จันทร์ส้ม แสงทอง (2539) "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าในชีวิตประจำวัน
 ของพนักงานในองค์กรเอกชน" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
 ชุลดา ใช้หาดเจริญ(2536) "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประยัดไฟฟ้าในครัวเรือน
 ของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547) "ประมวลสาระชุดวิชาพินช์" หน่วยที่ 1-15
 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาการจัดการ
 รัฐวิจัย คุณธีกริกไกร(2550). "การจัดระบบการจัดการพลังงาน".สถาบันจัดการและอนุรักษ์พลังงาน
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สืบค้นวันที่ 4 กันยายน 2550 จาก http://202.44.14.44/mte_learning/Mte411_Organization/project-www/b010.html
- กรมพัฒนาทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน.(2547) "ระบบการจัดการพลังงาน:ข้อกำหนด"
 (เอกสารร่าง)
- กรมพัฒนาทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน.(2547) "ข้อแนะนำในการตรวจประเมินระบบการจัด
 การพลังงาน " (เอกสารร่าง)
- กรมพัฒนาทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน.(2551) "พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
 2535 " (เอกสาร)
- Rosenberg ,M.J. , Hovland C.I. (1960) *Attitude organization and change: An analysis of consistency*. London: Yale University Press.
- Munn,Norman L.(1971). *The Evolution of the Human Mind*. New York: Houghton-Muflin.
- Zimbardo, Philip; Ebbesen, Ebbe B.(1970). *Influencing Attitudes and Changing Behavior: A Basic Introduction to Relevant Methodology, Theory, and Applications. Revised Edition*. Massachusetts :Addison-Wesley Publishing.
- Krech D., Crutchfield R.S. (1948) *Theory and Problems of Social Psychology*. New York:
 McGraw-Hill Book.
- McGuire and Millman (1965). *Personality and attitude change: An information-processing theory*.Academic Press. Vol. 14.
- Kendler, Tracy S. and Kendler, Howard H. (1963) " Advances in Child Development and
 Behavior ".Academic Press. Vol. 14.
- Johnson, David W. and Johnson, Roger T. (1974) " Instructional Goal Structure: Cooperative,
 Competitive, or Individualistic ". *Review of Educational Research*, Vol. 44, No. 2
 (Spring, 1974),:213-240.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัยเรื่อง
ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงาน
ในอาคารของภาครัฐ

**The Attitude of Officers in Ministry of Industry Toward the Energy Management Implementation in
Government Buildings**

ส่วนที่ 1 : คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย ในการจัดทำเป็นวิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารธุรกิจ โดยทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติของ เจ้าหน้าที่หน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ การศึกษารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ได้แก่

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความสำคัญและความจำเป็น ตลอดจนผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการ จัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการพลังงานที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบ ที่ได้รับจากการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมและสอดคล้องของ การจัดการพลังงานสามารถนำมากำหนดเป็นแผนงานการดำเนินการการจัดการพลังงาน ในอาคารของภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 : เนื้อหาแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามประกอบด้วย 8 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ระดับทัศนคติด้านข่าวสารข้อมูลการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ส่วนที่ 3 ระดับทัศนคติด้านความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงาน

ในอาคารของภาครัฐ

ส่วนที่ 4 ระดับทัศนคติด้านการพัฒนาการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 5 ระดับทัศนคติด้านการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐของ

เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 6 ระดับทัศนคติด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 7 ระดับทัศนคติด้านผลกระทบที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมและเจ้าหน้า

ที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานใน

อาคารของภาครัฐ

ส่วนที่ 8 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

2. ในการตอบแบบสอบถาม โปรดตอบตามสภาพความเป็นจริง ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริงที่สุด

เท่านั้น จึงจะทำให้การศึกษานี้มีผลสรุปที่เที่ยงตรงอย่างแท้จริง

3. กรุณารอสักครู่

4. ในการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบใดๆต่อการปฏิบัติงานของท่าน

ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นร不甘ะศักดิ์ มาดหมาย

ผู้ทำการศึกษา

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระราม 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 02-2024527 โทรสาร 02-354-0830

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ให้ตามตรงสถานภาพที่เป็นจริงของท่าน
ตัวเลือกที่มีช่องว่างไว้ให้ ขอให้ท่านกรอกข้อมูลตามความเป็นจริงด้วย

1. เพศ

- 1. ชาย
- 2. หญิง

2. อายุ

- 1. ต่ำกว่า 25 ปี
- 2. 25 ไม่เกิน 35 ปี
- 3. 35 ไม่เกิน 50 ปี
- 4. 50 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

- 1. โสด
- 2. สมรส
- 3. หม้าย
- 4. หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

- 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2. ปริญญาตรี
- 3. สูงกว่าปริญญาตรี

5. สาขาวิชาการศึกษา

- 1. บริหารธุรกิจ
- 2. เศรษฐศาสตร์
- 3. รัฐศาสตร์
- 4. วิทยาศาสตร์
- 5. วิศวกรรมศาสตร์
- 6. อื่นๆ (ระบุ).....

6. ระดับตำแหน่ง

- 1. ระดับ 1 - 3
- 2. ระดับ 4 - 5
- 3. ระดับ 6 - 7
- 4. ระดับ 8 ขึ้นไป

7. ตำแหน่งงานที่ทำงานปัจจุบัน

- 1. นักวิชาการ
- 2. วิศวกร
- 3. นักวิทยาศาสตร์
- 4. เจ้าหน้าที่เทคนิค
- 5. อื่นๆ.....

8. ระยะเวลาที่รับราชการในหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุดสาหกรรม

- 1. ต่ำกว่า 10 ปี
- 2. 11 - 20 ปี
- 3. 21 – 30 ปี
- 4. 30 ปี ขึ้นไป

คำชี้แจง ส่วนที่ 2 - ส่วนที่ 7

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าตัวเลือกที่ท่านเห็นว่าตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเพียง 1 ระดับความคิดเห็น

ส่วนที่ 2: ข่าวสารข้อมูลการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

	ด้านข่าวสารข้อมูล	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แนใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
1	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการให้ข้อมูล ข่าวสารการดำเนินการจัดการพลังงานใน อาคารภาครัฐ จะสร้างความเข้าใจแก่ให้ เจ้าหน้าที่ได้					
2	ท่านคิดว่า หน่วยงานของท่านได้ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการพลังงาน ในอาคารภาครัฐ ไว้เป็นที่ทราบด้านแล้ว					
3	ท่านคิดว่า ก่อนการดำเนินการจัด การพลังงานในอาคารภาครัฐ องค์กรควรมี การเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่รับทราบอย่างทั่วถึง					

ด้านข่าวสารข้อมูล		ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
4	ท่านคิดว่า ข้อมูล ข่าวสารจากองค์กร เกี่ยวกับการ จัดการพลังงานในอาคาร ภาครัฐมีเพียงพอแล้ว					
5	ท่านคิดว่าหน่วยงานควรมีการติดป้าย ประกาศนโยบายและการรณรงค์ กิจกรรมการประหยัดพลังงานตาม ชุดต่างๆภายในอาคาร					
6	ท่านคิดว่าหน่วยงานควร มีการแฉลง นโยบายการจัดการพลังงานจากผู้บริหาร เพื่อให้เข้าหน้าที่เข้าใจอย่างทั่วถึง					
7	ท่านคิดว่าการจัดการพลังงานที่ดีต้องมี การประชาสัมพันธ์ และสื่อสารกับ เจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง					

ส่วนที่ 3 : ความสำคัญ และจำเป็นของการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

	ด้านความสำคัญ และจำเป็น	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
8	ท่านคิดว่าองค์กรที่มีการจัดการพลังงาน จะทำให้ช่วยลดจำนวนหน่วยการใช้ พลังงานขององค์การลงได้					
9	ท่านคิดว่าเมื่อมีการจัดการพลังงานเกิดขึ้น จะทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของ องค์กรลดลง					
10	ท่านคิดว่ามีความจำเป็นที่ต้องมีการจัด การพลังงานในองค์กรภาครัฐทำให้ สามารถช่วยลดการพึ่งพาพลังงานจาก ต่างประเทศได้					
11	ท่านคิดว่าการจัดการพลังงาน เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการ ป้องกันการเกิดภัยภาวะโลกร้อนได้					

ส่วนที่ 4 : การพัฒนาการดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

	ด้านการพัฒนาการดำเนินการ	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
12	ท่านคิดว่าก่อนการดำเนินการจัดการพลังงาน ความมีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการพลังงานที่จะนำมาเป็นหลักปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
13	ท่านเห็นด้วยกับการขัดเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการพลังงานเพื่อพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติได้					
14	ท่านคิดว่าความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมการจัดการพลังงาน สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี					
15	ท่านคิดว่าความรู้ความสามารถของท่านที่มีอยู่สามารถนำมาพัฒนาการดำเนินการจัดการพลังงานได้เป็นอย่างดี					
16	ท่านคิดว่าองค์กรจะพัฒนาการจัดการพลังงานได้สำเร็จหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารมีความจริงใจต่อการดำเนินการจัดการพลังงาน					

ส่วนที่ 5 : การดำเนินการการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

	ตัวนการดำเนินการการจัดการพลังงาน	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่เห็นใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
17	ท่านคิดว่าการมีการดำเนินการจัดการพลังงาน จะทำให้เกิดเป็นมาตรฐาน การปฏิบัติและทำให้เจ้าหน้าที่สามารถ ปฏิบัติงานด้านการประหยัดพลังงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
18	ท่านคิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงาน อย่างมีระบบสามารถทำให้ท่านดำเนิน กิจกรรมการประหยัดพลังงานได้อย่างมี เอกภาพทั่วทั้งองค์กร					
19	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ที่ดีควรมีการกำหนดนโยบายการดำเนินงาน ประหยัดพลังงานขององค์กรอย่างชัดเจน					
20	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ที่ดี ต้องมีการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการและมี โครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบและ อำนาจอย่างชัดเจน					
21	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการ พลังงาน ที่มีประสิทธิภาพ ต้องมี การควบคุม ได้แก่ การควบคุมการ ปฏิบัติงาน การควบคุมบันทึก และการจัดทำเป็นระบบเอกสาร					
22	ท่านคิดว่า การตรวจสอบและการปรับปรุง การดำเนินการ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ของ การจัดการพลังงาน					
23	ท่านคิดว่าผู้บริหาร ควรเป็นผู้ที่ต้องทบทวน ผลการดำเนินกิจกรรมการจัด การพลังงาน และสนับสนุนการปรับปรุง แก้ไขในข้อนักพร่องที่เกิดขึ้น					

	ด้านการดำเนินการการจัดการพลังงาน	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แนใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
24	ท่านคิดว่าการดำเนินการจัดการพลังงานที่เด่นจะต้องรองรับและสร้างขิตดำเนินกิจให้กับเจ้าหน้าที่ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง					
25	ท่านคิดว่างบประมาณ เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการ ที่ทำให้การจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ					
26	ท่านมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการจัดการพลังงานได้อย่างดี					

ส่วนที่ 6 : ปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ

	ด้านปัจจัยที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แนใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
27	ท่านคิดว่า นโยบายที่ชัดเจนและความเชื่อใจ ใส่ของผู้บริหาร คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จ					
28	ท่านคิดว่าความร่วมมือ การมีส่วนร่วมและ การเสียสละ ของเจ้าหน้าที่ คือ ปัจจัยสำคัญที่ ทำให้การจัดการพลังงานในองค์กรประสบผลสำเร็จ					
29	ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์และสร้าง จิตสำนึกรอย่างต่อเนื่อง (Public Relations and Awareness) จะทำให้เกิดความเข้าใจ ในการปฏิบัติได้					

	ด้านการดำเนินการการจัดการพลังงาน	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แนใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
30	ท่านคิดว่า กำหนดโครงสร้างหน้าที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจนจะทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จได้					
31	ท่านคิดว่า การซักให้มีระบบข้อมูลด้านพลังงาน (Energy Information System) และวิเคราะห์การใช้พลังงาน (Energy Audit) ขององค์กรทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จได้					
32	ท่านคิดว่า การสร้างข้อกำหนดการใช้พลังงานของอุปกรณ์แต่ละชนิด ทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้อง					
33	ท่านคิดว่า การซักให้มีคุณลักษณะในการปฏิบัติงานและการควบคุมการใช้พลังงาน ทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จได้					
34	ท่านคิดว่า การตรวจสอบ และติดตามเพื่อการปรับปรุงแก้ไขทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ					
35	ท่านคิดว่า ฝ่ายบริหารต้องมีการบททวนปรับปรุง ระบบการจัดการพลังงาน เพื่อพัฒนาการดำเนินการจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพ					
36	ท่านคิดว่า การสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามแผน (Implementing) ที่ตั้งไว้ โดยการมอบสิ่งของ ผลตอบแทน เช่น เกียรติบัตร เงินรางวัล ความดีความชอบทำให้การดำเนินการจัดการพลังงานประสบผลสำเร็จ					

ส่วนที่ 7 : ผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงาน

	ด้านผลกระทบของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่	ระดับทัศนคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
37	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน จะช่วยทำให้เกิดเอกสารพิเศษในการใช้และประยุกต์พลังงานในทิศทางเดียวกัน					
38	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ทำให้เกิดความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ในการประยุกต์พลังงาน					
39	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงานจะทำให้มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์เพื่อการประยุกต์พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
40	ท่านคิดว่า การจัดการพลังงาน จะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่ให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการประยุกต์พลังงาน					
41	ท่านคิดว่า การดำเนินการจัดการพลังงาน ทำให้องค์กรสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายพลังงานลดลง					

ส่วนที่ 8 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐ

1. ผลกระทบที่เจ้าหน้าที่และองค์กรจะได้รับจากการดำเนินการจัดการพลังงานในอาคาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัจยที่ทำให้การจัดการพลังงานในอาคารของภาครัฐประสบผลสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะแนวทางที่จำเป็นในการดำเนินการด้านการจัดการพลังงานในอาคารหน่วยงานราชการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก X

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ผลการตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม

โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น สามารถวัดความตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการศึกษา

1. การทดสอบความน่าเชื่อถือด้วยวิธี Split-Half

Cronbach's Alpha	Part 1	Value	.826		
		N of Items	22(a)		
	Part 2	Value	.934		
		N of Items	21(b)		
Total N of Items			43		
Correlation Between Forms			.831		
Spearman-Brown Coefficient	Equal Length		.908		
	Unequal Length		.908		
Guttman Split-Half Coefficient			.891		
a The items are: ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 1, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 2, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 3, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 4, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 5, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 6, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 7, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 8, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 9, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 10, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 11, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 12, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 13, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 14, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 15, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 16, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 17, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 18, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 19, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 20, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 21, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 22.					
b The items are: ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 22, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 23, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 24, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 25, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 26, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 27, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 28, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 29, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 30, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 31, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 32, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 33, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 34, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 35, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 36, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 37, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 38, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 39, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 40, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 41, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 42, ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 43.					

ผลที่ได้คือ

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคำตอบ 22 ข้อแรก มีค่า 0.826 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก
2. จำนวนข้อคำถามหรือจำนวนตัวแปรมี 22 ตัว คือ ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 1 – 22
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคำตอบ 21 ข้อหลัง มีค่า 0.934 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก
4. จำนวนข้อคำถามหรือจำนวนตัวแปรมี 21 ตัว คือ ตัวเลือกที่เลือกข้อที่ 23 - 43
5. จำนวนข้อคำถามหรือตัวแปรทั้งหมดมี 43
6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลรวมคำ답ในส่วนของคำ답 22 ข้อแรก กับ 21 ข้อหลังมีค่า 0.831 แสดงว่าคำ답ทั้ง ทั้ง 2 ส่วนมีความสัมพันธ์กัน
7. ค่า Spearman-Brown Coefficient กรณีแบ่งคำ답เป็นสองส่วนเท่ากันจะ มีค่า 0.908
8. ค่า Spearman-Brown Coefficient กรณีแบ่งคำ답เป็นสองส่วนไม่เท่ากันจะ มีค่า 0.908
9. ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าความเชื่อถือได้ของทุกคำ답หรือทั้ง 2 ส่วน (Guttman Split-Half Coefficient) มีค่า 0.891

2. ผลที่ได้จากการเลือกที่ Descriptive for ในช่อง ITEM

Item Statistics

	Mean ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	N
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่1	3.73	.691	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่2	3.33	.994	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่3	3.63	.765	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่4	3.57	.971	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่5	3.67	.884	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่6	3.80	.761	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่7	3.60	.814	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่8	3.83	.874	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่9	3.90	.759	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่10	3.80	.664	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่11	3.90	.759	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่12	3.90	.803	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่13	3.90	.845	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่14	3.97	.615	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่15	3.73	.785	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่16	3.93	.691	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่17	4.00	.643	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่18	3.60	.675	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่19	3.93	.691	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่20	4.03	.669	30

ตัวเลือกที่เลือกข้อที่21	3.87	.730	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่22	3.83	.592	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่23	3.83	.648	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่24	3.97	.850	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่25	4.13	.681	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่26	3.87	.819	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่27	3.90	.712	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่28	3.87	.819	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่29	4.00	.788	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่30	4.03	.718	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่31	4.00	.743	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่32	4.10	.712	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่33	4.03	.669	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่34	4.03	.718	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่35	4.13	.776	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่36	3.90	.712	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่37	3.83	.648	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่38	3.83	.699	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่39	3.83	.834	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่40	3.93	.691	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่41	3.93	.640	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่42	3.90	.662	30
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่43	3.90	.845	30

3. การทดสอบความน่าเชื่อถือด้วยวิธี Cronbach's Alpha

3.1 ผลที่ได้จากการเลือก Model : Alpha

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.940	43

ค่า Cronbach's Alpha มีค่าเท่ากับ 0.940 แสดงว่าเครื่องมือวัดมีความน่าเชื่อถือสูง

มาก

3.2 ผลที่ได้จากการเลือกที่ Descriptive for ในช่อง Scale

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
166.43	295.564	17.192	43

- ค่าคะแนนเฉลี่ย 166.43 คะแนน
- ความแปรปรวน 295.564 คะแนน
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.192 คะแนน
- จำนวนทั้งหมด 43 ข้อ และมีผู้ตอบทั้งหมด 43 คน

4. ผลที่ได้จากการเลือกที่ Descriptive for เลือก Scale if item deleted

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.940	43

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่1	162.70	282.562	.539	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่2	163.10	303.334	-.253	.946
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่3	162.80	292.855	.081	.942
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่4	162.87	286.947	.233	.941
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่5	162.77	291.633	.104	.942
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่6	162.63	284.378	.413	.939
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่7	162.83	287.247	.278	.940
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่8	162.60	276.593	.626	.937
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่9	162.53	274.326	.822	.936
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่10	162.63	285.344	.436	.939
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่11	162.53	280.257	.580	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่12	162.53	278.740	.603	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่13	162.53	278.809	.569	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่14	162.47	282.051	.636	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่15	162.70	304.217	-.339	.945
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่16	162.50	281.155	.601	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่17	162.43	285.978	.422	.939
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่18	162.83	281.316	.609	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่19	162.50	276.259	.819	.936
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่20	162.40	277.697	.782	.937
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่21	162.57	280.875	.578	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่22	162.60	289.490	.284	.940
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่23	162.60	284.386	.492	.939

ตัวเลือกที่เลือกข้อที่24	162.47	279.844	.527	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่25	162.30	281.872	.578	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่26	162.57	278.047	.617	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่27	162.53	285.913	.380	.939
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่28	162.57	275.289	.721	.937
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่29	162.43	273.840	.809	.936
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่30	162.40	280.455	.606	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่31	162.43	277.564	.705	.937
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่32	162.33	284.437	.442	.939
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่33	162.40	283.972	.495	.939
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่34	162.40	279.214	.660	.937
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่35	162.30	280.148	.570	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่36	162.53	275.085	.846	.936
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่37	162.60	281.903	.609	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่38	162.60	280.731	.612	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่39	162.60	272.662	.806	.936
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่40	162.50	281.983	.564	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่41	162.50	281.914	.616	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่42	162.53	283.361	.528	.938
ตัวเลือกที่เลือกข้อที่43	162.53	277.706	.609	.938

สรุป

1. ค่า Guttman Split-Half Coefficient มีค่า 0.891 แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีค่าความน่าเชื่อถือมาก
2. ค่า Cronbach's Alpha มีค่า 0.940 แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีค่าความน่าเชื่อถือมาก
3. ควรตัดข้อ 2 กับ 15 ออก เพราะมีค่าอำนาจจำแนกต่ำ และเมื่อตัดคำถ้ามีข้อ 2 กับ 15 ออก ค่าความเที่ยงทั้งฉบับจะเพิ่มขึ้นเป็น 0.946 กับ 0.945 ตามลับซึ่งสูงกว่าเมื่อมีข้อ 2 กับ 15 อยู่ในเครื่องมือวัดต้องกลับไปพิจารณาความชัดเจนของข้อคำถาม การใช้ภาษา การสื่อความหมาย หรือตัดออกก่อนนำไปใช้งานจริง เมื่อแน่ใจว่ายังสามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้แม้ตัดข้อคำถามนั้นออกไป
5. ผลที่ได้จากการเลือกที่ Descriptive for เลือก Scale และ Inter-Item เลือก Correlation

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.940	.944	43

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
166.43	295.564	17.192	43

แสดงว่า Cronbach's Alpha มีค่า 0.940 ซึ่งใกล้ 1 แสดงว่าเครื่องมือวัดดูดนี้มีความน่าเชื่อถือสูง

สรุปการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้หลังจากตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามด้วยเครื่องมือวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย คือ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows Version 13) โดยได้ตัดคำถามข้อที่ 2 ออก 15 ตัดออกก่อนนำไปใช้งานจริง เพราะเห็นว่า ยังสามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้แม้ตัดข้อคำถามนั้นออกไป

ภาคผนวก ค

พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"พลังงานสิ่งปลดปล่อย" หมายความรวมถึง พลังงานที่ได้จากถ่านหิน หินน้ำมัน ทราบน้ำมัน น้ำมันดิบ น้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซธรรมชาติ และนิวเคลียร์ เป็นต้น

"เชื้อเพลิง" หมายความรวมถึง ถ่านหิน หินน้ำมัน ทราบน้ำมัน น้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซ เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงสังเคราะห์ พืชน ไม้ แก๊ส กาแฟ อ้อย ขยะและสิ่งอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"น้ำมันเชื้อเพลิง" หมายความว่า ก๊าซ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันอื่นๆ ที่คล้ายกับน้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้วและผลิตกันที่ปีโตรเลียมอื่น ตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"ก๊าซ" หมายความว่า ก๊าซปีโตรเลียมเหลวที่ใช้เป็นก๊าซหุงต้มหรือก๊าซไฮโดร

การ์บอนไฮดรอเจน ไช่ ไประเป่น ไประปีลิน นอร์มัลบิวเทน ไอโซ-บิวเทน หรือบิวทีลีนส์ อย่างใด อย่างหนึ่งหรืออย่างรวมกันเป็นส่วนใหญ่

"โรงกลั่น" หมายความว่า โรงกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่ผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และหมายความรวมถึง โรงแยกก๊าซและโรงงานอุตสาหกรรมเคมีปีโตรเลียมและสารละลายตัวย

"คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ" หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

"อนุรักษ์พลังงาน" หมายความว่า ผลิตและใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด "ตรวจสอบ" หมายความว่า สำรวจ ตรวจวัด และเก็บข้อมูล "โรงงาน" หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน "เจ้าของโรงงาน" หมายความรวมถึง ผู้รับผิดชอบในการบริหาร โรงงานด้วย "อาคาร" หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร "เจ้าของอาคาร" หมายความรวมถึง บุคคลอื่นซึ่งครอบครองอาคารด้วย "คณะกรรมการกองทุน" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานมอบหมาย "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน มาตรา ๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบาย เป้าหมาย หรือมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี
- (๒) เสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีในการออกพระราชบัญญัติตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๙
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์พลังงานตามมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๗
- (๔) กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนตาม มาตรา ๒๙ (๑)
- (๕) กำหนดชนิดของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๙ (๕)
- (๖) กำหนดอัตราการส่งเงินเข้ากองทุนสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ และ มาตรา ๒๗
- (๗) ให้ความเห็นชอบอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา ๔๓
- (๘) กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการให้การส่งเสริมและช่วยเหลือแก่โรงงาน อาคาร ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง และผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายวัสดุเพื่อใช้ในการอนุรักษ์พลังงานพลังงานตามมาตรา ๔๐
- (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดตาม (๕) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ หนังสือหรือคำสั่งที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าหน้าที่นำส่งในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทະเบียน เมื่อได้ส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน เจ้าหน้าที่ กับออกกฎหมายกระทรวงและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การอนุรักษ์พลังงานในโรงงาน

มาตรา ๗ การอนุรักษ์พลังงานในโรงงานได้แก่การดำเนินการอย่างดีโดยยั่งหน่ายังคงต่อไปนี้

- (๑) การปรับปรุงประสิทธิภาพของการเผาไหม้เชื้อเพลิง
- (๒) การป้องกันการสูญเสียพลังงาน
- (๓) การนำพลังงานที่เหลือจากการใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่
- (๔) การเปลี่ยนไปใช้พลังงานอีกประเภทหนึ่ง
- (๕) การปรับปรุงการใช้ไฟฟ้าด้วยวิธีปรับปรุงตัวประกอบกำลังไฟฟ้า การลดความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุดในช่วงความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของระบบการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าให้เหมาะสมกับภาระและวิธีการอื่น
- (๖) การใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงตลอดจนระบบควบคุมการทำงานและวัสดุที่ช่วยในการอนุรักษ์พลังงาน
- (๗) การอนุรักษ์พลังงานโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๘ การกำหนด โรงงานประเภทใด ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน หรือวิธีการใช้พลังงานอย่างใดให้เป็น โรงงานควบคุม ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัคตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับ เมื่อพื้นที่กำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เจ้าของ โรงงานควบคุมแห่งใดใช้พลังงานต่ำกว่าขนาดหรือปริมาณที่กำหนดในพระราชบัญญัคตามวรรคหนึ่ง และจะใช้ พลังงานในระดับดังกล่าวต่อไปเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหกเดือน เจ้าของ โรงงานควบคุมแห่งนั้นอาจแจ้งรายละเอียดพร้อมด้วยเหตุผล และมีคำขอให้อธิบดีผ่อนผันการที่ต้องปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ตลอดเวลาดังกล่าวได้ ในกรณีที่มีคำขอดังกล่าว ให้อธิบดีพิจารณาผ่อนผัน หรือไม่ผ่อนผันและมีหนังสือแจ้งผลให้เจ้าของ โรงงานควบคุมทราบ โดยเร็ว

มาตรา ๙ เจ้าของ โรงงานควบคุม ต้องอนุรักษ์พลังงานตรวจสอบและวิเคราะห์การใช้พลังงานใน โรงงานของตนให้เป็นไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่รัฐมนตรี ออกโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของ โรงงานควบคุมรายได้เจ็บ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้พลังงานเพื่อตรวจสอบให้การอนุรักษ์พลังงานเป็นไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และให้เจ้าของ โรงงานควบคุม รายงานนั้นปฏิบัติตามภายใต้สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๑ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในมาตรา ๑๐ ให้เจ้าของ โรงงานควบคุมมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีผู้รับผิดชอบด้านพลังงานซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ อย่างน้อยหนึ่งคน ประจำที่ โรงงานควบคุมแต่ละแห่ง

(๒) ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต การใช้พลังงานและการอนุรักษ์พลังงานให้แก่กรมพัฒนาและ ส่งเสริมพลังงาน ตามแบบและระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) จัดให้มีการบันทึกข้อมูลการใช้พลังงาน การติดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มี ผลต่อการใช้พลังงานและการอนุรักษ์พลังงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

(๔) กำหนดเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานของ โรงงานควบคุมและส่งให้แก่กรมพัฒนาและ ส่งเสริมพลังงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) ตรวจสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติตามเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

**กฎกระทรวงตามมาตรานี้ให้รัฐมนตรีออกโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการนโยบายพัฒนาแห่งชาติ**

มาตรา ๑๒ เจ้าของโรงงานควบคุมต้องจัดให้มีผู้รับผิดชอบด้านพัฒนาและแข่งให้อธิบดีทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุมตามมาตรา ๘ ใช้บังคับ ในกรณีที่เป็นโรงงานควบคุมก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาก่อตัวตามมาตรา ๘ ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่เป็นโรงงานควบคุม ในกรณีที่เป็นโรงงานควบคุมในหรือหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาก่อตัวตามมาตรา ๘ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ผู้รับผิดชอบด้านพัฒนาต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบตรีวิชาชีพชั้นสูงและมีประสบการณ์การทำงานในโรงงานอย่างน้อยสามปี โดยมีผลงานด้านการอนุรักษ์พัฒนาตามการรับรองของเจ้าของโรงงานควบคุม
- (๒) เป็นผู้ได้ปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์หรือทางวิทยาศาสตร์ โดยมีผลงานด้านการอนุรักษ์พัฒนาตามการรับรองของเจ้าของโรงงานควบคุม
- (๓) เป็นผู้สำเร็จการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พัฒนาหรือการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์คัดเลือกถึงกันที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพัฒนาจัดขึ้นหรือให้ความเห็นชอบ การรับรองของเจ้าของโรงงานควบคุมตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับผิดชอบด้านพัฒนามีหน้าที่ต้องต่อไปนี้

- (๑) บำรุงรักษาและตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้พัฒนาเป็นระยะๆ
- (๒) ปรับปรุงวิธีการใช้พัฒนาให้เป็นไปตามหลักการอนุรักษ์พัฒนา
- (๓) รับรองข้อมูลที่เจ้าของโรงงานควบคุมส่งให้แก่กรมพัฒนาและส่งเสริมพัฒนาตามมาตรา ๑๑ (๒)

(๔) ควบคุมคุณภาพการบันทึกข้อมูลตามมาตรา ๑๑ (๓) เพื่อให้พนักงานเจ้าที่ตรวจสอบได้และรับรอง ความถูกต้องของการบันทึกดังกล่าว

(๕) ช่วยเจ้าของโรงงานควบคุมในการกำหนดเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พัฒนาของโรงงานควบคุมตามมาตรา ๑๑ (๔)

(๖) รับรองผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๑๑ (๕)

(๗) ช่วยเจ้าของโรงงานควบคุมปฏิบัติตามคำแนะนำของอธิบดีตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๕ เจ้าของโรงพยาบาลควบคุมต้องเก็บรักษาบันทึกข้อมูลตามมาตรา ๑๑ (๓) ไว้ประจำ ณ โรงพยาบาลควบคุมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี เพื่อประโยชน์ในการใช้งานและในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๖ เป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานตามมาตรา ๑๑ (๔) ที่เจ้าของโรงพยาบาลควบคุมต้องส่งให้แก่กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ให้มีรายละเอียดแสดงถึงแผนการดำเนินการของโรงพยาบาลควบคุมที่จะให้การอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลรัฐสู่มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔

ถ้าอธิบดีเห็นว่าเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานดังกล่าวไม่ถูกต้อง ให้อธิบดีมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพื่อให้เจ้าของโรงพยาบาลควบคุมแก้ไขให้ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งติดตามและเร่งรัดให้เจ้าของโรงพยาบาลควบคุมดำเนินการอนุรักษ์ พลังงานเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและแผนการอนุรักษ์พลังงานที่ได้แก้ไขแล้ว

หมวด ๒

การอนุรักษ์พลังงานในอาคาร

มาตรา ๑๗ การอนุรักษ์พลังงานในอาคาร ได้แก่การดำเนินการอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) การลดความร้อนจากแสงอาทิตย์ที่เข้ามาในอาคาร
- (๒) การปรับอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรักษาอุณหภูมิกายในอาคาร ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม
- (๓) การใช้วัสดุก่อสร้างอาคารที่จะช่วยอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนการทดสอบคุณภาพของวัสดุ ก่อสร้างนั้น ๆ
- (๔) การใช้แสงสว่างในอาคารอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๕) การใช้และการติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่ก่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร
- (๖) การใช้ระบบควบคุมการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์
- (๗) การอนุรักษ์พลังงานโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การกำหนดอาคารประเภทใด ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน และวิธีการใช้พลังงานอย่างใดให้เป็นอาคารควบคุมให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ
ให้นำมาตรา ๘ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในอาคารควบคุม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมีอำนาจออกกฎหมายระทรวงกำหนด

- (๑) ค่าการถ่ายเทความร้อนรวมของอาคารและการใช้พลังงานในอาคาร
 - (๒) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการประเมินหาค่าการถ่ายเทความร้อนของวัสดุก่อสร้างอาคาร ค่าการถ่ายเทความร้อนรวมของอาคาร และการใช้พลังงานในอาคาร
 - (๓) มาตรฐานการปรับอากาศ การทํานํารักษาและ การให้ความร้อนในอาคาร

มาตรา ๒๐ ในการออกกฎหมายท่องเที่ยวตามมาตรา ๑๕ ถ้าคณะกรรมการควบคุมอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารได้พิจารณาให้ความเห็นชอบที่จะนำมาใช้บังคับกับการควบคุมอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วยแล้ว ให้ถือว่ากฎหมายท่องเที่ยวมีผล施行เป็นกฎหมายท่องเที่ยวตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้บรรดาผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีหน้าที่ควบคุมดูแลให้การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเป็นไปตามกฎหมายท่องเที่ยว และในกรณีเช่นว่านี้ เมื่ออาคารที่เข้าลักษณะเป็นอาคารควบคุมจะอยู่ในท้องที่ที่ยังไม่ได้มีพระราชบัญญัติมาใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารก็ตาม ให้ถือว่าอยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วย ทั้งนี้ เนพะในขอบเขตที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ เจ้าของอาคารควบคุมต้องอนุรักษ์พลังงาน ตรวจสอบและวิเคราะห์การใช้พลังงานในอาคารของตนให้เป็นไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕

ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่เจ้าของอาคารควบคุมโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้นำมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับแก่เจ้าของอาคาร
ควบคุม และให้นำมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาใช้บังคับแก่ผู้รับผิดชอบด้านพัฒนาของเจ้าของ
อาคารควบคุม แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

หมวด ๓

การอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักร อุปกรณ์และส่งเสริมการใช้สุดเพื่ออนุรักษ์พลังงาน

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักรหรืออุปกรณ์และส่งเสริมการใช้สุดเพื่ออนุรักษ์พลังงาน ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ตามประเภท ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน อัตราการสิ้นเปลือง พลังงาน และประสิทธิภาพการใช้พลังงานอย่างใด เป็นเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง
- (๒) กำหนดค่าสุดตามประเภท คุณภาพและมาตรฐานอย่างใด เป็นวัสดุเพื่อใช้ในการอนุรักษ์พลังงาน ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงหรือวัสดุเพื่อใช้ในการอนุรักษ์ พลังงานตามวรรคหนึ่งมีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา ๔๐ ได้

หมวด ๔

กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน

มาตรา ๒๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า "กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน" ใน กระทรวงการคลัง เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับ การอนุรักษ์พลังงาน โดยประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่โอนจากกองทุนนำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขและป้องกันภัยภัยน้ำมัน เชื้อเพลิงตามจำนวนที่นายกรัฐมนตรีกำหนด
 - (๒) เงินที่ส่งตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗
 - (๓) เงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่จัดเก็บตามมาตรา ๔๒
 - (๔) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นคราวๆ
 - (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ
 - (๖) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้
- ให้กระทรวงการคลังเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ เงินกองทุนให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเงินหมุนเวียน เงินช่วยเหลือ หรือเงินอุดหนุนสำหรับการลงทุน และดำเนินงานในการอนุรักษ์พลังงานหรือการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงานของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๒) เป็นเงินหมุนเวียน เงินช่วยเหลือ หรือเงินอุดหนุนแก่เอกชนสำหรับการลงทุนและดำเนินงานในการอนุรักษ์พลังงานหรือเพื่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงาน
- (๓) เป็นเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา หรือองค์กรเอกชนในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) โครงการทางด้านการอนุรักษ์พลังงานหรือโครงการที่เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาริ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงาน

(ข) การค้นคว้า วิจัย การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา การส่งเสริมและการอนุรักษ์พลังงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงานและเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และวางแผนพลังงาน

(ค) โครงการสาธิต หรือโครงการริเริ่มที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานหรือการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงาน

(ง) การศึกษา การฝึกอบรม และการประชุมเกี่ยวกับพลังงาน

(จ) การโฆษณา การเผยแพร่ข้อมูล และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนา การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงาน

(๔) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ องค์กรเอกชนที่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๕ (๓) ต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอนุรักษ์พลังงานหรือการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการอนุรักษ์พลังงานและมิได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ เอกानุสัริการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรม พัฒนาและส่งเสริมพลังงาน อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ประธานสภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นายกิจวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และ ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขานุการ

คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ การเงิน วิทยาการพลังงานและการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
 - (๒) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทั้งนี้ ตาม แนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ กำหนดตามมาตรา ๔ (๔)
 - (๓) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอจัดสรร ขอเงินช่วยเหลือ หรือขอเงินอุดหนุน จากกองทุน
 - (๔) เสนออัตราการส่งเงินเข้ากองทุนสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงาน แห่งชาติ
 - (๕) เสนอชนิดของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนต่อคณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติ
 - (๖) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายพลังงาน แห่งชาติ
 - (๗) ยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษ
 - (๘) พิจารณาอนุมัติคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา ๔๐ (๒) ตามแนวทาง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด ตามมาตรา ๔ (๙)
 - (๙) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา ๔๑
 - (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- การกำหนดตาม (๗) (๙) และ (๙) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการที่ปรึกษาได้รับแต่งตั้งให้ออกเพื่อไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษานถที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดดุจโทษ

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ้อน ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลาสก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๓๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมกรทั้งหมดซึ่งจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ตลอดจนเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นได้ ให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโถม

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ผลิตนำมันเชื้อเพลิง ณ โรงกลั่นและจำหน่ายเพื่อใช้ในราชอาณาจักรส่งเงินเข้ากองทุนตามปริมาณนำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตและจำหน่ายเพื่อใช้ในราชอาณาจักรในอัตราร้อยละห้าสิบบาทถ้วน

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด การส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่กรม

สรรพสามิตพร้อมกับการชำระภัยสรรพสามิตสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิง ถ้ามี ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมสรรพสามิตกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้ผู้นำเข้านำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในราชอาณาจักรส่งเงินเข้ากองทุนตามปริมาณนำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรในอัตราที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด การส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่กรมศุลกากรพร้อมกับการชำระค่าภัยจากการสำหรับนำมันเชื้อเพลิงนั้น ถ้ามี ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ซื้อหรือได้มาซึ่งกําชจากผู้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยการปีโตรเลียมซึ่งเป็นผู้ผลิตได้จากการแยกกําชธรรมชาติ ส่งเงินเข้ากองทุนในอัตราที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด การส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่กรมทรัพยากรธรณีพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงสำหรับกําช ถ้ามี ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือ มาตรา ๓๗ ไม่ส่งเงินเข้ากองทุนหรือส่งเงินเข้ากองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง ให้กรมสรรพสามิตสำหรับผู้ผลิตนำมันเชื้อเพลิง ณ โรงกลั่นและจำหน่ายเพื่อใช้ในราชอาณาจักร กรมศุลกากรสำหรับผู้นำเข้านำมันเชื้อเพลิง หรือกรมทรัพยากรธรณีสำหรับผู้ที่ซื้อหรือได้มาซึ่งกําชจากผู้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยการปีโตรเลียมซึ่งเป็นผู้ผลิตได้จากการแยกกําชธรรมชาติ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการให้มีการดำเนินคดีตามมาตรา ๔๙ โดยเร็ว ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุน ไม่ส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่งหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนด นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราอัตรายละสามต่อเดือนของจำนวนเงินดังกล่าวตั้งแต่วันที่ครบกำหนดส่งและให้ถือว่าเงินเพิ่มนี้เป็นเงินที่ต้องส่งเข้ากองทุนด้วย ในการคำนวณระยะเวลาตามวรรคสอง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๙ เงินที่ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ให้ถือเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร

หมวด ๕

มาตรการส่งเสริมและช่วยเหลือ

มาตรา ๔๐ โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมที่จะต้องจัดให้มีการอนุรักษ์พลังงาน รวมทั้งมีเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นเพื่อการนั้นๆ หรือผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงหรือวัสดุเพื่อใช้ในการอนุรักษ์พลังงาน มีสิทธิขอรับ การส่งเสริมและช่วยเหลือได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ขอรับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ขอรับเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนจากกองทุนตามมาตรา ๒๕
เจ้าของโรงงานหรืออาคาร ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่ไม่มีหน้าที่ต้องจัดให้มีการอนุรักษ์ พลังงานตามวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้หรือระบบ ควบคุมการทำงานของตนเองเพื่อทำการอนุรักษ์พลังงานให้มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือ ตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๔๑ คำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา ๔๐ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการ กองทุน ตามระเบียบที่คณะกรรมการการกองทุนกำหนด ในการพิจารณาอนุมัติตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ กองทุนอาจจ้างบุคคลหรือสถาบันใด ซึ่งเป็นผู้ชำนาญการหรือเชี่ยวชาญทำการศึกษาและรายงาน หรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาได้ให้คณะกรรมการการกองทุนพิจารณาอนุมัติคำขอรับ การส่งเสริมและช่วยเหลือตามแนวทางหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายพลังงาน แห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๔ (๙) และแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามติดของ คณะกรรมการการกองทุนในการส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือ ต่อไป ให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานมีหน้าที่ติดตามให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคสาม และรายงานให้คณะกรรมการการกองทุนทราบ

หมวด ๖

ค่าธรรมเนียมพิเศษ

มาตรา ๔๒ เมื่อพื้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๕ ใช้บังคับ ในกรณีที่เป็นโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมก่อนวันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๕ ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่เป็นโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุม ในกรณีที่เป็นโรงงานควบคุมในหรือหลังวันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๕ ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของโรงงานควบคุม หรือเจ้าของอาคารควบคุมผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว เจ้าของโรงงานควบคุม หรือเจ้าของอาคารควบคุม แล้วแต่กรณี จะต้องมีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าตามหมวดนี้

ค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าตามวรรคหนึ่งจะเรียกเก็บจากโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุม ตามปริมาณไฟฟ้าที่ซื้อหรือได้มาจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวงหรือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยให้อีกว่ามีผลบังคับ เช่นเดียวกับการเรียกเก็บค่าไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย กฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้านครหลวง หรือกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการกองทุน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายพลังงาน แห่งชาติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้า ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างอัตราค่าไฟฟ้าที่โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมชำระให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกับต้นทุนรวมในการผลิตและจ่ายไฟฟ้าจำนวนดังกล่าวให้แก่โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุม ต้นทุนรวมตามวรรคสองหมายความว่า ค่าลงทุนในระบบผลิตและระบบจ่ายไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายในการจัดหาเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา ค่าใช้จ่ายในการบริหารความสูญเสียในระบบไฟฟ้า และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในการประกอบกิจการไฟฟ้าและให้รวมถึงผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมหรือประชาชนอันเกิดจากการผลิตและจ่ายไฟฟ้านั้น ที่ไม่เป็นภาระโดยตรงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวงหรือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วย

มาตรา ๔๔ เมื่อมีกรณีที่ต้องดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ การใช้ไฟฟ้าตามมาตรา ๔๒ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าทราบ และให้การการชำระค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าเริ่มนับตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนถัดไปนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอธิบดี ให้การไฟฟ้าผ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้จัดเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ การใช้ไฟฟ้าจากโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมที่ซื้อหรือได้ไปจากตน พร้อมกับการจัดเก็บค่าไฟฟ้าปกติประจำเดือน และนำส่งกองทุนภายใต้สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้า

มาตรา ๔๕ ในระหว่างที่โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมต้องชำระค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าตามหมวดนี้ ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตรวจสอบการขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือแก่โรงงานควบคุม หรืออาคารควบคุมนั้นเป็นการชั่วคราวได้ หรือให้รับ หรือลดการให้การส่งเสริมหรือช่วยเหลือเป็นการชั่วคราวในกรณีที่โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมดังกล่าวได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลืออยู่แล้วได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๖ เมื่อโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้าได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๕ แล้ว ให้แจ้งให้อธิบดีทราบ เมื่ออธิบดีได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีพิจารณาภายในสามสิบวันว่า โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมดังกล่าวได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๕ หรือไม่ ในกรณีที่ได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๕ หรือไม่ การใช้ไฟฟ้าและมีหนังสือแจ้งให้โรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมทราบ การยุติการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษการใช้ไฟฟ้า ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนถัดไป

หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้
 (๑) มีหนังสือเรียกเจ้าของโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดๆ เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ในการนี้ให้มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบเอกสารบันทึกสภาพโรงงาน อาคาร เครื่องจักรและอุปกรณ์ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานและอาคาร รวมตลอดถึงการปฏิบัติงานของบุคคลใดๆ ในสถานที่นั้น และให้มีอำนาจตรวจสอบเครื่องจักรและอุปกรณ์ หรือนำวัสดุปริมาณพอสมควรเท่าที่เป็นไปได้ไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบได้ มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้เจ้าของโรงงาน ควบคุมหรือเจ้าของอาคารควบคุม ตลอดจนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๘

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับหนังสือแจ้งผลตามมาตรา ๙ วรรคสาม ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับหนังสือแจ้ง ดังกล่าว ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีเช่นว่านี้ ให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานรอการดำเนินการไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำวินิจฉัย ของรัฐมนตรีและแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ยื่นคำร้องทราบแล้ว

มาตรา ๕๑ ผู้ได้รับหนังสือแจ้งตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับหนังสือแจ้งให้อุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุเลกากับการบังคับตามกฎหมาย เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นสมควรให้มีการทุเลากับบังคับตามกฎหมายนั้นไว้ชั่วคราว

มาตรา ๕๒ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรี พิจารณาโดยเร็วที่สุด วินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ เจ้าของโรงงานควบคุมแห่งใดแจ้งรายละเอียดหรือเหตุผลตามมาตรา ๘ วรรคสาม อันเป็นเท็จ ต้องระวัง ไทยจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ เจ้าของโรงงานควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีที่สั่งตามมาตรา ๑๐ หรือเจ้าของอาคารควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีที่สั่งตามมาตรา ๑๐ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๑ ต้องระวัง ไทยปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ เจ้าของโรงงานควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ (๑) หรือเจ้าของอาคารควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ (๑) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๒ ต้องระวัง ไทยปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๕๖ เจ้าของโรงงานควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๑๕ หรือเจ้าของอาคารควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๑๕ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๒ ต้องระวัง ไทยปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๗ เจ้าของโรงงานควบคุมผู้ได้รับรองผลด้านการอนุรักษ์พลังงานตามมาตรา ๑๓ (๑) หรือ (๒) อันเป็นเท็จ หรือเจ้าของอาคารควบคุมผู้ได้รับรองผลงานด้านการอนุรักษ์พลังงานตามมาตรา ๑๓ (๑) หรือ (๒) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๒ อันเป็นเท็จ หรือผู้รับผิดชอบด้านพลังงานของโรงงานควบคุมผู้ได้รับรองข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๖) อันเป็นเท็จ หรือผู้รับผิดชอบด้านพลังงานของอาคารควบคุมผู้ได้รับรองข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๖) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๒ อันเป็นเท็จ ต้องระวัง ไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดไม่ส่งเงินเข้ากองทุนหรือส่งเงินเข้ากองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่งตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวัง ไทยจำคุก ตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสิบล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อนุญาตความสะดวกแก่พนักงานเข้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๔๗ (๒) ต้องระวัง ไทยปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลกรรมการ หรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวังโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง จากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในทางกฎหมายสามารถนิยามาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ได้เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ตามวาระคนึงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก

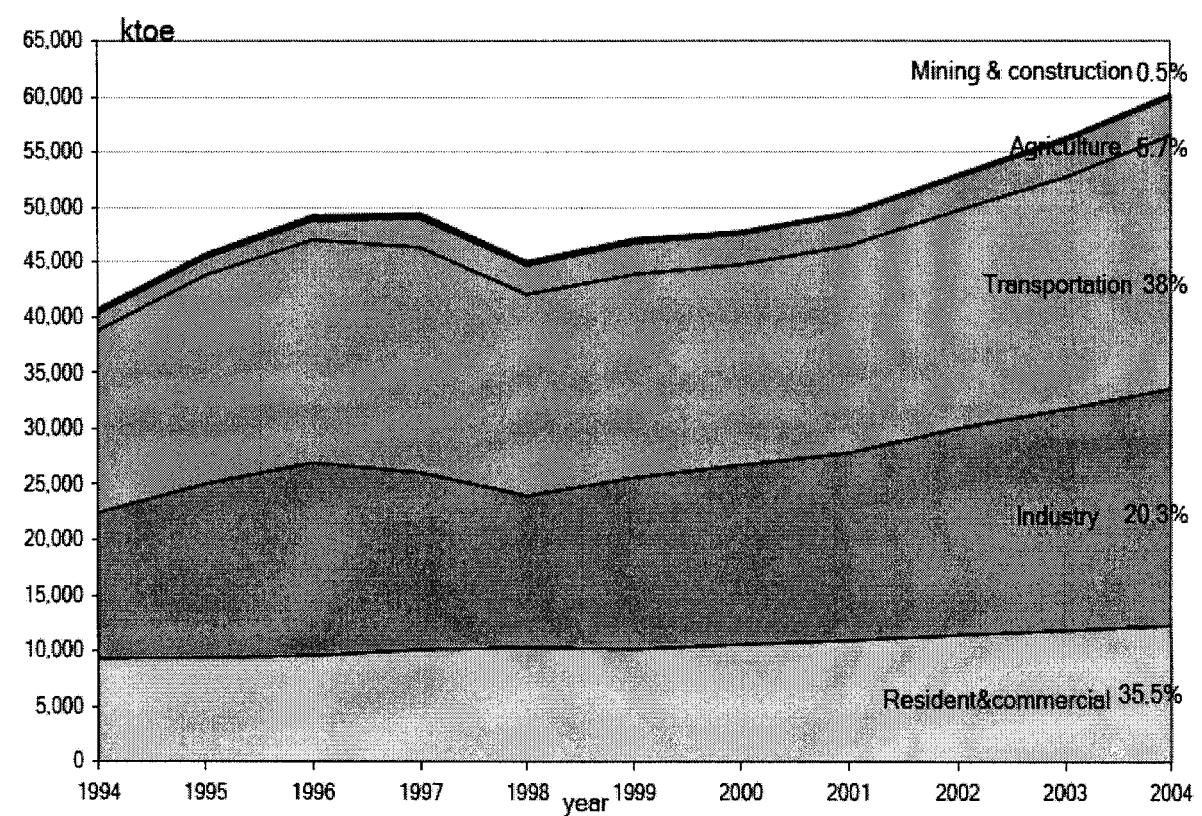
ศักยภาพที่จะอนุรักษ์พลังงานในแต่ละภาคส่วน

ศักยภาพที่จะอนุรักษ์พลังงานในแต่ละภาคส่วนสาขาต่างๆ

ตารางการใช้ไฟฟ้าทั้งประเทศของหน่วยงานราชการ (หน่วยไฟฟ้าเป็น units)			
เดือน (ตามปีงบประมาณ)	ปีงบประมาณ		
	2546	2547	2548
ตุลาคม	385,479,407	382,431,407	383,105,171
พฤษจิกายน	361,677,672	373,118,842	385,864,952
ธันวาคม	353,331,591	332,898,067	335,120,354
มกราคม	331,972,770	338,318,556	366,192,057
กุมภาพันธ์	331,006,539	342,328,208	361,920,481
มีนาคม	391,753,575	394,568,269	396,579,482
เมษายน	379,838,683	402,199,829	375,153,509
พฤษภาคม	398,114,614	401,533,961	411,953,182
มิถุนายน	409,647,287	416,339,972	416,022,369
กรกฎาคม	408,590,522	417,906,635	382,491,568
สิงหาคม	409,082,413	401,784,544	383,148,748
กันยายน	407,158,486	412,632,453	389,230,161
ค่าการใช้พลังงานมาจากการหัว่วยงานราชการที่รายงานครบถ้วน จำนวน 18,449 หน่วยงาน (จากทั้งหมด 59,595 หน่วยงาน)			

ตาราง การใช้พลังงานในภาครัฐ

ภาคส่วน	ศักยภาพที่จะอนุรักษ์พลังงาน (%)	ลำดับที่
การขนส่ง	56	1
สาขาอุตสาหกรรม	30	2
ที่พักอาศัย	6	3
ภาคธุรกิจ	7	4

ศักยภาพที่จะอนุรักษ์พลังงานในแต่ละภาคส่วน

ภาคผนวก ๖

แนวทางปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยด้วยการรักษาสุขภาพ

แนวปฏิบัติตาม มาตรการประหยัดพลังงานภาครัฐ

ภายใต้ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาด้านพลังงานของประเทศไทย ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2548

เป้าหมาย: ลดการใช้พลังงานร้อยละ 10-15 ทันที ด้วยมาตรการดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้ผลการประหยัดพลังงานเป็นตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Index: KPI) ของทุกหน่วยงาน

1.1 ให้ผลการประหยัดพลังงานเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้บริหารระดับสูงของทุกหน่วยงาน และงบประมาณที่ประหยัดได้ให้นำไปเป็นเงินรางวัล (Bonus)

2. ลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 10-15 ทันที

2.1 ให้ทุกหน่วยงานหน่วยงานลดการใช้พลังงานลงอีกร้อยละ 10 โดยเทียบกับ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของปีงบประมาณ 2546

2.2 แต่ถ้าหน่วยงานใดมีผลการใช้พลังงานปี 2548 เพิ่มขึ้น จากปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของปีงบประมาณ 2546 โดยไม่มีเหตุผลสมควร หน่วยงานนั้นต้องลดการใช้พลังงานลง 15% จากปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของปีงบประมาณ 2546

2.3 แนวทางดำเนินการ

1) ดำเนินการตามคู่มือประหยัดพลังงานในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจที่ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน จัดทำและส่งให้หน่วยงานแล้ว ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2547

2) การจัดซื้ออุปกรณ์/เครื่องใช้ไฟฟ้าทั้งหมดต้องเป็นอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน

3) กำหนดเวลาเปิดปิดเครื่องปรับอากาศ เช่น 08.30-16.30 น. และปรับอุณหภูมิ ให้อยู่ที่ 25 องศาเซลเซียส รวมถึงตั้งงบประมาณถังเครื่องปรับอากาศเป็นประจำทุก 6 เดือน โดย ห้ามปรับเปลี่ยนงบประมาณไป

4) กำหนดค่านิยมไม่สูงกว่ามาตรฐานการประชุมภาคราชการและรัฐวิสาหกิจ (ยกเว้นกรณีการประชุมระหว่างประเทศ)

3. มาตรการลดใช้น้ำมัน

3.1 ให้มีระบบ Car Pool : หน่วยราชการระดับกรมที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันให้จัดระบบการใช้รถแบบรวมศูนย์ เพื่อให้มีการใช้รถอย่างประหยัดและประสิทธิภาพสูงสุด

3.2 รถเบนซินราชการและรัฐวิสาหกิจทุกคันในจังหวัดที่มีก๊าซโซฮอล์ 95 จำหน่ายต้องใช้ก๊าซโซฮอล์ และหากมี NGV จำหน่ายให้ติดตั้ง NGV ควบคู่ไปด้วย โดยเมื่ออยู่ในพื้นที่ที่มี NGV ให้เติม NGV และอยู่นอกพื้นที่ให้เติมก๊าซโซฮอล์

3.3 กระทรวงพลังงาน และ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จะจัดทำเรื่องเสนอคณะกรรมการจัดสรรงบประมาณพิเศษ ปี 2548 เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการติดตั้งอุปกรณ์ใช้ก๊าซธรรมชาติให้กับภาระราชการ ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานได้จัดส่งแบบฟอร์มสอบถามความทุกหน่วยงาน และครบกำหนดตรวจสอบความต้องการติดตั้งอุปกรณ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2548

3.4 หากหน่วยงานใดจะแจ้งความประสงค์เพิ่มเติม โปรดดำเนินการส่งข้อมูลให้สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2548

3.5 เมื่อคณะกรรมการจัดสรรงบประมาณให้แล้ว แต่ละหน่วยงานสามารถนำรถไปติดตั้งตามสถานีบริการที่เข้าประจำไว้กับ ปตท. (สอบถามรายละเอียดได้ที่ 02-537-5731 โดยกระทรวงพลังงานจะเป็นผู้เบิกจ่ายงบประมาณ (ใช้วิธีเบิกจ่ายแทนกัน)

3.6 รถ ขสมก./รถร่วม ขสมก. รถประจำทางและรถบัสของ กทม. ต้องเปลี่ยนมาใช้ NGV ทั้งหมด

4. กลไกบริหารจัดการ

ระดับนโยบาย :

หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจทุกแห่งจัดตั้งคณะกรรมการรณรงค์และประเมินผลการประหยัดพลังงานเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและประเมินผลการประหยัดพลังงานของแต่ละหน่วยงาน และให้รายงานผลการประหยัดพลังงานส่งให้กับกระทรวงพลังงานทุก 3 เดือน โดยคณะกรรมการตั้งกล่าว อาจเป็นชุดเดียวกับ คณะกรรมการปฏิบัติการลดใช้พลังงาน ที่ทุกหน่วยราชการจัดตั้งไว้แล้ว ตามมติคณะกรรมการเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2545 ซึ่งกำหนดให้มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นประธาน และมีผู้ปฏิบัติในทุกระดับร่วมเป็นคณะกรรมการ

การรายงานผลใช้แบบฟอร์มเดิมที่ทุกหน่วยราชการต้องจัดทำและส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนพัฒนา เมืองประจำทุกไตรมาส ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2549 จะมีการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูล On line เพื่ออำนวยความสะดวกในการบันทึกข้อมูลรายงาน และแจ้งเตือนหน่วยงานที่ยังไม่บันทึกข้อมูล ด้วยการประยุคต์พัฒนาเป็นวาระแห่งชาติ โดยมีกำหนดทดลองปฏิบัติโดยพร้อมเพรียงกันและวัดผลใน 3 เดือน นับจากวันที่ 1 มิถุนายน 2548 ในกรณี ทุกหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งมีรายงานพิเศษเพิ่มเติม 1 ฉบับ เป็นรายงานผลการลดใช้พลังงานในช่วงเดือนมิถุนายน กรกฎาคม และ สิงหาคม พ.ศ. 2548 โดยจะเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี พ.ศ. 2546

ระดับปฏิบัติ :

กระทรวงพลังงาน โดยสำนักงานนโยบายและแผนพัฒนา จะจัดประชุมใหญ่ประจำปี คณะกรรมการปฏิบัติการลดใช้พลังงาน ทุกหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ ประมาณปลายเดือนมิถุนายน 2548 และจากนั้นจะจัดฝึกอบรมคณะกรรมการทำงานฯ 6 ครั้ง กรุงเทพฯ และปริมณฑล 2 ครั้ง ในภูมิภาค 4 ครั้ง

กระทรวงพลังงาน ร่วมกับ กฟผ. กฟน. และ กฟภ. จัดตั้งคณะกรรมการด้านเทคนิค เพื่อสร้างเครือข่ายให้คำแนะนำวิธีการประยุคต์พัฒนาและรายงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และประชาชนทั่วไป

ภาคผนวก ฉ

(ร่าง) ข้อแนะนำในการตรวจประเมินระบบการจัดการพลังงาน

(ร่าง)

ข้อแนะนำในการตรวจประเมินระบบการจัดการพลังงาน

GUIDELINE FOR ENERGY MANAGEMENT SYSTEM AUDITING

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

กระทรวงพลังงาน กันยายน 2547

ข้อแนะนำ

ในการตรวจประเมินระบบการจัดการพัฒนา

0. วัตถุประสงค์และขอบข่ายของการตรวจประเมิน

มาตรฐานระบบการจัดการพัฒนาต้องยู่บนพื้นฐานของวิธีการทำงานที่เรียกว่า Plan – Do – Check – Act หรือที่มักเรียกย่อๆว่า PDCA ดังที่ได้แสดงไว้ในข้อกำหนด ซึ่งเมื่อพัฒนาระบบฯจะครอบคลุมของจริงกล่าวได้ว่า ก็จะต้องมีการตรวจประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบฯ โดยผู้ตรวจประเมินจากสถาบันตรวจประเมินที่เป็นกลาง เมื่อระบบการจัดการพัฒนาได้รับการรับรองแล้ว สถาบันตรวจประเมินจะมอบใบรับรองการผ่านการตรวจประเมิน (Certificate) ไว้เป็นหลักฐาน ใบรับรองนี้มีอายุ 3 ปี นับจากการยื่นของการตรวจประเมินระบบในระหว่าง 3 ปีของอายุใบรับรองฯ ผู้ตรวจประเมินจะทำการสุ่มตรวจ (Surveillance Audit) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และเมื่อครบกำหนด 3 ปี หากองค์กรนั้นๆต้องการคงสถานะภาพการรับรอง จะต้องทำเรื่องขอตรวจประเมินระบบฯใหม่ ข้อแนะนำฉบับนี้ นำเสนอคุณสมบัติพื้นฐานของผู้ตรวจประเมินระบบการจัดการพัฒนา หลักปฏิบัติในการตรวจประเมิน และขั้นตอนการตรวจประเมิน เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กรที่ถูกตรวจประเมิน อาจต้องปรับเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน หลักปฏิบัติและขั้นตอนในการตรวจประเมินเพื่อให้เหมาะสม แล้วแต่กรณีข้อแนะนำที่ระบุในเอกสารฉบับนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในการตรวจประเมินโดยบุคลากรภายใน องค์กร (Internal Auditors) และโดยผู้ตรวจประเมินจากสถาบันตรวจประเมิน (External Auditors)

1. คำจำกัดความ

การตรวจประเมิน คือการสอบทานอย่างมีระบบและมีเอกสาร/หลักฐานการตรวจประเมินประกอบเพื่อประเมินตามหลักฐานที่ปรากฏว่าระบบการจัดการผลิตงานบรรลุตามเกณฑ์การตรวจประเมินที่กำหนดขององค์กรและแจ้งให้ผู้บริหารได้รับทราบเกณฑ์การตรวจประเมินได้เก่งโดยนายขั้นตอนการทำงาน ข้อกำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักฐานการตรวจประเมิน ได้แก่บันทึก ข้อความหรือข้อมูลที่แสดงไว้ที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การตรวจประเมินและสามารถตรวจสอบได้ถึงที่พับเห็นจากการตรวจประเมิน ได้แก่ผลที่ได้จากการประเมินหลักฐานการตรวจประเมินเทียบกับเกณฑ์การตรวจประเมิน

2. คุณสมบัติพื้นฐานของผู้ตรวจประเมิน

2.1 ผู้ตรวจประเมินระบบการจัดการผลิตงาน ไม่ว่าจะเป็นการตรวจประเมินภายในองค์กร (Internal Audit) หรือเป็นการตรวจโดยองค์กรอิสระ (External Audit) จะต้อง

- (1) มีจรรยาบรรณ เที่ยงธรรม ซื่อตรง รู้จักแยกแยะ
- (2) เปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (3) มีศิลปะในการสื่อสาร พูด เจรจา
- (4) เป็นคนช่างสังเกต
- (5) สามารถเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้โดยง่าย
- (6) สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ต่างกันในองค์กรที่กำลังถูกตรวจประเมิน ได้จริง
- (7) มีความมานะ ติดตาม ที่จะเสาะหาคำตอบที่ถูกต้อง สาเหตุที่แท้จริง
- (8) กล้าตัดสินใจ สามารถสรุปผลการตรวจประเมินโดยอาศัยหลักฐานจาก การตรวจประเมิน
- (9) สามารถดำเนินการตรวจประเมินได้ด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระ

2.2 ความรู้ความชำนาญของผู้ตรวจสอบประเมิน

(1) ความรู้ทั่วไป

(1.1) การวางแผนการตรวจสอบประเมิน

(1.1.1) หลักการตรวจสอบประเมิน

(1.1.2) ข้อกำหนดตามที่ระบุในข้อกำหนดระบบการจัดการพลังงาน

(1.1.3) ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรที่ขอรับการตรวจสอบประเมิน

(1.1.4) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1.1.5) การนำเสนอสิ่งที่พบเห็น (Findings)

(1.1.6) การแก้ไขข้อขัดแย้ง

(2) ความรู้เฉพาะด้าน

(2.1) เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับพัฒางาน โดยเฉพาะการประเมินประสิทธิภาพด้าน พัฒางานของอุปกรณ์ การทำ Benchmarking ที่เป็นมาตรฐาน

(2.2) ความรู้เฉพาะด้านเกี่ยวกับพัฒางาน เช่น การทำงานของอุปกรณ์ เป็นต้น

(3) การฝึกอบรม ผู้ตรวจสอบประเมินควรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(3.1) หลักสูตรการประเมินประสิทธิภาพด้านพัฒางานของอุปกรณ์

(3.2) หลักสูตรผู้ตรวจสอบประเมินระบบการจัดการพลังงาน

(3.3) หลักสูตรการพัฒนาระบบการจัดการพลังงาน

3. หลักปฏิบัติในการตรวจสอบประเมินระบบการจัดการพลังงาน

3.1 หลักการของตรวจสอบประเมิน ได้แก่'

(1) การตรวจสอบประเมินต้องดึงอุปกรณ์ที่มีความไว้วางใจ (Trust) ความซื่อสัตย์ (Integrity) การถือเป็นความลับเฉพาะ (Confidentiality) และการไตร่ตรองรอบคอบสุขุม (Discretion)

(2) ผู้ตรวจสอบประเมินจะต้องรายงานสิ่งที่พบเห็น เช่น อุปสรรค ความคิดเห็นที่แตกต่าง เป็นต้น และจัดทำบทสรุปและรายงาน ตามความเป็นจริง

(3) ผู้ตรวจสอบประเมินจะต้องวิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่พบเห็นโดยอาศัยหลักวิชาการ

(4) ผู้ตรวจสอบประเมินจะต้องอิสรจากกิจกรรมที่กำลังถูกตรวจสอบประเมิน และไม่นับ 361° ผลประโยชน์ทับซ้อน

(5) หลักฐานจากการตรวจสอบประเมินต้องได้จากการเก็บตัวอย่างโดยวิธีการที่เหมาะสมสามารถตรวจสอบได้

(6) การตรวจสอบประเมินจะต้องทำอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร

(7) บทสรุปต้องได้จากการประเมินผลจากหลักฐานที่พบและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง

(8) การตรวจสอบประเมินเป็นการวิเคราะห์ผลที่พบเห็นโดยอ้างอิงตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือระบุไว้ เช่นขั้นตอนการทำงาน เป็นต้น

(9) ต้องรายงานผลการตรวจสอบประเมินต่อผู้บริหารระดับสูงทราบเพื่อใช้ในการทบทวนระบบการจัดการพลังงาน

3.2 แนวทางในการตรวจสอบประเมิน การตรวจสอบประเมินสามารถดำเนินการได้ 4 แนวทาง (Approaches) ได้แก่

(1) การตรวจสอบประเมินตามข้อกำหนดของมาตรฐาน (Clauses of Standards)

ข้อดี

ครอบคลุมข้อกำหนดทั้งหมด

เปรียบเทียบกับมาตรฐาน

ให้แนวทางการตรวจสอบประเมินที่ชัดเจน

ตรวจสอบข้ามแผนกได้

สามารถตรวจสอบระเบียบปฏิบัติที่ขาดหายไป

ข้อเสีย

1.1 อาจมีบางแผนก/หน่วยงานที่ไม่ได้ถูกตรวจสอบประเมินถ้าไม่มีการวางแผนที่ดี

1.2 อาจก่อให้เกิดความสับสน

(2) การตรวจสอบประเมินตามระเบียบปฏิบัติ (Procedures)

ข้อดี

2.1 มีแนวทางการตรวจสอบประเมินที่ชัดเจน

2.2 ตรวจสอบข้ามหน่วยงานได้

ข้อเสีย

2.1 พื้นที่/กิจกรรมที่ไม่มีหรือขาดระเบียบ

2.2 ปฏิบัติอาจไม่ได้รับการตรวจสอบประเมิน

(3) การตรวจสอบตามหน้าที่ และ/หรือ พื้นที่การปฏิบัติงาน (Areas of Business)

ข้อดี

- 3.1 ครอบคลุมทุกพื้นที่การปฏิบัติงาน
- 3.2 พนักงานมีส่วนเกี่ยวข้องมากกว่าวิธีอื่น

ข้อเสีย

- 3.1 ยากในการวางแผนการทำงานการตรวจสอบประเมินเนื่องจากมีการตรวจข้ามพื้นที่
- 3.2 พื้นที่ที่ไม่ถูกระบุหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน เช่น Scrap metal yard เป็นต้น อาจไม่ได้รับการตรวจสอบประเมิน

(4) การตรวจสอบตามนโยบายและนัยสำคัญ

ข้อดี

- 4.1 เน้นที่จุดหลักของระบบ
- 4.2 กำหนดลำดับความสำคัญอย่างเหมาะสม
- 4.3 มีเส้นทางการตรวจสอบประเมินที่ชัดเจน
- 4.4 ระบุความเกี่ยวเนื่องของระบบ
- 4.5 ไม่จำเป็นต้องทำเป็นประจำ

ข้อเสีย

- 4.1 ยากในการวางแผนการทำงานการตรวจสอบประเมิน
- 4.2 อาศัยผู้ตรวจประเมินที่มีประสบการณ์สูง

3.3 ขั้นตอนการตรวจสอบประเมิน

- (1) การแจ้งผู้ที่ถูกตรวจสอบประเมินล่วงหน้า โดยแจ้งรูปแบบและวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบประเมิน การสัมภาษณ์

- (2) ประเมินความพร้อมในการตรวจสอบประเมิน โดยพิจารณาจากความพร้อมเพียงของข้อมูล ความร่วมมือจากผู้ถูกประเมิน เวลา และทรัพยากรที่จำเป็น

(3) ทวนสอบเอกสารต่างๆของระบบ ได้แก่ ระเบียบปฏิบัติการ (Procedure) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน(Work Instruction) แบบรายงานข้อมูล (Form) ผลจากการตรวจสอบประเมินครั้งก่อนๆและผลการดำเนินการแก้ไขและป้องกัน แผนการติดตามและตรวจวัด บันทึกผลการตรวจวัด การสื่อสารระหว่างองค์กรภายนอก (บพร./บพอ.) เป็นต้น ในกรณีที่เอกสารไม่ครบ ต้องแจ้งผู้ถูกตรวจประเมินให้ดำเนินการแก้ไข และต้องตัดสินใจว่าการดำเนินการตรวจประเมินต่อไปหรือไม่

(4) ในกรณีที่ตัดสินดำเนินการตรวจประเมิน ให้กำหนดเส้นทางการสำรวจโดยพยาามทำตามลำดับก่อน-หลัง เช่น จากการรับวัตถุดิบสู่กระบวนการผลิตสู่การจัดเก็บผลิตภัณฑ์สู่การจัดเก็บของเสียและการกำจัดของเสียออกนอกโรงงาน เป็นต้น

(5) ความมีการประชุมก่อนเริ่มการตรวจประเมินเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และแผนการตรวจประเมิน

(6) การลงสำรวจพื้นที่ เพื่อสังเกต สำรวจ และสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

(7) การประเมินระบบฯ โดยการพิจารณาความครบถ้วนสมบูรณ์ของเอกสารและหลักฐานต่างๆ

(8) ในกรณีที่พบข้อบกพร่อง ต้องกำหนดความจำเป็นในการตรวจประเมินเพิ่มเติม

(9) การประชุมสรุปผลการตรวจประเมินให้ผู้ถูกตรวจประเมินได้รับทราบ

3.4 หลักฐานที่พิจารณาในการตรวจประเมิน

ระบบการจัดการผลิตงานมีเป้าหมายหลักเพื่อช่วยบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรด้านผลิตงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้องค์กรบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด เพื่อช่วยเสริมให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ระบบการจัดการผลิตงานมีบทบาทหลักที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

(1) ต้องมีการประเมิน พัฒนาและส่งเสริมกลยุทธ์การจัดการผลิตงาน

(2) ต้องมีการระบุต้นและประเมินประสิทธิภาพขององค์กรในการควบคุมการใช้ผลิตงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ต้องมีการพิจารณาด้านการเงินเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ

ดังนั้นผู้ตรวจประเมินจะต้องพิจารณาหาหลักฐานที่แสดงถึงผล (Output หรือ Outcome) ที่แสดงให้เห็นว่าระบบการจัดการผลิตงานได้แสดงบทบาทตามที่กำหนด เพื่อให้เจ้าต่อการเข้าใจ ข้อแนะนำฉบับนี้กำหนดโครงสร้างของหลักฐานออกเป็น 6 ลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

(1) บทบาทย่อย ในแต่ละบทบาทหลักที่กล่าวถึงข้างต้นจะมีบทบาทย่อยที่ระบบการจัดการผลิตงานที่สมบูรณ์จะต้องแสดง หากปฏิบัติตามที่กำหนดในบทบาทย่อย เมื่อร่วม ผลที่ได้เข้าด้วยกันจะได้เป็นบทบาทหลัก

- (2) รายละเอียดของบทบาทย่อ
- (3) เกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบ คือลักษณะที่ดีของผลลัพธ์ (Outcomes) ที่ได้จากการปฏิบัติตามที่กำหนดโดยบทบาทย่อ
- (4) ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้สามารถดำเนินการให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ระบุในเกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบ
- (5) หลักฐานที่ต้องการเพื่อแสดงว่าได้ดำเนินการและผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าระบบการจัดการพัฒนามีความสามารถ เหมาะสม
- (6) ประเภทของหลักฐานที่ผู้ตรวจประเมินสามารถใช้ประกอบการพิจารณา ซึ่งอาจได้แก่ รายงาน, การสัมภาษณ์พนักงาน, เอกสารแสดงข้อมูลการติดตาม ตรวจสอบ ข้อมูลด้านพัฒนา, แผนภูมิต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้พัฒนา เป็นต้น

บทบาทภารกิจ	หมายเหตุ	รายละเอียดของภารกิจ	มาตรฐานที่ใช้ในการประเมิน	ความต้องการ	ผลลัพธ์ที่ต้องการ
ผู้บริหารห้องเรียน ผู้บริหารนักเรียน ผู้บริหารนักเรียน ผู้สอน	ผู้บริหารห้องเรียน (ผู้ดูแล) ผู้ดูแลนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ	● ต้องสามารถเข้าใจและทำความเข้าใจความต้องการของนักเรียนในห้องเรียนและประเมินผล	● ต้องสามารถเข้าใจและทำความเข้าใจความต้องการของนักเรียนในห้องเรียนและประเมินผล	● ประเมินผล	● ประเมินผลและสรุปผลที่ได้รับมาให้เป็นผลลัพธ์
	ผู้ดูแลนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ	● ดำเนินการและติดตามการประเมินผลที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	● ดำเนินการและติดตามการประเมินผลที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	● ประเมินผล	● ประเมินผลและสรุปผลที่ได้รับมาให้สำเร็จ
	ผู้สอน	● ประเมินผลและสรุปผลที่ได้รับมาให้สำเร็จ	● ประเมินผลและสรุปผลที่ได้รับมาให้สำเร็จ	● ประเมินผล	● ประเมินผลและสรุปผลที่ได้รับมาให้สำเร็จ
ทดสอบ ประเมิน และคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ พร้อมทั้งรับรองนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ	ให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบ ประเมินและคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ	● คุณสมบัติของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่ต้องการประเมินและคัดเลือก ● ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและประเมิน ● ทดสอบประเมินและคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ● ประเมินและคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่ได้รับมาให้สำเร็จ	● หลักเกณฑ์การคัดเลือก ● ข้อบ่งชี้การคัดเลือกประเมินผล	● หลักเกณฑ์การคัดเลือก ● ข้อบ่งชี้การคัดเลือกประเมินผล	● หลักเกณฑ์การคัดเลือกและประเมินผลที่ได้รับมาให้สำเร็จ
	ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล	● ต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและวิชาชีพที่ต้องการประเมิน ● ดำเนินการติดตามและตรวจสอบผลการประเมิน ● ทดสอบประเมินและคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ● ประเมินและคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่ได้รับมาให้สำเร็จ	● หลักเกณฑ์การติดตามและตรวจสอบผลการประเมิน ● ข้อบ่งชี้การติดตามและตรวจสอบผลการประเมิน	● ติดตามและตรวจสอบผลการประเมิน	● ติดตามและตรวจสอบผลการประเมิน

ภาคผนวก ช

(ร่าง)ระบบการจัดการผลิตงาน:ข้อกำหนด

(ร่าง)

ระบบการจัดการพลังงาน: ข้อกำหนด

ENERGY MANAGEMENT SYSTEM: SPECIFICATION

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
กระทรวงพลังงาน กันยายน 2547
ระบบการจัดการพลังงาน : ข้อกำหนด

0. บทนำ

มาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน (Energy Management System) นี้ กำหนดขึ้น โดยใช้มาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา (ANSI/MSE 2000 A Management System for Energy) อังกฤษ (Standards for Managing Energy) เดนมาร์ก (DS2403E:2001 Energy Management - Specifications) และข้อแนะนำของประเทศไทยได้ (Howto Save Energy and Money: The 3E Strategy) และของรัฐ Victoria (Developing an Energy Management System) เป็นแนวทาง และ อาศัยหลักการของระบบการจัดการตามอนุกรรมมาตรฐาน มอก.-9000/ISO 9000 มอก.-14000/ISO 14000 และ มอก.-18000 ด้วยเหตุที่วัตถุประสงค์ของระบบการจัดการพลังงานต้องสามารถ รวมเข้ากับระบบการจัดการอื่นๆ ขององค์กร การจัดทำจึงอ้างอิงข้อความของมาตรฐานเดิมเป็นหลัก และเพื่อให้สามารถใช้ได้กับองค์กรทั่วไปทุกขนาดและทุกสาขาวิชาชีพการกำหนดมาตรฐานนี้ ใช้ใน การปรับปรุงการดำเนินงานด้านพลังงานขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อ

- (1) เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานภายในองค์กร
- (2) ควบคุมการใช้พลังงานขององค์กรอย่างยั่งยืน
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพด้านพลังงานขององค์กร
- (4) แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

1. ขอบข่าย

1.1 มาตรฐานนี้ กำหนดข้อกำหนดกระบวนการจัดการพลังงาน

1.2 มาตรฐานนี้กำหนดขึ้นเพื่อ

1.2.1 เป็นแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการพลังงานขององค์กรอย่างต่อเนื่อง โดย ดำเนินการจัดการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและความรับผิดชอบขององค์กรซึ่งหมายถึงผู้บริหาร ระดับสูงจนถึงพนักงานทุกคนในด้านพลังงาน

1.2.2 เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาให้การรับรองระบบการจัดการพลังงาน แก่องค์กรที่นำ ระบบการจัดการตามมาตรฐานนี้ไปใช้

2. การนำไปใช้

องค์ประกอบในมาตรฐานนี้ มีความสำคัญต่อระบบการจัดการพลังงาน นอกจากนี้ ต้องดำเนินการปัจจัยด้านบุคคลวัฒนธรรม ระเบียบกฎหมายและปัจจัยอื่นๆ ภายในองค์กร เพื่อให้ ระบบการจัดการพลังงานมีประสิทธิภาพองค์กรที่ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ในรูปที่ 1 สามารถกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ด้าน

พัลส์งาน และกำหนดขั้นตอนในการนำไปใช้ พร้อมทั้งชี้ให้เห็นความสำคัญตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อให้เกิดวงจรการปรับปรุงการจัดการพัลส์งานอย่างต่อเนื่องสำหรับรายละเอียดข้อแนะนำด้าน เทคนิคและวิธีการนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวิธีการพัฒนาระบบภายใน องค์ที่จัดทำพร้อมกับมาตรฐานนี้

3. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานนี้ มีดังต่อไปนี้

3.1 การตรวจสอบ การตรวจสอบโดยบุคคลภายนอกอย่างเป็นระบบและ เป็นไปโดยอิสระเพื่อตัดสินว่ากิจกรรมต่างๆ และผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามระบบที่องค์กรกำหนดไว้ และมีการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ด้านพัลส์งาน ขององค์กร

3.2 การทบทวนสถานะ หมายถึง การประเมินระบบการจัดการพัลส์งานอย่างมีแบบแผน

3.3 การสอบเทียบ (Calibration) หมายถึง ชุดของการดำเนินการทำมาตรวิทยา เพื่อหา ตัวพันธ์ระหว่างค่าซึ่งกันโดยเครื่องวัดหรือระบบการวัด หรือค่าที่แสดงโดยเครื่องวัดที่เป็นวัสดุ กับ ค่าสมนัยที่รู้ของปริมาณที่วัดภายใต้ภาวะที่บ่งไห้ (จาก มอก.- 18001-2542)

3.4 ปัจจัยภายนอกหมายถึง แรงผลักดันที่อยู่นอกการควบคุมขององค์กรที่มีผลต่อการจัด การพัลส์งานและจำเป็นต้องนำมาพิจารณาภายใต้เวลาที่เหมาะสม ตัวอย่างปัจจัยภายนอก เช่น กฏหมาย มาตรฐานคุณภาพพัลส์งานจากผู้ขาย เป็นต้น

3.5 ปัจจัยภายนอกหมายถึง แรงผลักดันภายนอกในองค์กรที่อาจจะมีผลต่อการจัดการพัลส์งาน ตัวอย่างปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กร วัฒนธรรมภายในองค์กร เป็นต้น

3.6 ลูกข้าง หมายถึง ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้นายข้าง โดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออื่นๆ ไร เช่น พนักงาน คนงานผู้รับเหมา คนงานของผู้รับเหมา เป็นต้น

3.7 ระบบการจัดการ หมายถึง ระบบภายในองค์กรซึ่งประกอบด้วยบุคลากร ทรัพยากร นโยบายและขั้นตอนการดำเนินการ โดยมีการทำงานประสานกันอย่างมีระเบียบและแบบแผน เพื่อ ปฏิบัติงานที่กำหนดไว้หรือเพื่อให้บรรลุหรือรักษาเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.8 องค์กร หมายถึง หน่วยงานซึ่งมีกิจกรรมและการบริหารเป็นของตนเอง เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนหุ้นว่างงานราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบัน สมาคม เป็นต้น สำหรับองค์กรที่มีหน่วยงาน ปฏิบัติงานอยู่มากกว่าหนึ่งแห่ง อาจกำหนดให้หน่วยปฏิบัติงานย่อยเป็นหนึ่งองค์กรได้

3.9 พัลส์งาน หมายถึง ความสามารถในการทำงานซึ่งมีอยู่ในตัวของสิ่งที่อาจใช้งานได้ ได้แก่ พัลส์งานหมุนเวียน และพัลส์งานสื้นเปลือง และให้หมายความรวมถึงสิ่งที่อาจใช้งานได้ เช่น เชื้อเพลิง ความร้อนและไฟฟ้า เป็นต้น

3.10 พลังงานหมุนเวียน หมายความรวมถึง พลังงานที่ได้จากไม้ฟืน แกลบ ากอ้อย ชีวมวล น้ำ แสงอาทิตย์ความร้อนใต้พิภพ ลม และคลื่น เป็นต้น

3.11 พลังงานสิ่งเปลือย หมายความรวมถึง พลังงานที่ได้จากด่านหิน หินน้ำมัน ทรัพย์น้ำมัน น้ำมันดิบ น้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซธรรมชาติ และนิวเคลียร์ เป็นต้น

3.12 การใช้พลังงาน (Energy Consumption) หมายถึง ปริมาณพลังงานที่ถูกใช้ไป เพื่อการทำงานของอุปกรณ์หน่วยงาน หรือองค์กร

3.13 เป้าหมายด้านพลังงาน (Energy Target) หมายถึง รายละเอียดการใช้พลังงานทั้งในเชิงคุณภาพและ/หรือปริมาณ

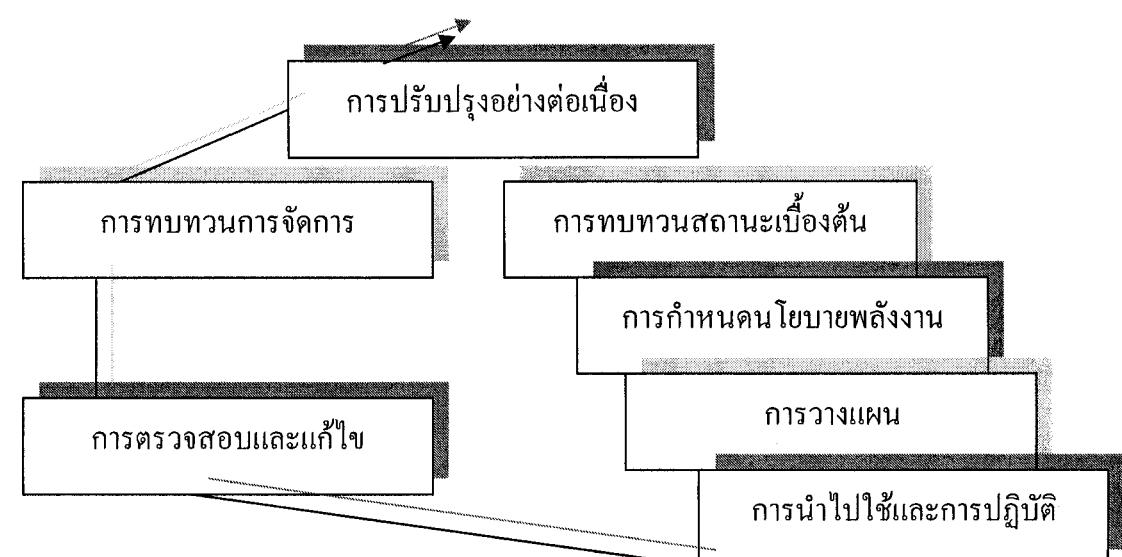
3.14 การใช้พลังงานที่มีนัยสำคัญ (Significant Energy Consumption) หมายถึง การใช้พลังงานที่เป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้พลังงานโดยรวม และแสดงศักยภาพในการอนุรักษ์พลังงาน

3.15 เอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน หมายถึง เอกสารซึ่งชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

4. ข้อกำหนดของระบบการจัดการพลังงาน

4.1 ข้อกำหนดทั่วไป

องค์ประกอบทั้งหมดในมาตรฐาน ดังแสดงในรูป เป็นภาพรวมระบบการจัดการพลังงาน

องค์ประกอบของระบบการจัดการพลังงาน

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามระบบการจัดการพลังงาน ตามข้อกำหนดซึ่งระบุในข้อ 4 นี้

4.2 การทบทวนสถานะเบื้องต้น องค์กรต้องทบทวนการดำเนินงานด้านพลังงานที่มีอยู่กับ

(1) เกณฑ์การอนุรักษ์พลังงานที่ดี ซึ่งประกาศใช้หรือเป็นที่ยอมรับหรือกำหนดเป็น

ข้อแนะนำ(Guideline) ในการตรวจประเมิน

(2) ข้อกำหนดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน

(3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งนำไปใช้ในการจัดการพลังงาน

(4) แนวทางการดำเนินงานด้านพลังงานที่มีอยู่ในองค์กรในอดีต

(5) ข้อปฏิบัติและการดำเนินงานที่ดีกว่าซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานอื่น ได้จัดทำเอาไว้

(Best Practice)

(6) ผลประหัดของการสูญเสียที่อาจประเมินได้

ข้อมูลจากการทบทวนสถานะเริ่มต้น จะใช้ในการพิจารณากำหนดนโยบายและกระบวนการจัดทำระบบ

การทบทวนสถานะเริ่มต้นนี้จะใช้เฉพาะเมื่อมีการนำมาตรฐานนี้มาใช้เป็นครั้งแรกเท่านั้น เมื่อระบบการจัดการดำเนินไปได้ครบถ้วนตามข้อกำหนดแล้ว ผลจากการทบทวนการจัดการจะนำไปใช้ในการทบทวนนโยบายและพิจารณาปรับปรุงระบบการจัดการต่อไป องค์กรจะต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.3 นโยบายพลังงาน

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบาย โดยจัดทำเป็นเอกสารพร้อมทั้งลงนามโดย ผู้บริหารระดับสูง เพื่อแสดงเจตจำนงในการจัดการพลังงาน นโยบายดังกล่าวต้อง

(1) เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ

(2) เหมาะสมกับลักษณะและบริมาณพลังงานที่ใช้

(3) แสดงเจตจำนงที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่องค์กรได้ทำข้อตกลงไว้

(4) แสดงเจตจำนงที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานอย่างต่อเนื่อง

(5) แสดงเจตจำนงที่จะจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอเหมาะสมในการดำเนินการตามระบบ

การจัดการพลังงาน

นอกจากนี้ต้องให้ลูกจ้างได้ทราบและเข้าใจจุดมุ่งหมายของนโยบาย โดยการเผยแพร่และเปิดโอกาสให้ลูกจ้างมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นและปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งมีการทบทวนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่านโยบายที่กำหนดขึ้นยังมีความเหมาะสมกับองค์กร

4.4 การวางแผน

4.4.1 การประเมินการใช้พลังงานที่มีนัยสำคัญ

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่ทั่วไปในการซื้อปั้งลักษณะการใช้พลังงานขององค์กร ระดับพลังงานที่ใช้ และการประมาณระดับการใช้พลังงานทุกกิจกรรมในการซื้อปั้งและประเมิน องค์กรจะต้องพิจารณา

- (1) ข้อมูลการใช้พลังงานทั้งในอดีต และปัจจุบัน
- (2) รายการอุปกรณ์ที่ใช้พลังงานในสัดส่วนที่สูง
- (3) แผนงานด้านอนุรักษ์พลังงาน
- (4) ศักยภาพในการอนุรักษ์พลังงาน โดยประเมินเปรียบเทียบกับการใช้พลังงานในองค์กรอื่น ๆ

(5) องค์กรต้องทบทวนการซื้อปั้งและประเมินนี้ ในกรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมใหม่หรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่ประเมินว่ามีการใช้พลังงานขององค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.4.2 กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการติดตามข้อกำหนดตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่น ๆ ที่องค์กรนำมาใช้ในการจัดการพลังงานให้ทันสมัย

4.4.3 การเตรียมการจัดการพลังงาน

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการเตรียมการจัดการดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดแผนงาน วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย รวมถึงบุคลากรและทรัพยากรเพื่อให้บรรลุตามนโยบาย
- (2) วางแผนปฏิบัติการสำหรับการควบคุมการใช้พลังงานให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- (3) วางแผนปฏิบัติการสำหรับการควบคุมการปฏิบัติ 3605 ตามข้อ 4.5.6
- (4) วางแผนปฏิบัติการสำหรับการติดตามตรวจสอบและการวัดผลการปฏิบัติ การตรวจประเมินและการทบทวนการจัดการ (ดูข้อ 4.4.1 ข้อ 4.6.2 และข้อ 4.7)

ถ้ามีการดำเนินกิจกรรมใหม่หรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรม องค์กรต้องแก้ไขแผนงานให้เหมาะสมองค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.5 การนำไปใช้และการปฏิบัติ

4.5.1 โครงสร้างและความรับผิดชอบ

4.5.1.1 องค์กรต้องกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในด้านพลังงานรวมทั้งจัดทำเป็นเอกสารและเผยแพร่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรทราบลูกจ้างที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีผลกระทบด้านพลังงานต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม

4.5.1.2 องค์กรต้องแต่งตั้งผู้จัดการพลังงาน(Energy Manager) เพื่อปฏิบัติงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) ดูแลให้ระบบการจัดการพลังงานที่จัดทำขึ้น มีการนำไปใช้และดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(2) รายงานผลการปฏิบัติตามระบบการจัดการพลังงานต่อผู้บริหารระดับสูง เพื่อนำไปใช้ในการทบทวนการจัดการ และเป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงระบบการจัดการพลังงาน

4.5.1.3 ผู้บริหารระดับสูงต้องเป็นผู้นำในการแสดงความรับผิดชอบด้านพลังงาน และดูแลให้มีการปรับปรุงระบบการจัดการพลังงานอย่างสม่ำเสมอ

4.5.2 การฝึกอบรม การสร้างจิตสำนึกระหว่างบุคลากร

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงความต้องการในการฝึกอบรมและให้การฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับภายในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถ รวมถึงสร้างจิตสำนึกระเพื่อให้เกิดความตระหนักรถึงผลกระทบจากการใช้พลังงาน และการมีส่วนร่วมของพนักงาน พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติในการควบคุมการใช้พลังงาน และต้องมีการประเมินความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมที่มีการใช้พลังงานที่มีนัยสำคัญ องค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.5.3 การสื่อสาร

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการสื่อสารด้านพลังงาน โดยให้องค์กรรับฟังข้อคิดเห็นและคำแนะนำ การประชาสัมพันธ์ การรับและการตอบสนองข้อมูล

ข่าวสารระหว่างบุคคล ผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานระดับต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก องค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.5.4 เอกสารและการควบคุมเอกสารในระบบการจัดการพลังงาน

4.5.4.1 องค์กรต้องมีเอกสารระบบการจัดการพลังงานอย่างเพียงพอ เพื่อให้การจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เอกสารเหล่านี้อาจอยู่ในรูปไดก์ได้ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้นเอกสารในระบบการจัดการพลังงานที่องค์กรจัดทำขึ้น ต้องอธิบายโครงสร้างการบริหารงานและความสัมพันธ์ของเอกสารในระบบ

4.5.4.2 องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการเก็บรักษาและควบคุมเอกสาร เพื่อให้แน่ใจว่า เอกสารมีความทันสมัยและใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยอย่างน้อยจะต้องมีการควบคุมดังนี้

(1) ต้องกำหนดวิธีการในการออกเอกสาร การแก้ไข การลบถอน และการรับรองเอกสาร โดยบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้

(2) ต้องจัดทำบัญชีหลักของเอกสาร และวิธีการในการแยกจ่ายเอกสาร

(3) ต้องกำหนดสถานที่ใช้งานทุกชุดปฏิบัติงานตามความเหมาะสม

(4) มีเอกสารที่ใช้ปฏิบัติงานฉบับล่าสุด ณ ชุดปฏิบัติงานโดยมีการซึ่งบ่งสถานะปัจจุบันของเอกสารและเอกสารที่ยกเลิกต้องนำออกไปจากสถานที่ซึ่งน้ำทันที เว้นแต่จะมีการป้องกันไว้ให้มีการนำไปใช้งานโดยไม่ได้ตั้งใจ

(5) มีวิธีการซึ่งบ่งเอกสารที่ยกเลิกแล้ว แต่เก็บไว้เพื่อวัตถุประสงค์ทางกฎหมาย หรือเพื่อใช้ในการอ้างอิงองค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.5.5 การจัดซื้อและการจ้าง

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการจัดซื้อและการจัดซื้อในส่วนที่จะมีผลต่อพลังงานโดย

4.5.5.1 การจัดซื้อผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องจักร ต้องพิจารณาถึง ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

4.5.5.2 การจัดซื้ออุปกรณ์ตรวจวัดที่เกี่ยวกับพลังงานต้องพิจารณาถึงการสอบเทียบ(Calibration) อุปกรณ์ตรวจวัดเพื่อความถูกต้องในการตรวจวัด และต้องมีเอกสารคู่มือการใช้งาน

4.5.5.3 การจัดซื้องุ้รับเหมาช่วง ต้องจัดซื้อโดยพิจารณาถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรในด้านพลังงานและต้องมีการกำหนดวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง รวมทั้งมีการดำเนินการเพื่อควบคุมคุณภาพการทำงานของผู้รับเหมาและผู้รับเหมาช่วง

ให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดของค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.5.6 การควบคุมการปฏิบัติ

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมการปฏิบัติของลูกจ้างในแต่ละกิจกรรม เพื่อให้แน่ใจว่า กิจกรรมทั้งหลายดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามนโยบายและการเตรียมการจัดการ และต้องมีการดำเนินการดังนี้

(1) การปฏิบัติที่เป็นไปตามข้อกำหนดตามกฎหมาย มาตรฐานที่ใช้ช่างอิง และ / หรือขั้นตอนการดำเนินงาน

(2) การนำร่องรักษาอุปกรณ์ตามกำหนดเวลาที่เหมาะสมของค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.6 การตรวจสอบและการแก้ไข

4.6.1 การติดตามตรวจสอบและการวัดผลการปฏิบัติ

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการติดตามตรวจสอบและการวัดผลการปฏิบัติ ทั้งเชิงรุกและเชิงรับเพื่อให้บรรลุนโยบายและการเตรียมการจัดการพัฒนาที่กำหนด ไว้ในกรณีที่มีการใช้เครื่องมือเพื่อตรวจวัดต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ วิธีการเก็บ ตรวจวัดและวิเคราะห์ตัวอย่าง การสอบเทียบ (Calibration) การคูณแล้วก็ฯลฯ และการซ่อนบารุงอย่างเหมาะสม องค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.6.2 การตรวจสอบประเมิน

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการตรวจสอบประเมินระบบการจัดการพัฒนาตามช่วงเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ และมีการตรวจสอบประเมินตลอดทั้งองค์กร โดยต้องครอบคลุม ขอบข่าย ความถี่ วิธีการตรวจประเมิน รวมทั้งความรับผิดชอบในการตรวจประเมิน และผู้ตรวจประเมินต้องเป็นบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถในการตรวจประเมินระบบการจัดการพัฒนาและมีความเป็นอิสระจากกิจกรรมที่ทำการตรวจประเมิน ซึ่งอาจมาจากการบุคคลภายในองค์กรได้ เพื่อตัดสินว่า

(1) ระบบการจัดการพัฒนาขององค์กรเป็นไปตามมาตรฐานนี้

(2) องค์กรได้ดำเนินการและบรรลุผลตามนโยบายและการเตรียมการจัด

การพัฒนา

(3) แผนการตรวจประเมินขึ้นกับระดับการใช้พัฒนาและผลการตรวจประเมินที่ผ่านมา

นอกจากนี้ต้องมีการรายงานผลการตรวจประเมิน และส่งให้บุคคลที่ถูกตรวจประเมิน ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ถูกตรวจประเมินรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อทำการแก้ไของค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.6.3 การแก้ไขและการป้องกัน

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบจากการติดตามตรวจสอบ การวัดผลการปฏิบัติ การตรวจประเมิน โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ อำนวยการจัดการดำเนินการแก้ไข พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำอีกองค์กรจะต้องนำวิธีการดำเนินการแก้ไขและการป้องกันไปใช้ พร้อมทั้งปรับปรุงเอกสารด้านพลังงานให้เป็นไปตามการดำเนินการแก้ไขและการป้องกันนั้นองค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

4.6.4 การจัดทำและเก็บบันทึก

องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงการชี้บ่ง การรวบรวมการทำดัชนี การจัดเก็บ การรักษา และการทำลายบันทึกด้านพลังงานออกจากนี้ให้ถือว่าบันทึกด้านพลังงานที่ผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วงได้จัดทำขึ้นตามข้อ 4.5.5.3 เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำบันทึกบันทึกอาจอยู่ในรูปไดก์ได เช่น สื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น แต่ต้องชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถชี้บ่งและสามารถสอบกลับไปยังกิจกรรมต่าง ๆ ด้านพลังงานรวมทั้งต้องมีการเก็บรักษาบันทึกให้สามารถเรียกมาใช้งานได้ง่าย มีการป้องกันการเสียหาย การเสื่อมสภาพ หรือการสูญหาย และต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาเพื่อเป็นหลักฐานที่แสดงว่า เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานนี้

4.7 การทบทวนการจัดการ

ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการพลังงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการจัดการยังคงมีความเหมาะสม มีความเพียงพอ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยต้องพิจารณาถึง

(1) ผลการดำเนินงานของระบบการจัดการพลังงานทั้งหมด

(2) ผลการดำเนินงานเฉพาะแต่ละข้อกำหนดของระบบการจัดการ

(3) สิ่งที่พนักงานตรวจสอบประเมิน

(4) ปัจจัยภายในและภายนอก เช่น การเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร แนวทางดำเนินงาน ด้านพลังงานที่มีอยู่ในองค์กร ข้อปฏิบัติและการดำเนินงานที่ดีกว่าซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานอื่น ได้จัดทำเอาไว้ (Best practice) การแก้ไขตามข้อกำหนดของกฎหมาย การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องวิเคราะห์ว่าการกระทำใดที่จำเป็นต้องแก้ไขจากข้อบกพร่องของระบบการจัดการพลังงานองค์กรต้องพิจารณาความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงนโยบาย การเตรียมการจัดการพลังงานรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบอื่น ๆ ของระบบการจัดการพลังงาน โดยพิจารณาจากผลการตรวจประเมินระบบการจัดการพลังงานสภาพภารณ์ที่เปลี่ยนไปและเจตจำนงที่จะให้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่ององค์กรต้องจัดทำและเก็บบันทึกตามที่กำหนดในข้อ 4.6.4

ภาคผนวก ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายงานการใช้พลังงานไฟฟ้าและน้ำมันปีงบประมาณ 2548-2550
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

รายงานข้อมูลการใช้พลังงานไฟฟ้าปีงบประมาณ 2548

รวมสิ่งเดริมอุดถางกรรม			ดำเนินกิจกรรมมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			ค่าไฟฟ้า (บาท/หน่วย)
เดือน/ปี	หน่วยไฟฟ้า (กิโลวัตต์)	จำนวนเงิน (บาท)	เดือน/ปี	หน่วยไฟฟ้า (กิโลวัตต์)	จำนวนเงิน (บาท)	
ต.ค 47	22,916.67	66,000	ต.ค 47	22,916.67	66,000	2.88
พ.ย 47	25,694.44	74,000	พ.ย 47	25,694.44	74,000	2.88
ธ.ค 47	22,222.22	64,000	ธ.ค 47	22,222.22	64,000	2.88
ม.ค 48	22,916.67	66,000	ม.ค 48	22,916.67	66,000	2.88
ก.พ 48	26,041.67	75,000	ก.พ 48	26,041.67	75,000	2.88
มี.ค 48	35,763.89	103,000	มี.ค 48	35,763.89	103,000	2.88
เม.ย 48	27,430.56	79,000	เม.ย 48	27,430.56	79,000	2.88
พ.ค 48	29,861.11	86,000	พ.ค 48	29,861.11	86,000	2.88
มิ.ย 48	29,794.52	87,000	มิ.ย 48	29,794.52	87,000	2.92
ก.ค 48	27,397.26	80,000	ก.ค 48	27,397.26	80,000	2.92
ส.ค 48	28,767.12	84,000	ส.ค 48	28,767.12	84,000	2.92
ก.ย 48	28,424.66	83,000	ก.ย 48	28,424.66	83,000	2.92

รายงานข้อมูลการใช้พัสดุงานน้ำมัน ปีงบประมาณ 2548

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม			สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			ค่าเฉลี่ย น้ำมัน (บาท/ลิตร)
เดือน/ปี	หน่วยการใช้ (ลิตร)	จำนวนเงิน (บาท)	เดือน/ปี	หน่วยการใช้ (ลิตร)	จำนวนเงิน (บาท)	
ต.ค 47	699	12,798.69	ต.ค 47	1,038	19,005.78	18.31
พ.ย 47	804	14,578.55	พ.ย 47	1,090	19,739.90	18.11
ธ.ค 47	1,129	19,452.67	ธ.ค 47	1,020	17,574.60	17.23
ม.ค 48	625	10,612.50	ม.ค 48	930	157,911.40	16.98
ก.พ 48	464	8,096.80	ก.พ 48	1,112	19,404.40	17.45
มี.ค 48	913	17,337.87	มี.ค 48	1,134	21,534.66	18.99
เม.ย 48	614	17,337.87	เม.ย 48	810	16,580.70	20.47
พ.ค 48	1,353	27,465.90	พ.ค 48	1,350	27,405.00	20.30
มิ.ย 48	522	11,102.94	มิ.ย 48	1,300	27,651.00	21.27
ก.ค 48	652	15,667.56	ก.ค 48	987	23,717.61	24.03
ส.ค 48	924	22,619.52	ส.ค 48	1,200	29,376.00	24.48
ก.ย 48	610	15,628.20	ก.ย 48	1,120	28,694.40	25.62

รายงานข้อมูลการใช้พัสดุงานไฟฟ้า ปีงบประมาณ 2549

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม			สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			ค่าไฟฟ้า (บาท/หน่วย)
เดือน/ปี	หน่วยไฟฟ้า (กิโลวัตต์)	จำนวนเงิน (บาท)	เดือน/ปี	หน่วยไฟฟ้า (กิโลวัตต์)	จำนวนเงิน (บาท)	
ต.ค 48	21,854.30	66,000	ต.ค 48	28,494.70	86,054	3.02
พ.ย 48	24,503.31	74,000	พ.ย 48	28,168.54	85,069	3.02
ธ.ค 48	21,192.05	64,000	ธ.ค 48	28,409.60	85,797	3.02
ม.ค 49	21,854.30	66,000	ม.ค 49	25,262.58	76,293	3.02
ก.พ 49	23,364.49	75,000	ก.พ 49	27,471.65	88,184	3.21
มี.ค 49	32,087.23	103,000	มี.ค 49	35,551.09	114,119	3.21
เม.ย 49	24,610.59	79,000	เม.ย 49	28,393.46	91,143	3.21
พ.ค 49	26,791.28	86,000	พ.ค 49	30,715.26	98,596	3.21
มิ.ย 49	26,363.64	87,000	มิ.ย 49	31,481.21	103,888	3.3
ก.ค 49	24,242.42	80,000	ก.ค 49	24,584.55	81,129	3.3
ส.ค 49	25,454.55	84,000	ส.ค 49	38,090.61	125,699	3.3
ก.ย 49	25,151.52	83,000	ก.ย 49	22,598.79	74,576	3.3

รายงานข้อมูลการใช้พลังงานน้ำมัน ปีงบประมาณ 2549

การส่งเสริมอุตสาหกรรม			ดำเนินการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			ค่าเฉลี่ย น้ำมัน (บาท/ลิตร)
เดือน/ปี	หน่วยการใช้ (ลิตร)	จำนวนเงิน (บาท)	เดือน/ปี	หน่วยการใช้ (ลิตร)	จำนวนเงิน (บาท)	
ต.ค 48	415	10,632.30	ต.ค 48	1,060	27,157.20	25.62
พ.ย 48	624	15,094.56	พ.ย 48	1,038	25,109.22	24.19
ธ.ค 48	289	7,005.36	ธ.ค 48	980	23,755.20	24.24
ม.ค 49	360	9,162.00	ม.ค 49	859	21,861.55	25.45
ก.พ 49	420	10,697.40	ก.พ 49	1,170	29,799.90	25.47
มี.ค 49	718	18,761.34	มี.ค 49	1,150	30,049.50	26.13
เม.ย 49	368	9,991.20	เม.ย 49	450	12,217.50	27.15
พ.ค 49	427	11,862.06	พ.ค 49	869	24,140.82	27.78
มิ.ย 49	390	11,118.90	มิ.ย 49	789	22,494.39	28.51
ก.ค 49	374	10,819.82	ก.ค 49	866	25,053.38	28.93
ส.ค 49	494	14,133.34	ส.ค 49	1,159	33,158.99	28.61
ก.ย 49	210	5,558.70	ก.ย 49	1,155	30,572.85	26.47

รายงานข้อมูลการใช้พลังงานไฟฟ้าปีงบประมาณ 2550

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม			สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			ค่าไฟฟ้า (บาท/หน่วย)
เดือน/ปี	หน่วยไฟฟ้า (กิโลวัตต์)	จำนวนเงิน (บาท)	เดือน/ปี	หน่วยไฟฟ้า (กิโลวัตต์)	จำนวนเงิน (บาท)	
ต.ค 49	30,030.96	97,000	ต.ค 49	35,870.28	115,861	3.23
พ.ย 49	19,102.17	94,000	พ.ย 49	26,354.49	85,125	3.23
ธ.ค 49	22,600.62	73,000	ธ.ค 49	27,068.11	87,430	3.23
ม.ค 50	21,981.42	71,000	ม.ค 50	27,025.08	87,291	3.23
ก.พ 50	22,291.02	72,000	ก.พ 50	26,500.62	85,597	3.23
มี.ค 50	30,030.96	97,000	มี.ค 50	35,524.46	114,744	3.23
เม.ย 50	26,934.98	87,000	เม.ย 50	31,583.28	102,014	3.23
พ.ค 50	28,173.37	91,000	พ.ค 50	31,151.39	100,619	3.23
มิ.ย 50	33,546.33	105,000	มิ.ย 50	32,200.96	100,789	3.13
ก.ค 50	29,073.48	91,000	ก.ค 50	30,647.28	95,926	3.13
ส.ค 50	30,351.44	95,000	ส.ค 50	30,890.73	96,688	3.13
ก.ย 50	30,990.42	97,000	ก.ย 50	30,591.37	95,751	3.13

รายงานข้อมูลการใช้พลังงานน้ำมัน ปีงบประมาณ 2550

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม			สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			ค่าเฉลี่ย น้ำมัน (บาท/ลิตร)
เดือน/ปี	หน่วยการใช้ (ลิตร)	จำนวนเงิน (บาท)	เดือน/ปี	หน่วยการใช้ (ลิตร)	จำนวนเงิน (บาท)	
ต.ค 49	229	5,706.68	ต.ค 49	831	20,708.52	24.92
พ.ย 49	244	6,029.24	พ.ย 49	1,183	29,231.93	24.71
ธ.ค 49	373	9,291.43	ธ.ค 49	875	21,796.25	24.91
ม.ค 50	443	10,738.32	ม.ค 50	1,094	26,518.56	24.24
ก.พ 50	286	6,969.82	ก.พ 50	895	21,811.15	24.37
มี.ค 50	133	3,388.84	มี.ค 50	974	24,817.52	25.48
เม.ย 50	325	8,697.00	เม.ย 50	540	14,450.40	26.76
พ.ค 50	288	7,968.96	พ.ค 50	580	16,048.60	27.67
มิ.ย 50	116	3,210.88	มิ.ย 50	650	17,992.00	27.68
ก.ค 50	161	4,464.53	ก.ค 50	470	13,033.10	27.73
ส.ค 50	177	4,777.23	ส.ค 50	580	15,654.20	26.99
ก.ย 50	125	3,498.75	ก.ย 50	680	19,033.20	27.99

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายบูรณ์ศักดิ์ มาดหมาย
วัน เดือน ปีเกิด	31 ธันวาคม 2518
สถานที่เกิด	อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	1) ปริญญาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต (ศ.บ., การเงิน) (เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี พ.ศ.2540 2) ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บช.บ., การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช ปี พ.ศ.2551 สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพะราม 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 นักวิชาการอุตสาหกรรม ระดับ 6 ว. โทรศัพท์ 02-2024527 , โทรสาร 02-3540380 E-mail : buranasak_dip @hotmail.com
ทุนการศึกษา	ทุนอุดหนุนในการวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา ประจำภาคปลาย 2550 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช